

தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை

1981 மே 9, சனிக்கிழமை,

சித்திரை 27, துன்மதி திருவள்ளுவர் 2012

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

“இன்சொல் இனிதின்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது”

இனிய சொற்கள் இன்பம் பயத்தலை காண்கின்றவன் அவற்றிற்கு மாறான வன்சொற்களை வழங்குவது என்ன பயன் கருதியோ?

1. அறிவிப்புகள்.

அ. எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (ஆ. இ).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

2. அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள்.

அ. எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு தமிழ்நாடு 1981.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே இச் சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

3. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்—(தொடர்ச்சி)

குறிப்பு: ஓர் உரையின் முன் (*) உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.

1981 மே.9]

(ஆ) கோரிக்கை எண். II மாவட்ட நிர்வாகம் (தொடர்ச்சி)

திரு. நா சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எங்கள் கருத்தைச் சொல்வதிலே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அற்காகத் தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மாநில நிர்வாகம் மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தோடு ஒரு சமூகமான உறவோடு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நாங்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இந்த அவையிலே தெரிவித்திருக்கிறோம். நேற்றைக்கு முன்தினம் மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் மாண்புமிகு ஜோதி பாசு அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களை சந்தித்து பல்வேறு கருத்துக்களைப் பரிசீலிப்பது, கடைசியாக விமானம் ஏறுகிற நேரத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை நிறுப்புகள் மத்தியிலே, முதலமைச்சர் அவர்களும், தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்கள். எங்களை மீட்டுவதற்கு வரை சமூகமான உறவு என்பது வேறு. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசுக்கு எதிரான பெரிய ஒரு தீமை அல்லது மாநில அரசை தன்னுடைய பக்கத்திலே இழுத்து, அதன் மூலமாக மத்திய அரசாங்கத்துக்கு எதிராக ஒரு பாராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையை இன்னொரு மாநில முதலமைச்சர் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரை சந்தித்து அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்வார்களானால் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களின் கருத்து என்ன? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் ஜோதி பாசு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை சொல்லிவிட்டு அதைப்பற்றி பேசுவது உதவியாக இருக்கும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் மற்றும் கேரள மாநிலத்தில் எரிசாராய ஊழல் சம்பந்தமாக, தமிழக முதலமைச்சர் அதை எதிர்க்கிறார். நாங்களும் அதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி, தமிழக முதலமைச்சரும் வெஸ்ட் பெங்கால் முதலமைச்சரும் சந்தித்து.... (குறுக்கீடு)

திரு. ப. நெடுமாரின் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு இந்திரா காங்கிரஸ் துணைத் தலைவர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அவருக்கு நான் ஒன்றை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தி தனிப்பதைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக தென் மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டினை

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 மே 9]

தமிழ்நாட்டில் சென்னையிலே கூட்டினார். அதற்கு இந்திரா காங்கிரஸ் முதலமைச்சர்கள் ஆந்திரா முதலமைச்சர் டாக்டர் சென்னா ரெட்டி அவர்களும், கர்நாடகத்தின் மதிப்பிற்குரிய அர்ஸ் பேர்னர் மர்கள் எல்லாம் வந்தார்கள். இதிலே கட்சி வித்தியாசம் இல்லை. தென் மாநிலங்களுக்கு ஒரு பாதிப்பு வந்தபோது இந்திரா காங்கிரஸ் முதலமைச்சர்கள் உடனடி அந்த மாநாட்டிற்கு வந்தார்கள் எல்லோரும் பேசி ஒரு மனதாகத் தீர்மானத்தை ஜனதா ஆட்சிக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதே பால மேற்கு ங்கள் முதலமைச்சர் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், இன்னும் சில முதலமைச்சர்களும் சந்தித்துப் பேசுவதிலே எந்த தவறும் இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரரத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தித் துணைப்பைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி தெளிவான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. ந்த ருபத்திலேயும் இந்தி துணைக்கப்படக்கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, மத்தியிலே பொறுப்பிலே இருக்கிற பிரதம மந்திரி அவர்களும் மற்ற எல்லா அமைச்சர்களும் இந்தியை எந்த ருத்திலும் துணைக்க மாட்டோம் என்று பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அது சம்பந்தமாக இங்கே ஒரு மாநாடு கூட்டுவதிலே தவறு இல்லை; கருத்து சொல்வதிலே தவறு இல்லை. ஆனால் உன் றக் இருக்கின்ற சூழ்நில வேறு. இன்னொரு மாநில முதலமைச்சர் ஜோதி-பாச ஆங்கே வந்து தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சரை சந்தித்து மத்திய அரசுக்கு எதிரான கோரட்டத்திற்கு நான் முயற்சியெடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களுடைய கருத்தக் கேட்டு அவர்களையும் எங்களோடு பெரிய போராட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதன் மூலமாக தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் நம்முடைய ஜனநாயக அமைப்பு 3 வகையான தூண்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று பாராளுமன்றம், இன்னொன்று நீதிமன்றம் மற்றொன்று நிர்வாகம். ஒன்றுக்கொன்று ஊடுருவல் செய்வதோ இன்னொன்றிலே மற்ற பிரிவு தலையிடுவதோ கூடாது. ஆனால் சமீபத்திலே ஆந்திர மாநிலத்திலே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பிலே அந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சருக்கு அறிவுரை என்றல்ல, உத்தரவு என்ற அடிப்படையிலே ஒரு கருத்தச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு போலீஸ் போர்ஸ் டெப்ளாய் செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே நிர்வாகம் ஸ்தம்பிக்கிற நிலை இருக்கின்றது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. கிராமங்களில் உள்ள கிராம அதிகாரிகளை நீக்கினார்கள்

1981 மே 9] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அவர்களை நீக்கியதன் விளைவாக என்ன சாதனைப் புரிந்திருக்கிறீர்கள். ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஒரே ஒரு சம்பளம் கொடுத்து ஒருவரை ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் வைத்திருந்த அந்த இடங்களுக்கு இன்றைக்கு மூன்று சம்பளம் கொடுக்க கூடிய நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒன்று, பதவியிழந்த கிராம அதிகாரிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்று அவர்களுடைய தீர்ப்பிலே—அந்த தீர்ப்பு வெளிவருகிற வகையிலே அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று—கொடுக்கப் பட்ட தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கிறீர்கள். இன்னொன்று, தாலுக்கா அலுவலகம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் ஆகியவற்றில் பணியாற்றி வருகிறவர்கள் அந்த கிராமங்களுக்கு சென்று கிராம அதிகாரிகளுடைய பணியைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்காக அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், இது இரண்டாவது சம்பளம். அடுத்து செக்ஷன் டைட்டர் என்ற பெயரால் ஒருவரைப் போட்டு அவரை வேலையில் அமர்த்தி 150 ரூபாய் கொடுத்து வருகிறீர்கள். ஆகவே ஒரு நபருக்கு 150 ரூபாய் கொடுத்த நிலைமை மாறி, இன்றைக்கு 3 நபர்களைப் போட்டு கிட்டத்தட்ட 600 ரூபாய் வரையில் சம்பளம் கொடுக்கக் கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. நான் இதை வருத்தத்தோடு அல்ல, உங்களுடைய நிர்வாகத் திறமையின்மையைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் ஏதோ தவறு செய்து விட்டார்கள். அங்கே நடந்த தொழிலாளர் போராட்டத்திலே அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாள நலத் துறை அமைச்சரின் மருமகன்—அவர் தொழிலாளர் தலைவராக இருக்கிறார்—ஆகவே அங்கு தீர்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. தன் மருமகன் தொழிலாளர் தலைவராக இருப்பதால் அவர் அப்படி இருக்கிற வரையில் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் இலாக்காவை அவர் கவனிக்கக் கூடாது. அந்தப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் ஒரு முதலமைச்சருக்கு வழங்கப்பட்ட அறிவுரை என்பது மட்டுமல்ல, முதலமைச்சருடைய நிர்வாகத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய கருத்துக்கு மாறாக நீதி மன்றங்களின் கருத்துக்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இன்றைக்கு இருக்கிறது. நீதிமன்றமே அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திலே மட்டுமல்ல, நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளிலே ஊடுருவல் செய்து வருவதாக இருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அது போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் வரவில்லை. வராமல் இருப்பதற்கு அமைச்சர்களும் சட்டமன்றமும் நிச்சயமாக அரணாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டினுடைய தலைமைச் செயலகம் நம்முடைய கோட்டைதான். ஆனால் கோட்டையிலே ஆட்சி புரிகிறவர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்கள். தேர்ந்

[திரு. நா. கந்தரராஜ்]

[1981 மே 9]

தெடுக்கப்பட்டவர்கள் வருகிற போது, கோட்டையைச் சுற்றி பார்க்கிறோது ஏதோ ராணுவ தளத்தைப் போல—ராணுவ இடத்திற்கு உள்ளே நாம் இருந்தாலும் கூட—காவலருடைய எண்ணிக்கை காக்கி சட்டையை அணிந்து கொண்டு அதிகமாக நடமாடுவதன் மூலமாக வந்து பார்க்கிற மக்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ன சொல்கிறார்கள், எப்படி செயல்படுகிறார்கள் என்று பார்க்கிற போது அவர்கள் அச்சத்தின் காரணமாக பயப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. காரணம் காவல் போட்டு இருக்கிறோம் முதலமைச்சருக்கும், மற்ற அமைச்சர்களுக்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் காவல் போட்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லி பல்வேறு காவல் துறையின் அதிகாரிகள் இங்கே நடமாடுவதும் மக்களைத் தடுப்பதும் தேவையில்லாத ஒன்று. முதலமைச்சருக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலே எங்களுக்கு வேறுபாடு கிடையாது. முதலமைச்சருக்கு முழுமையான பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 9. 10]

இவர்களெல்லாம் பெருந்தன்மையானவர்கள், தவறே செய்யாதவர்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் முன்பு 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் இலஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்றால் இப்பொழுது அதே 5 ரூபாய் கொடுத்து செய்து கொண்ட வேலைக்கு 500 ரூபாய், 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று கொடுத்துச் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு வந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் சொன்னால் அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டீர்கள். ஆனாலும்கூட எங்களுடைய இந்தக் கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒருவருக்கு கான்ராக்ட் சம்பந்தமாக குறிப்பிட்ட கண்மாய், குறிப்பிட்ட இடம்—ஆயக்கட்டுக்கு இடம் உண்டா என்பதற்கான சர்ட்டிபிகேட் வழங்க வேண்டுமென்றால், முன்பெல்லாம் மிகவும் பயந்து கொண்டே செய்தார்கள். ஆனால் ஒரு சென்ட் நிலம் கூட இல்லாதவருக்கு 11 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று கிராமத்தில் உள்ள ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். அதை அதிகாரிகள் மறுத்த பிறகும், தாசில்தாருக்கு தகவல் அனுப்பிய பிறகும் சம்பந்தப்பட்டவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது? இதற்கு என்ன காரணம் என்றால், யார் கவனிக்கப் போகிறார்கள் நாம் தானே அதிகாரி என்ற எண்ணத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே முன்பிருந்ததை விட பல மடங்கு நூறு மடங்கு கிராமத்தில் தவறுகள் நடக்கின்றன.

1981 மே 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அதமட்டுமல்ல ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு விட்டு 15 இடங்களை பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னதன் விளைவாக கிராமங்களில் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன; வெட்டப்பட்டு கடத்தப் பட்டு அதனால் பல நபர்கள் பெரிய இலாபத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும்; சுப்ரீம் கோர்ட்டிலுள்ள வழக்கை உடனடியாக முடிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள்; ஹெட்மாஸ்டர் வந்தால் தான் வாத்தியார்கள் வருவார்கள் என்று. ஆனால் முதலமைச்சரவர்கள் அந்தமாக இந்த அவைக்கு வராத சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர்களும் வராத நிலைமையை இருக்கிறது. இங்கே கூட ஒரு நாள் கேள்வி நேரத்தின் பொழுது அமைச்சர்கள் இல்லாத காரணத்தால் அவ்வயை சிறிது நேரம் ஒத்திவைக்க வேண்டிய நிலைமை கூட ஏற்பட்டது. கேள்வி நேரத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் அன்றாடம் சில அமைச்சர்களின் கேள்விகள் அவர்கள் வராத காரணத்தால் ஒத்திவைக்கப்படுகின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கின்றோம். இது சம்பந்தமாக எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த கட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் திரு. சித்தன் அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனைய எழுப்பினார்கள் அமைச்சர்கள் வராத நிலை அடிக்கடி வருகிறதே என்ற கருத்த கூறிய நேரத்தில் அதற்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறினாலும் அது எங்களுக்குத் திருப்தியை அளிக்கவில்லை. Their stand primary responsibility lies in this Assembly. இந்த அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்றால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றிருக்கிற பிரதிநிதிகள் உள்ள இந்த மன்றத்திற்கு முதன்மையாக உங்கள் பொறுப்பைக் காட்ட வேண்டும். ஆனால் இங்கே அவ்வாறு இல்லாத காரணமாக ரெஸ்பான்சிபிலிட்டியை ஷர்ட் பண்ணுகிறார்கள்; பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள் என்று தான் அதற்குப் பொருள். ஆகவே, முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அவைக்கு வரவேண்டும்; முதலமைச்சர் வந்து உட்கார்ந்தால் பிறகு எல்லா அமைச்சர்களையும் இங்கே பார்க்க முடிகிறது; முதலமைச்சர் வந்து உட்கார்ந்தால் ஆளுங்கட்சியில் உள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும் வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது; ஆகவே முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே தொடர்ந்து வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன், 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பாக அமைச்சர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே இருப்பார்கள் அல்லது அவர்களுடைய அறையிலே இருப்பார்கள் அல்லது வீட்டிலே இருப்பார்கள். ஆனால் சமீப காலங்களில் அமைச்சர்களை எங்கே பார்க்க

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 9]

வேண்டுமென்றால் தனியாக எங்கேயோ ஒரு அறையிலே, ஏ. சி. ரூமிலே உட்கார்ந்து ஃபைலை பார்க்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போகிறார்கள். ஃபைலைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தனியாக ஒரு அறை தேவைதானா? நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன், ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? தங்களுடைய அறையிலே உட்கார்ந்து ஃபைலைப் பார்க்க முடியாதா? அரசாங்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து உங்களுக்காக அறையைத் தனியாக அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்; அங்கே உட்கார்ந்து ஃபைலைப் பாருங்களேன் அல்லது வீட்டிலே உட்கார்ந்து பாருங்கள். எதற்காக எங்கேயோ ஒரு ரூமிருக் கொண்டு பார்க்கிறீர்கள்? யாருக்கும் தெரியாத இடத்திலே நாங்கள் சென்று ஃபைலைப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்வது விசித்திரமாகவும், வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது. 1967-க்கு முன்னால் சாங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைச்சர்கள் காலை எட்டு மணிக்கு முன்னால் வந்து பார்வையாளர்கள் வருவதற்கு முன்னால் வந்து தங்கள் ஃபைலைப் பார்ப்பார்கள் அல்லது மாலை 5 மணிக்குப் பிறகு உட்கார்ந்து இரவு 8 மணி வரையில் ஃபைலைப் பார்ப்பார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது அவருடைய வீட்டிலேயே கூட ஃபைலைப் பார்ப்பார்கள். அல்லது ரூயிற்றுக்கிழமைகளில் அலுவலகத்திற்கு வந்து ஃபைலைப் பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையை நீங்களும் வைத்துக் கொண்டால் என்ன? அதற்குப் பதிலாக தனியாக எங்கேயோ சென்று ஒரு அறையில்—கெஸ்ட் ஹவுசில் உட்கார்ந்து ஃபைலைப் பார்க்கப் போகிறேன் என்று சொல்வது தேவையில்லாத ஒன்று; ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரிகளைப் பற்றி குறை கூறியிருக்கின்றார்கள். பெரிய அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறை கூறியிருக்கின்றார்கள். இதன் விளைவாக அந்த அதிகாரிகள் மத்தியிலே ஒரு சோர்வுத்தன்மை நிலவுகிறது. அதை முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திருவண்ணாமலையில் நிருபர்கள் கூட்டத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் பேசும் பொழுது சில அதிகாரிகள் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் மெத்தனமாக நடந்து கொண்டதாகக் சென்னைக்குச் சென்றதும் மாற்றப் போவதாகவும் சொல்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற பொழுது அதிகாரிகளைக் கண்டிக்கிறார். பொதுமக்கள் கூடியிருக்கின்ற கூட்டத்திலேயே சொல்கிறார், எனக்குத் தவறான தகவலைக் கொடுத்துவிட்டார்கள்; வறட்சி இவ்வளவு கடுமையாக இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை, இந்த அளவிற்கு கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு அதிகாரிகள் தகவல் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள்

1981 மே 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

என்ற கருத்தைச் சொல்லி அது பத்திரிகையிலும் வருகிறது. இதனால் எங்களைப் போன்றவர்கள் மட்டுமல்ல, பாமர மக்கள் கூட என்ன நினைப்பார்கள். அரசாங்கம் என்பது வேறு; முதலமைச்சர் என்பவர் வேறு; முதலமைச்சருக்குக் கட்டுப்படாதவர்கள் அதிகாரிகள் என்ற இப்படிப்பட்ட தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்ல; முதலமைச்சருக்கு சரியான தகவலை அதிகாரிகள் தராமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் முதலமைச்சருக்கு என்ன மரியாதை? முதலமைச்சருக்கு என்ன மதிப்பு? இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான புள்ளி விவரங்களை, தேவையான செய்திகளை, கொடுக்க வேண்டியது தான் மாவட்டங்களிலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளின் பொறுப்பு. அதைச் செய்யவில்லை. ஆனால், அதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுப்படையான ஓரிடத்திலே இருந்து கொண்டு அவர்களைக் கண்டிப்பதும், விமர்சனம் செய்வதும், நிருபர்கள் மத்தியிலே பேசுவது என்பதும் அதிகாரிகள் மத்தியிலே ஒரு சோர்வு தன்மையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதைத் தான் இந்தச் சமயத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இன்னொரு சந்தர்ப்பம்; மதுரையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் நிருபர்கள் கூட்டத்திலே பேசும் பொழுது சொல்கின்றார்;

(Sunday-Standard) "Action against I. A. S. Officer soon
Madurai, April 18

Government will soon be taking serious action against an I. A. S. Officer for defiance of Conduct Rules, as he has been writing articles under the pen-name of or Gilj."

இவை முதலமைச்சர் சொன்ன வார்த்தைகள், கில்ஜி என்ற புனைப் பெயரில், ஒரு நபர், ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி பத்திரிகையில் எழுதுகிறார் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில், எனக்குத் தெரிந்த உண்மை, பத்திரிகை என்பது எதிரொலி பத்திரிகை. அதிலே ஆசிரியர் கில்ஜி. ஆசிரியர் கில்ஜி என்பவர், புதுக் கோட்டையைச் சேர்ந்த, எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்த சிங்கமுத்து தான், கில்ஜி என்ற புனைப் பெயரில், இருக்கிறார். ஆகவே, ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது, ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளையே அவமானப்படுத்துவது மட்டுமல்ல, பத்திரிகைக்காரர்களை அவமானப்படுத்துவதாகத் தான் நான் கருதுகிறேன். காரணம், ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி ஏன் கில்ஜி என்ற பெயரிலே, புதிதாகப் பத்திரிகையில் எழுத வேண்டும்? அந்தப் பத்திரிகையில் இருக்கக்கூடிய யார் ஆசிரியர், யார் பப்ளிஷர் என்பதற்கான சான்றிதழ் அந்தப் பத்திரிகையிலே வரும். அது மட்டுமல்லாமல், ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்கிற நேரத்தில் கில்ஜி என்ற புனைப் பெயர்

1981 மே 9]

[திரு. நா. சந்திராஜ்]

வைத்திருக்கிற சிங்கமுத்து என்கிற நான் என்று தான் அதிலே குறிப்பிடப்படும். கில்லி என்ற பெயரில் இன்னொரு ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரியினுடைய பெயரை இணைத்து வந்திருக்காது. ஆகவே முதலமைச்சர் சரியான முறையிலே விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது வேறு. ஆனால், தேவையில்லாமல், ஒரு குற்றச்சாட்டைப் பொதுமக்கள் மத்தியிலே, நிருபர்கள் மத்தியிலே சொல்வதன் மூலமாக, ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளின் மத்தியிலே ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு உங்களுடைய ஆட்சியிலே கிராம அதிகாரிகளும் கலெக்டர்களும் ஒன்றுதான். கிராம அதிகாரிகள் ராத்திரியோடு ராத்திரியாக வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல், கலெக்டர்களையும் இரவோடு இரவாக, டெவீஃபோன் செய்து, உடனடியாக மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக சென்னைக்குப் புறப்பட்டு போ, அல்லது வேறு ஆள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார் என்று சொல்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஒன்று, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே கலெக்டராக இருந்த முத்துசாமி என்பவருக்கு ஏற்பட்டது. இரண்டாவதாக, எங்களுடைய புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே சென்ற மாதம் 27-3-1981 ஆம் தேதி மாலையிலே மத்திய அமைச்சர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதனை சந்தித்து விட்டு அந்தக் கலெக்டர் போகிறார். ஆனால் விடியற்காலை நான் பத்திரிகையைப் பார்க்கிற நேரத்திலே புதிதாக ஒரு கலெக்டரை நியமித்து இருப்பதாகச் செய்தி வருகிறது. காலை 7, 8 மணிக்கு, ஆனால் காலை 8 மணிக்கு, புதிதாக காசிராஜன் என்பவர் அங்கே பதவி பொறுப்பு ஏற்கிறார். 27 ஆம் தேதி செய்தியே இல்லை. 28 ஆம் தேதி காலையிலே தான் பத்திரிகையிலே செய்தி வருகிறது. புதுக்கோட்டை கலெக்டர் அசோக் குமார் ரஸ்தோகி என்பவர் மாற்றப்பட்டு விட்டார். காசிராஜன் என்பவர் நியமனம் செய்பப் பட்டிருக்கிறார் என்று பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. காலையில் 8 மணிக்கு அவர் பொறுப்பேற்று இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அசோக் குமார் ரஸ்தோகி செய்த தவறு என்ன? நான் அவர் நிர்வாகத்திலே, மாவட்டத்திலே, என்ன செய்திருக்கிறார் என்று நன்றாகப் பார்த்திருக்கிறேன். எந்தவிதமாவ் பாரபட்சமும் இல்லாமல் உள்ள நேர்மையான அதிகாரி அவர். அவர் ஒரே தவறு செய்திருக்கிறார் என்று சொன்னால், அவர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. அசோக் குமார் ரஸ்தோகி என்பவர் உத்திரப்பிரதேசத்தில் பிறந்தவர். அங்கேயிருந்து சென்ட்ரல் காடரிலிருந்து, தமிழ்நாடு காடருக்கு அனுப்பப்பட்டவர். வட நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் தமிழ்நாட்டிலே கலெக்டராக

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 9]

இருக்கக் கூடாது அல்லது இருக்க முடியாது என்ற கொள்கை உங்களுக்கு இருக்குமானால், முதலமைச்சர் சொல்வார்கள் பல சந்தர்ப்பங்களிலே 'ஆக்ஷனுக்கு ரியாக்ஷன்' என்று. தமிழ்நாட்டிலே ஒரு ஆக்ஷன் வந்தால், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், வட மாநிலங்களிலே, பல 100 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்களே, பல மாநிலங்களிலே வேலை செய்கிறார்களே, அவர்களுடைய 'கதி' என்னவாகும்? ரியாக்ஷன் ஏற்படாதா? ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன் இன்னொரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் இங்கே பணியாற்றுகிறார் என்று சொன்னால், அவரை நாம் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பாக, வைத்திருக்க வேண்டும் அவர், தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள், கருத்து வேறுபாடே இல்லை. ஆனால், தவறே செய்யாத ஒரு அதிகாரி, பாரபட்சம் இல்லாத ஒரு அதிகாரி, எல்லா மக்கள் மத்தியிலும், அதிகாரிகள் மத்தியிலும் நேர்மையான ஒரு அதிகாரியை இந்த அளவு 'அப்ரப்ட்' டாக் ஒரு அசிங்கமாக இன்றைக்கு மாறுதல் செய்வது என்பது ஐ, ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் மத்தியிலே ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் நாளைக் காலை நாம் இருப்போமா என்ற அச்சத்தின் காரணமாக, அவதூறிகையின் காரணமாகத் தான் அவர்கள் பணியாற்ற முடியும்? இன்னும் 10 நாட்கள் நாம் தொடர்ந்து இருப்போம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்படுமானால், அல்லது ஒரு மாதத்திற்குத் தொடர்ந்து இருப்போம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்குமானால், அவர்கள் பணியை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியும். இன்றைக்கு அவர்கள் காலையிலே, அலுவலகத்திலே, செந்தப் பொருள்களை எடுக்கக் கூட முடியாத அளவிலே, 27-ந் தேதி இரவு போகிறார், வீட்டுக்கு. 28 ஆம் தேதி காலை 10 மணிக்கு அலுவலகத்துக்கு வருவோம் என்ற நம்பிக்கையில். ஆனால், 8 மணிகே போகிறார். ஆனால், புதிய கலெக்டர் அங்கே வந்து உட்கார்ந்து விட்டார் என்று சொன்னால், அவர் எப்படி அந்த அலுவலகத்திற்குப் போக முடியும். இது எவ்வளவு அதியாயமான் ஒரு மாறுதல் என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாதாரண அதிகாரி என்பது வேறு. ஆனால், ஒரு மாவட்டத்தினுடைய நிர்வாகத்திலே, பெரிய பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடியவர், மாவட்டத்தினுடைய நிர்வாகத்திலே, எல்லா மக்கள் மத்தியிலும், எல்லா அதிகாரிகள் மத்தியிலும், ஒரு அச்சத் தன்மை உருவாக்கக் கூடிய அதிகாரி அவர்— நல்ல திறமை படைத்தவர். அவருக்கே இந்த கதி என்றால், சாதாரண நிலைமையிலே இருக்கிற அதிகாரியினுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை.

[முற்பகல் 9.20]

அதுமட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1967-க்கு முன்பு எந்த ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியும் ராஜினாமா செய்தது இல்லை. ஆனால் நீங்கள் வந்த பிறகு, இன்றைக்கு திரு. குகன் பைனான்ஸ் செக்ரட்டரியாக இருந்தவர், திரு. மகாதேவன்

1981 மே 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

இன்டஸ்டிரிஸ் செக்டர்ட்டிரியாக இருந்தவர், திரு. இராமகிருஷ்ணன், இங்கே பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பேஷனில் பணியாற்றி பின்னர் டைரக்டர் ஆப் டவுன் அண்டு கன்ஸ்டிரி பிளானிங் காக பணியாற்றியவர். திரு. வி. சங்கரன், டைரக்டர் ஆப் ஸ்டாடி ஸ்டிக்ஸ் ஆகப் பணியாற்றியவர், திரு. கே. வி. சிவசுப்பிரமணியன், போர்டு பர்ஸ்ட் மெம்பராக இருந்தவர், திரு. வெங்கட்டராமன், சேர்மன், அக்ரோ இன்டஸ்டிரிஸ் கார்ப்பரேஷனாக இருந்தவர். இவர்கள் அத்தனை பேர்களும் ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு அதிகாரி மர்மான முறையில் இறந்திருக்கிறார்—பாங்கோ—என்று பெயர் செக்டர்ட்டிரியாக இருந்தவர் இன்றைக்கு நாகராஜன் என்ற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி அவர்கள் கட்டாய ஓய்விலே செல்லுமாறு பணிக்கப்பட்டிருக்கிறார் (குறுக்கீடு) இல்லை என்றால் திருத்திக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலேதான் இத்தனை ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள். திரு. ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் உள் விடுப்பிலே செல்லும்போது, இந்த அரசாங்கத்தில் - ஏன் இந்த ஊழல் உள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா கிராவிட முன்வைத்த கழக அரசாங்கத்திலே பணியாற்ற விரும்பவில்லை என்று கோப்பில் எழுதிவைத் விட்டுச் சென்று இருப்பதாக அறிந்தேன். இத்தனை ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளும் ராஜினாமா செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? சில அதிகாரிகள் தாங்கள் சென்ட்ரல் கேடருக்கு போகிறோம் என்று எழுதிக் கொடுத்த போதும், மத்திய அரசு அவர்களுடைய சேவை அந்த மாநிலத்திற்கு தேவை என்று மத்திய அரசு கோரிக்கை விட்டும் கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே அனுப்ப முடியாது, சென்ட்ரல் கேடருக்கு நாங்கள் அனுப்ப மாட்டோம், என்றும் இங்கேயே அவர்களை வைத்து பழிவாங்கி அவர்களை ஒன்றும் இல்லாதவர்களாக செய்வோம் என்று நீங்கள் செயல்படுகிறீர்கள் என்ற சூற்றச் சாட்டை வைப்பது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது அந்த அளவுக்கு ஒரு குழப்பமான நிலைமை மன அமைதியின்மை அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, ஒரு சீப்-இன்ஜினியர் மணவாளன் என்று பெயர் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கின்றது—அவர் இன்னும் 1½ ஆண்டுகாலம் பணியில் இருப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக சீப் மினிஸ்டர்ஸ் கான்பரன்ஸ்-காவேரி தண்ணீர் வழங்குவது- பிரச்சினை முன்பாகவே. ஒரு மாத காலத்திற்கு முன்பு மெடிக்கல் லீவில் சென்றார். பின்னர் 1 மாதத்திற்குப் பின்னால் பணியிலே சேருகிறேன் என்று விண்ணப்பம் போடுகிறார். ஆனால் அரசாங்கம் அவரைப் பணியிலே சேருவதற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை. என்ன காரணம் என்பது தெரியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், காவல் துறை மானியத்தில் பேசும்போது எப்படியெல்லாம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

பேசினார்களோ அதேபோல் இன்றும் தவறான தகவலை நம்பி பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இறுதியிலே பேசும்போது திரு. மணவாளன் என்ற தலைமைப் பொறியாளரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டத்தைத் தந்தவரே அவர்தான். கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டம் தந்து அரசு பல்வேறு வகைகளில் வாதிக்க வாய்ப்பு தந்து, மற்றப் பொறியியல் தலைவர்களை எல்லாம் வைத்துப் பேசி, இறுதியில் கட்டளைக் கால்வாய் பொறுத்தம் உடையது என்று நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி, அதற்காக பல ரூபாய்களை செலவுசெய்து, மீண்டும் பரிசீலித்து விரிவான அறிக்கைத் தந்தார்கள். அதற்குச் சில மாதங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன, அதற்கு பிறகு தன் இந்த அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையில், அவருடைய அறிக்கையை நம்பி அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை வெளியிட்டது.

பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் எதிர்த்துப் பேசியும்கூட, இந்தமன்றத்திலே உள்ள பல கட்சி உறுப்பினர்கள் எதிர்த்துப் பேசியும்கூட நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டதற்குக் காரணம், அவருடைய திறமை, அவருடைய நேர்மை, அவருடைய கடமையை நம்பித்தான். ஆனால் திட்டம் தீட்டிய பிறகு எத்தனை ஆண்டுகளில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும், எவ்வளவு செலவாகும் என்று கேட்டபோது புள்ளி விவரங்களைத் தந்தார்கள்.

இதற்கு நாங்கள் குறிப்பிட்டு எழுதும்போது ஒன்றைச் சொன்னோம். இதை சரிவர குறிப்பிட்டக் காலத்திற்குள் நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்று முடிவெடுத்து அவருக்குச் சொன்னோம். ஒரு 3-4 வாரங்கள் கழித்து, என்று கருதுகிறேன்-என் நினைவு சரியாக இருக்குமானால் உலக நாடுகள் அவையிலே விரைவிலே ஒரு பெரிய பொறுப்பு வருகிறது. அதற்குப் போக வேண்டும் என்று விருப்பம் வெளியே தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்றும், இந்தத் திட்டத்தைத் தந்த அவர் அதை நிறைவேற்றிவிட்டுச் செல்ல வேண்டுமென்றும் அதற்குப் பிறகு போகலாம் என்றும் எங்கள் கருத்தை வெளியிட்டோம். அதற்குப்பிறகு, புள்ளி விவரங்களோடு அவர் குறிப்பிட்ட தொகை எப்படி வருகிறது என்று அவரிடத்தில் விளக்கங்கள் கேட்ட போது, அவர் என்ன சொன்னார் என்றால் போகப்போக வேலை நடக்கும்போது ஒரு வேளை அதிகம் ஆகலாம் என்று சொன்னார். நான் நேரிலும் சொன்னேன். பின்னால் கோப்புகளிலும் எழுதினேன். இது வாடிக்கையாகிவிட்டது. 2-3 ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்று திட்டம் தருவதும் ஒரு தொகை குறிப்பிடுவதும், குறித்த காலத்தில் அதை முடிக்காமல் 3-4 ஆண்டுகளில் ஒரு திட்டம் முடிக்க வேண்டுமென்றால், அதை 7 ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகள் நீட்டிக் கொண்டு போவதும் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் முன்பு குறிப்பிட்ட தொகையை விட ஒரு பங்கு, இரண்டு பங்கு என்று அதிகமாகிக் கொண்டு போவதும் ஒரு வழக்கமாகிவிட்டது. ஆகவே, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், குறிப்பிட்ட தொகைக்குள், அதை

1981 மே 9]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் எழுதியபோது - நான் இங்கே வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன் - ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரிபோல் அவர் இல்லாமல், நான் அப்படி செய்வதற்கு முயற்சிக்கிறேன் என்று சொல்லாமல், இன்னன்ன காரணங்களால் அந்த அதிகப்படிச் செலவு ஆகலாம் என்று சொல்லாமல் நிச்சயமாக உத்தரவாதம் தர இயலாது, எவ்வளவு நாள் ஆகும் என்று உத்தரவாதம் தர முடியாது, அதிலே பல இடங்களில் பாறை இருக்கலாம், அதனால் செலவு அதிகமாகலாம், தாமதமாகலாம் என்று இப்படி ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரியாகியுள்ள அவர் கடிதம் எழுதியதன் விளைவாக அவரைக் கண்டிக்க வேண்டிய வந்தது. இன்னும் பல தவறுகளுக்கு அவர் பொறுப்புள்ள வராக இருப்பதால் அவர் மீது விசாரணை வைக்க வேண்டிய நிலையில் அரசு இருக்கிறது. எனவே தான் அவரை வெளியே அனுப்பவில்லை. அவர் விரும்புகிறபடி- ஓய்வு பெறுகிற நாளுக்கு முன்பே-அவர் ஓய்வில் செல்வதற்கு அனுமதிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட செய்திகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பின்னால் அதற்கெல்லாம் விளக்கம் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதற்கு ஏற்ப சம்பந்தப்பட்ட சீப்-இன்ஜினியருடன் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பது உண்மை. அதன் காரணமாகத்தான் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவர் கம்பல்சரி ரிடயர்மென்ட் வேண்டும், ஓய்வுப் பெற இன்னும் 1½ ஆண்டுகள் இருந்தாலும் முன்பாக ஓய்வு பெறவேண்டும் என்று கேட்டாலும், அரசாங்கம் அவரை விடுவதாக இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மெத்தப்பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர் மீது நான் மிகவும் நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறேன். அவருக்கு என்று இருக்கின்ற முறையிலே தான் அவர் பேசவேண்டுமே தவிர வேறு பாணியைப் பின்பற்றி விடக் கூடாது என்பதை நான் வேண்டுகோளாக விடுக்க விரும்புகிறேன்.

திரும்பத் திரும்ப இல்லாததைப் பேசக்கூடாது, கருத்து வேறுபாடு எதனால் வந்தது? ஹோசூர் பக்கத்திலே என்று நினைக்கிறேன்- ஒரு அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கான ஏற்பாடு செய்தோம். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. செலவும் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த திரு. மணவாளன் என்ன செய்கிறார் என்றால் - அவர் மீது என்ன குற்றச்சாட்டு என்றால்-அந்த இடத்தை விலைக்கு பேசி அவர் வாங்கவில்லை. அதனால் அது வழக்கு மன்றத்தில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

இருக்கிறது. ஒரு அரை பங்கிற்கு மேல் அந்த அணையைக் கட்டி விட்டார்கள். இவ்வளவு செலவு செய்த பிறகு, அந்த வழக்கு நடந்து கொண்டு இருக்கிறதே தவிர, அதைச் சமூகமாக முடிக்க வேண்டும் என்றோ, பொறுப்போடு காரியம் ஆற்ற வேண்டும் என்றோ அவர் செயல்படவில்லை. இது கருத்து வேறுபாடு அல்ல. அவர் மீதுள்ள குற்றஞ்சாட்டு. ஆகவே, கருத்து வேறுபாடு என்பது வேறு. குற்றஞ்சாட்டுக்கு ஆளாகின்ற நிலைமை என்பது வேறு. ஆகவே, தயவு செய்து மாமன்ற உறுப்பினர் இந்திரா காங்கிரஸ் துணைத் தலைவர் அவருக்கே உள்ள தகுதியோடு இப்படிக்கேள்விப்படுகிறேன், உண்மையா என்று சொல்லுங்கள் இது தான் உண்மை என்று சொல்லிவிடாதீர்கள் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9.80]

திரு. நா கந்தராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள், எங்களுக்குக் கிடைத்த சில தகவல்கள் உண்மையா என்று பரிசீலித்த பிறகு தான், முழுமையாக அதை ஆராய்ந்த பிறகு தான் பேசுகிறோமே தவிர 'ஹயர் சே' என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் பேசவில்லை. அந்தப் பழக்கம் எங்களைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள் "கட்டளைக் கால்வாய் திட்டம் சம்பந்தமாக அவர்தான் திட்டத்தைத் தயாரித்தார், அவர்தான் 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்கான அந்தத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கான வழியைச் செய்தார். நாங்கள் அதற்கான ஒதுக்கீடுகளைச் செய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டோம். ஆனால் கடைசியிலே 400 கோடி ரூபாயிலே அந்தத் திட்டம் முடியாது. போகப் போக அதிகமாகும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே எப்படி ஒரு அதிகாரி இப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள், எனவே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறேன் என்றால் ஏனென்றால் இந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுங்கள் என்றால் சொல்ல முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்" என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படியானால்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ கட்டளைக்கால்வாய் சம்பந்தமாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு அணைக்கட்டு கட்டி அதைப் பாதியிலே நிறுத்திவிட்டு, அதாவது அதை எங்கே கட்டியிருக்கிறார்களோ அந்த இடத்தைக் கூட விலைக்கு வாங்காமல் பொறுப்பற்று அதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது பற்றி நான் சொன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ கட்டளைக் கால்வாய் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுப்பது என்று சொல்வது பொருத்தம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 மே 9]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு இலாக்கா விலே ஒரு பிரச்சினை என்றால் அதாவது ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியவர்கள் அமைச்சரிலே இருந்து சாதாரணப் பணியாளர்கள் வரைதான். ஆகவே ஒரே ஒரு சீஃப் இன்ஜினியரை மட்டும் சிங்கிள் அவுட் பண்ணி இவர்தான் அதற்கு பொறுப்பு ஆகவே இவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறேன் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாகும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எல்லோரும் பொறுப்புதான். ஆனால் மண்ணைத் தூக்கிப் போடுவது வரை அந்த நிலத்தை வாங்காமல் அப்படிப்பட்ட இடத்திலே ஏன் மண்ணைத் தூக்கிப் போட்டாய் என்று தொழிலாளியை நாம் கேட்க முடியாது. ஆகவே ஒரு திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே பொறியியல் நிபுணர் போன்று யார் அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார்களோ அவர்களைதான் கேட்கிறோமே தவிர அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கின்ற அத்தனை லட்சக்கணக்கான பேர்களையும் நாம் கேட்பது இல்லை. ஒரு சாலையை அமைக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு யார் காண்டரக்டர், யார் பொறியியல் நிபுணர் என்று கேட்கிறோம். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம், அங்கே சாலையைப் பழுது பார்த்த அல்லது சாலையைப் போட்ட தொழிலாளியைப் போய் நாம் கேட்பதில்லை. அதுபோன்று இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலே எல்லோருக்கும் பொறுப்பு என்பது போல நிர்வாகத்தினருக்கும் பொறுப்பு இருக்கின்றது, ஆகவே நிர்வாகத்தினர்தான் அவற்றுக்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆகவே சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம் என்ற வகையிலே அந்த அதிகாரிகளை நீக்கினோம். அதற்கு உடந்தையாக எத்தனை பேர்கள் இருந்தார்கள் என்ற கணக்கைப் போட்டு கிடைப்பது கஷ்டம். அதை ஏன் கவனிக்கவில்லை. ஏன் செய்யவில்லை என்பதுதான் கேள்வியாகிறது. இங்கே சிலசமயம் எம்.ஜி.ஆர். தலைமையிலே இயங்குகின்ற மந்திரிசபையின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்கிறார்கள்—வேறு யாராவது இங்கே முதலமைச்சராக இருந்தால் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வரலாம்—ஆகவே ஒரு நிலைமை என்று வருகின்றபோது எம்.ஜி.ஆர். தலைமை, திருமதி இந்திரா காந்தி தலைமை என்று சொல்கிறோம், அப்படி குறிப்பிட்ட ஒருவரை மட்டும் குறித்துதான் பேசப்படுகிறது. அது போலதான் இதுவும். யார் அதற்குப் பொறுப்பான பதவியிலே இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும், அதற்குப் பிறகு விசாரணையிலே இன்னும் வேறு சிலர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்றால் அவர்களையும் சேர்க்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இருந்தால் அர்களையும் சேர்த்து சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 9]

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஹோசூர் அணை....

மண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடியுங்கள் நேரம் அதிகமாகிவிட்டது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஹோசூர் அணைக்கட்டு சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹோசூரிலே அணைக்கட்டு சம்பந்தமாக பிரச்சினை என்று சொன்னால் அதாவது லேன்ட் அக்விசிஷன் என்றால் நில ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்றால் அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் யார் என்று பார்த்து அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. நில ஆர்ஜிதம் செய்வது சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே அதற்கு பொறுப்பு ஒரு சீப் இன்ஜினியர்? இதற்காகத்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன். ஒரு சீப் இன்ஜினியர் இதிலே சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக அவரை சிங்களிள் அவுட் செய்ய வேண்டாம், அதுபற்றி முழுமையான விசாரணை நடத்துங்கள், அந்த விசாரணையிலே யார் யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டதற்குப் பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ எடுங்கள் அவ்வாறு எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைக்கு குறுக்கே நாங்கள் நிற்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல.

அடுத்து நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் மத்தியிலே ஒரு கோஷ்டி மனப் பான்மை நிலவுகிறது. அதாவது காங்கிரஸ் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று நாம் சொல்லக் கொள்வது போன்று அவர்கள் மத்தியிலேயும் ஒவ்வொரு கோஷ்டி மனப் பான்மை நிலவி வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அதிகாரிகள் மத்தியிலே ஒரு சுழுமமான உறவு இருப்பதற்குரிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சென்னையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையிலே பல பெரிய அதிகாரிகளுக்கு சொந்தமாக கார் இருக்கின்றது. நம்முடைய அரசாங்கம் சிக்கனம் சிக்கனம் என்று ஒரு பக்கம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றது, ஆனால் அதே நேரத்திலே இன்னொருபக்கம் என்ன நடக்கின்றது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு அதிகாரியை அவருடைய வீட்டிலே இருந்து சென்னைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்றால் இங்கே இருந்து கார் அவருடைய வீட்டிற்கு கெல்கிறது. வீட்டிற்குச் சென்று அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு இங்கே அலுவலகத்திற்கு வருகின்றது. பிறகு மாலையிலே அவரைக் கொண்டுபோய் வீட்டிலே விட்டு விட்டு இங்கே கொண்டு வந்து காலை நிறுத்துகிறார்கள். இப்படி ஒரு அதிகாரியை கூட்டிக்கொண்டு வருவதற்காகவும் கொண்டு

1981 மே 9]

[திரு நா. சுந்தரராஜ்]

போய் விடுவதற்காக மட்டுமே அவருக்கு நிறைய ஈணம் செலவழித்து கார் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்றால் என்ன அர்த்தம். கூட்டி வருவதும் கொண்டு போய் விடுவதும்தான் அந்தக் காரуக்கும் அந்த டிரைவருக்கும் உள்ள வேலை. இப்படி ஒன்றரை மணி நேரம் செய்யப் படுகின்ற வேலைக்காக இவ்வளவு பணமதிப்புள்ள ஒரு காரை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா?

அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த அதிகாரிகள் சொந்தக் காரில் அலுவலகத்திற்கு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவி செய்யலாம் அல்லது கார் அலவன்ஸ் என்று ஏதாவது ஒரு வகையில் உதவி செய்து, அரசாங்க காரை அவர்கள் பயன்படுத்துவதை நிறுத்த நடவடிக்கை எடுத்தால் இன்றைக்கு பல இலட்சம் ரூபாய் சிக்கனமாகும், செலவு குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரெட் டேப்பிசம். நேற்றைக்கு முன்தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காவல் துறை மானியத் திற்கு பதில் அளிக்கும்போது சொன்னார்கள். அது முன்னோர் விட்டுச் சென்ற சொத்து என்று சொன்னார்கள். அது சொத்து அல்ல; நமக்குத் தேவையும் அல்ல. அரசு தீவிரமாக செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த ரெட் டேப்பிசத்தை முதலில் ஒழித்தாக வேண்டும். அதற்கு அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட அல்லது உங்களுக்கு விருப்பமானவர்களை கொண்ட ஒரு குழுவோ அல்லது ஏதாவது ஒரு முறையில் ஒரு அமைப்பையோ ஏற்படுத்தி, இந்த ரெட் டேப்பிசத்தை ஒழிக்க வழிவகை காணவேண்டும். அப்போதுதான் தமிழகம் முன்னேற சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆம் ஆண்டு இந்த அவைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இந்நாள் வரையில் பல நூற்றுக்கணக்கான கடிதங்கள் பல அமைச்சர்களுக்கு நான் எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையில் ஒரு கடிதத்திற்குக் கூட எந்த அமைச்சரிடமிருந்தும் எனக்கு பதில் வரவில்லை. என்னுடைய சொந்தக் கோரிக்கைகாக நான் கடிதம் எழுதவில்லை. பொது கோரிக்கைகளுக்காக நான் எழுதினேன். ஒன்றுக்கும் பதில் வரவில்லை. சில சமயங்களில் வருகிறது. யாரிடமிருந்து? யாரோ ஒரு அன்டர் செக்ரட்டரி, சார்புச் செயலாளர் பதில் எழுதுகிறார். உங்களுடைய கோரிக்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றுதான் பதில் வரும். இதற்காகத்தான் நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோமா? தயவுசெய்து நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு நிதி அமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். எங்கள் ஊரில் ஒரு ஸ்டேட் பாங்க் கிளை திறக்கப்பட வேண்டுமென்று எழுதினேன். ஒரு மாதத்திற்குள்

[திரு நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 9]

அவரிடமிருந்து பதில் வந்தது. என்னென்ன சிாமம் இருக்கிறது என்று கேட்டு கடிதம் வந்தது. அதோடு விரைவில் உங்கள் கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்படும் என்று எழுதி, 'ஆர். வெங்கட்ராமன்' என்று அவரே கையெழுத்துப்போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். உங்களுக்கு வேலை அதிகம், பதில் எழுத நேரமில்லை. ஆனால் இந்தியாவின் நிதி அமைச்சர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார். இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர் எழுதும் கடிதத்திற்கு அவரே சைப்பட பதில் எழுதுகிறார். ஆனால் இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர் எழுதும் கடிதங்களுக்கு நீங்கள் பதில் அனுப்புவதில்லை.

எங்கள் கருத்தைக் கேட்க வேண்டியது நீங்கள்தானே தவிர அதிகாரிகள் அல்ல. அவர்களுக்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. காரணம் நாங்கள் அவர்களிடம் கேட்டாலும் அவர்கள் சொல்வதில்லை. கேற்று ஒரு அதிகாரியிடம் ஒரு விவரத்தைக் கேட்டேன். அவர் சொல்கிறார். நாங்கள் சொல்ல முடியாது, மினிஸ்டரிடம் காள் நீங்கள் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார். நாங்கள் மினிஸ்டரிடம் கேட்க வேண்டுமென்றால் நீங்கள்தானே பதில் அனுப்ப வேண்டும்? அண்டர் செக்ரட்டரி ஏன் பதில் அனுப்புகிறார்? நாங்கள் உங்களுக்கு எழுதும் கடிதங்களுக்கு நீங்கள்தான் பதில் அனுப்ப வேண்டும். நீங்கள் எங்களை அலட்சியப்படுத்துவதாக இருந்தால் நாங்களும் உங்களை அலட்சியம் செய்ய வேண்டிவரும்.

எனக்கு முன்னால் சிலர் பேசினார்கள். அமைச்சர்கள் சில நாட்கள் வரவில்லை. அவர்களுக்கும் பேட்டா கொடுங்கள், வருவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் சொல்லவில்லை; உங்கள் கட்சிக்காரர்கள்தான் சொன்னார்கள்.

அதைப்போல தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அங்கே நடைபெறுகிற அரசு விழாக்களில் கலந்து கொள்ள அழைப்பு அனுப்பவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதுவும் உங்கள் கட்சிக்காரர்கள்தான் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை மாற்றி, நீங்கள் சுமுகமான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் சீக்கிரம் முடியுங்கள். ஒரு மணிக்கு கில்லட்டின் இருக்கிறது. அதனால் சொல்லவேண்டிய பாயின்ட்ஸை விரிவாகச் சொல்லாமல் சுருக்கமாகச் சொல்லி, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: நான் எப்படி பேச வேண்டுமென்று தயவுசெய்து கற்றுக்கொடுக்க வேண்டாம்.

மதுவிலக்கை தளர்த்தியிருக்கிறீர்கள் இப்போது. மதுவிலக்கை தளர்த்தியதனால் நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் இலாபம் கிடைக்கலாமே தவிர சட்டம், ஒழுங்கு நிச்சயமாக இருக்காது. காரணம் இன்றைக்கு இருக்கிற காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும்

1981 மே 9]

[திரு நா. சுந்தரராஜ்]

கள்ளச்சாராயம் சாய்ச்சுப பர்களுடமிருந்து பணம் வருவது குறைந்து விடும். அந்த நிலை வரும் போது அவர்கள் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்குத்தான் ஆதரவாக இருப்பார்கள்; அவர்களை ஊக்குவிப்பார்களே. அதனால் அரசு சார்பிலே தயாரித்து விற்பதற்கும் கள்ளச்சாராயம் விற்பதற்கும் இடையே ஒரு பெரிய மோதல் தமிழ்நாட்டில் விஸ்வரூபம் எடுக்கும். அதை ஒடுக்க தகுந்த ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும்.

முதலமைச்சர் சில நாட்களுக்கு முன்னால் தமிழகத்தின் தலைநகரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதாக அறிவித்தார், முதலில் மதுரை என்றார். பிறகு திருச்சிக்கும் தஞ்சைக்கும் இடையில் ஒரு இடம் என்று சொன்னார். அதற்குக் காரணம் அங்கே தண்ணீர் அதிகமாக கிடைக்கிறது என்று சொன்னார். வேலை வாய்ப்பும் அதிகமாக கிடைக்கும் என்று சொன்னார். அது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை, எங்கள் கட்சி அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காரணம், 400 கோடி அல்லது 500 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் மாற்றி வீட முடியாது, பல கோடி ரூபாய் அதற்குத் தேவைப்படும். அது மட்டுமல்ல, அங்கே தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்று காரணத்தால் கொண்டு போகிறோம்; என்பது சரியான வாதம் அல்ல, நாம் எங்கே இருக்கிறோமோ அங்கே தண்ணீரைக் கொண்டு வரவேண்டும். வேலை வாய்ப்பை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் தலைநகரை மாற்றத் தேவையில்லை. இங்கேயே, தமிழ்நாட்டில் பல நூற்றுக்கணக்கான கட்டிடங்கள் பல நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டவை. அவைகளை யெல்லாம் இடித்துவிட்டு புதிதாகக் கட்டச் சொல்லுங்கள். அதனால் ஏராளமானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். அது

[முற்பகல் 9-40]

மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு டி.டி.சியைப் பொறுத்த வரையில் பல சந்தர்ப்பங்களிலே இங்கேயே பேசப்பட்டிருக்கிறது. டி.டி.சி. என்பது வெறும் அட்வைசரி பாடியாக இருக்கிறது. வெறும் ஆலோசனைக் கூட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அது கூட இன்றைக்கு நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இதிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை தலைவராக இருக்கும் முறை வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் - இன்றைக்கு இருப்பவர் என்று இல்லை. - இன்றைக்கு இருந்தாலும் சரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உட்காருவதற்கென்று இந்த டி.டி.சி. கூட்டத்திலே பெரிய மேடை இருக்கும். அந்த மேடையிலே அவர் உட்கார்ந்திருப்பார். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சரி, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சரி, கீழே உட்கார்ந்திருப்போம். அவர் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவார். நாங்கள் நின்று கொண்டே பேச வேண்டும். இது எவ்வளவு பெரிய அவசர நிலைமை பாருங்கள்?

[திரு நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 9]

ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருப்பவர்-சாதாரண கலெக்டர் அந்தஸ்தில் இருப்பவர்தான். சீப் செக்ரட்டரி கூட அல்ல. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியும்கூட அல்ல, அவர் நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் உட்கார்ந்து இருப்பதைப் போன்று உயரமான மேடையில் அதைவிட உயரமான மேடையில் உட்கார்ந்திருப்பார். அதிலே உட்கார்ந்துக் கொண்டே கேள்விகள் கேட்பார், நாங்கள் நின்று கொண்டே பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை. ஒன்று நீங்கள் இந்த முறையை மாற்றியாக வேண்டும் இல்லை என்று சொன்னால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் இனிமேல் அந்த டி. டி. சி. மீட்டிங்கில் கலந்து கொள்வது இல்லை என்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. காரணம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கீழே உட்கார்ந்து கொண்டு, அரசாங்கத்தில் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு இருப்பவர் மேலே உட்கார்ந்து கொள்வது என்பது என்ன நியாயம்? ஆகவே அதை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு மது குடிப்பது சம்பந்தமாக 1 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறீர்கள், நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதற்கான வழிவகைகளையும் செய்திருக்கிறீர்கள். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் லஞ்சம் லஞ்சம் என்று பறை சாற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். எல்லாத்துறையிலும் லஞ்சம் இருக்கிறது. தயவு செய்து ய. ரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கான பெரிய நடவடிக்கைகளை தீவிர நடவடிக்கைகளை, லஞ்சம் வாங்கினாலும் குற்றம், கொடுத்தாலும் குற்றம், அதற்குக் கடுமையான தண்டனை உண்டு என்று சட்டங்கள் கொண்டு வாருங்கள் - நாங்கள் அதை ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்காக கடுமையான சட்டம் கொண்டு வாருங்கள் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.

இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள், சாதாரண நபர்கள் கூட அண்ணா நகரில் லட்சக்கணக்கான ரூபாயிலே வீடு கட்டுகிறார்கள் என்று. 100 ரூபாய், 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்கள் 5 லட்சம், 7 லட்சம் செலவு செய்து அண்ணா நகரிலோ மற்றும் அதிக விலையுள்ள இடமான பெசன்ட் நகர் போன்ற இடங்களிலோ வீடு கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால், லஞ்சம் இல்லாமல் அது வேறு என்ன? ஆகவே, அதை ஒழிக்க கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள், அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சிறிய மாவட்டம் தான், அதில் புதுக்கோட்டை டிவிஷன் என்பது பெரிய டிவிஷன். கிட்டத்தட்ட 8 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டது. அதை இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு டிவிஷன்

1981 மே 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

களாக மாற்ற வேண்டும். அதைப்போல இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். இராமநாதபுர மாவட்டத்திலேயே அதன் தலைநகரை உண்டாக்கி, அதிலேயே கலெக்டர் ஆபீஸ்கள் போன்ற முக்கியமான அலுவலகங்களை அமைத்தால், இன்றைக்கு அங்கே எழுகிற பல மோதல்களுக்கு இடம் இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது போல புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் காமராஜபுரம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களை தனி நபர்கள் வைத்துக் கொண்டு, நான் இந்த இடத்தை உனக்குத் தருகிறேன், அந்த இடத்தை உனக்குத் தருகிறேன், நீ எனக்கு இவ்வளவு பணம் கொடு என்று பேரம் பேசி பட்டா போட்டுக் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்த அவையிலே விரிவாக பேசவேண்டும் என்பதற்காக நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானமோ அல்லது 54 வது விதியின் கீழோ கொடுத்திருந்தேன். அமைச்சர்களிடத்திலும் மனு கொடுத்திருக்கிறேன்.

ஆனால் இராமநாதபுரத்திலே அந்த தனி அரசாங்கம் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அப்படி அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை பலருக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுத்து, ஆயிரக்கணக்கில் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். அந்த இடங்களில் தற்போது குடியிருப்பவர்களை காலி செய்து விட்டு, அரசாங்க அதிகாரிகளை நேரிடையாக வைத்து, ஏழைகளுக்கு வினியோகிக்கும் முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அங்கே உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கம் நடைபெறுவதாக அர்த்தம். ஆகவே, அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூட பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிதான் மத்தியிலே ஆட்சியில் இருக்கிறது. இந்தியா பூராவும் ஆளுகிறது. தமிழகத்தில் இருக்கிற பெரிய கட்சிகளில் ஒன்று. ஆனால் இந்திராகாந்தி அம்மையார் தமிழகத்திற்கு வருகை தந்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவு 1½ லட்சம் ரூபாய்—அதை இந்திரா காங்கிரசினால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், நம்முடைய நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களால் எப்படி பாக்கியைக் கொடுக்க முடியும், அவரைக் கொடுப்பதற்கு நாம் கட்டாயப்படுத்த முடியுமா என்று சொன்னார்கள். நான் அவருடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த காலத்தில் மத்திய அரசிற்கு கட்ட வேண்டிய இன்கம்-டாக்ஸ் பாக்கியாக நிலுவையில் இருக்கிறதே, அதைப்பற்றி நாடாளுமன்றத்திலே கூட சொல்லப்பட்டது. அது கிட்டத்தட்ட 7,81,000 ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டது.....

[1981 மே 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லாத ஒன்றை நான் சொன்னதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் இந்த அவையிலேயே அதைப் பெருந்தன்மையோடு கொடுத்துவிடுவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன் என்று தான் சொன்னேனே தவிர, நாராயணசாமி நாயுடுவைப் பற்றி எடுக்கவே இல்லை. அதுவேறு; இதுவேறு. அவர் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வதற்கான காரணங்கள் வேறு. காங்கிரஸ் கட்சி கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு காரணங்கள் வேறு. அதையும் இதையும் ஒன்று படுத்துவதில் பொருளே இல்லை.....

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசியபோது அதைச் சொல்லவில்லை. வெளியிலே சில இடங்களில் பேசிய போது சொன்ன கருத்தைத்தான் சொன்னேன். அப்படி பேசும்போது, காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டிலே ஆளுகின்ற கட்சி; தமிழ்நாட்டிலே பெரிய கட்சி இந்த காங்கிரஸ் கட்சி—அவர்கள் இந்திரா காந்தி அம்மையார் வருகை தந்ததற்கான பாக்கியை தரவில்லை என்று சொன்னால், நாராயணசாமியிடம் நாம் எப்படி கேட்பது என்று பொருள்படச் சொன்னார்.....

(மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் சொல்வது தான் உண்மை. நான்தான் ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்கிறேன். நாராயணசாமி நாயுடு வரிப்பணம் கொடுக்க மாட்டேன் என்ற கருத்து வேறு, காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து பாக்கி வராமல் இருப்பது வேறு. இரண்டையும் முடிச்சப் போடுவது பொருத்தமும் அல்ல, நான் சொல்லவும் இல்லை, சொல்லவும் மாட்டேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : வெளியே பேசும்போது அவ்விதம் கூறினார் என்று கூறினேன். இப்போது நான் சொன்னதை இல்லை என்று சொன்னார்கள், அதில் கருத்து மாறுபாடு இல்லை.

முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது எவ்வளவு பெருந்தன்மையோடு, முதலமைச்சர் அவர்கள் மீது எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டும் வைக்காமல் பெருந்தன்மையாக பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் அரசு ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் பாக்கியிருந்தாலும் மாவட்ட கலெக்டர், எஸ். பி., போலீஸ் அதிகாரிகள் இவர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் சேர்ந்து கிராமத்திற்குப்போய் முற்றுகையிட்டு கெடுபிடி செய்து, ஐப்தி செய்து வசூல் செய்கிற ஆந்தத் தன்மை வேறு. நம்முடைய பாராளுமன்றத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இன்று எவ்வளவு பாக்கியிருந்தாலும் சரி எவ்வளவு பெருந்

1981 மே 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

தன்மையோடு அவர்களுக்கு ரூ. 7,81,000 பாக்கியிருக்கிறது, விரைவில் கட்டிவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நம் மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இப்படி கிராமங்களில் கெடுபிடி வசூலை நிறுத்துங்கள். இங்கே பேசும் போது சொன்னார்கள், அமைதிப் பூங்கா என்று. ஆகவே அப்படிப்பட்ட அமைதிப் பூங்காவாக உருவாக்குங்கள் தமிழ் நாட்டை. ஆகவே கிராமங்களில் உள்ள விவசாய மக்களிடம் கெடுபிடி செய்யாதீர்கள், இடையூறு செய்யாதீர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஐ. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கோரியுள்ள மானியங்கள் மீது மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை அனுபவத்தின் கருவூலமாக அதை ஆக்கி இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். அனுபவத்தை நாம் மதிக்காவிட்டால் உண்மையை நாம் பெறமுடியாது. சந்திக்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அந்த வகையில் இந்த மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பில் ஒரு விளக்கத்தை நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரிந்தது தான். புதிதாக எதுவும் சொல்லப் போவதில்லை.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை பல்வேறு பிரிவுகளாக, சிற்றரசுகளாக அரசுகளாக, இருந்ததை ஒன்றாக்கி இந்திய துணைக்கண்டம் என்று அதற்கு பெயரிட்டு இதை ஒரு மாபெரும் நிலப்பரப்பாக உருவாக்கினார்கள் என்றால் அது அவர்கள் அவர்களுடைய விரயபாரத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள; அந்த விரயபாரத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் அதை செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளவும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்த நாட்டை அவர்கள் அவர்களது ஆட்சிக்கு உட்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் மிகப் பெரிய வல்லரசாக தோற்றம் அளிப்பதற்கு உதவியாக இருந்தது. காரணம், வழக்கம் போல் இந்திய துணைக்கண்டத்திலிருக்கிற பல்வேறு மக்கள் பிரிவுகள், பிரிவு மனப்பான்மைக்கு அடிமையாகி எப்படியாவது நாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் போதும் அல்லது வாழ்வு கிடைத்தால் போதும் எங்களுக்கு என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் ஒத்துழைத்ததின் விளைவுதான் இன்றைக்கு இப்படி இந்த இந்திய பூரப்பைக் கண்கிறோம். அந்த வகையில் அங்கங்கே அவர்கள் ஏற்படுத்திய அமைப்புகள்தான் இன்னமும் இங்கே இதுபோன்ற நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒருகணம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்குத் தெரிந்தது தான், அதை நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லாவிட்டால் அதை முன்னிருத்திக்கொண்டு என் கருத்தைப் பிரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லாபோர்ட் என்று ஒன்றிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது ஆனால் ஜில்லா பரீஷத் என்று வேறு மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. இங்கே முன்று ஆட்சி இருந்தது, இப்போது இரண்டு ஆட்சிதான். மாவட்ட ஆட்சி, மாநில ஆட்சி. முன்பு ஜில்லா போர்ட் என்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

இருந்தது. அது இப்போது இல்லை என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டால் இங்கே பேசிய கருத்துக்களை இதைப்பற்றி வெளியிட்டவர்கள் அதை நினைவுப்படுத்திக்கொண்டு, பேசியதை கொஞ்சம் கூர்ந்து மனதில்கொண்டு வந்து நிறுத்தி அதைப்பற்றி விமர்சிக்க விரும்பினால் அந்தப் பேச்சு தேவையற்றதாகக் கூட அவர்களுக்குத் தோன்றி விடலாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இன்னும் இதுபோன்ற பல பிரச்சனைகளை இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். ஒரு நிர்வாகம் என்றால் அடித்தளத்திலிருந்து உயர் மட்டம் வரையில் ஒரே வழியான ஒரே மாதிரியான வழக்குகளை அதாவது பரம்பரையாக கிடைத்தாலும் சர்ப்பாதியில் ஏற்பட்டாலும் சரி இதுதான் வரலாறு என்று சொன்னாலும் சரி.

[முற்பகல் 9.50]

அந்த வகையில் அதை வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பின்னணியை நாம் கவனித்துப் பார்த்தால், அந்த நிர்வாகத்தினுடைய தொடர்பு, எங்கே, எந்த இடத்திலும், தலைமையில் என்ன சொல்கிறோமோ, நிறைவேற்றுகிறோமோ, உருவாக்குகிறோமோ, அதை செய்து, சொல்லி அல்லது திட்டமிடுகின்ற நிலைமைகள் நாட்டிலே இருந்தாக வேண்டும். அது இன்று இல்லை. அதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள், பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு மிதக் கருத்து இல்லை என்பதால்தான், ஆங்காங்கே நிர்வாகத்தில் சீர்கேடு, குழப்பம் அல்லது தாமதம் இவைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஊராட்சியிலிருந்து மாநில ஆட்சி வரையில் ஜனநாயகம் இருந்தாக வேண்டும். அது முன்னோர்களுடைய கருத்து, நம்முடைய கருத்திற்கூட. அதற்காக நாம் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்தியத் துணைக் கண்டம் விடுதலை பெற்ற பிறகு, வயது வந்தவர்களுக்கு வாக்குரிமை என்று சொன்ன பிறகு, உலகத்திலே முதல் முன்னுரிமைப் பெறக்கூடிய, அதிக மக்களைக் கொண்ட வாக்குகளை அளிக்கின்ற ஜனநாயகத்தை நடத்திச் செல்லுகின்ற நாடு இந்தியா என்று சொல்ல நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைப் பெற்ற பின்னரும்கூட, அதை நிறைவேற்றுவதில் நாம் எந்தெந்த வகையில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டோம் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், வாக்குகள் அளிக்கப்படுகின்றன; தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களிலே முன்னால் இருந்த நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்ப்போம். அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் காப்பதற்கே ஒரு பெரிய படை தேவைப்பட்டது. ஊராட்சி மன்றங்களிலே தலைவர் தேர்தல் இல்லாத காரணத்தினால், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், எந்த ஜாதியை சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்; எந்தக் கொள்கையை சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், பதவி ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, வற்புறுத்தல், எச்சரிக்கை, பயமுறுத்தல், கடத்தல்—பொருள்களை கடத்துதல் என்று சொல்வார்கள், இப்போதெல்லாம் பதவிக்காக ஆட்களைக் கடத்தல்—பெரிய படை நிலைமைகள் இருந்தன என்பதையும்

1981மே 9]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதிலே ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு மக்களுக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்ட பிறகு அது குறைந்தது என்பதையும் நாம் காண்கிறோம். ஆனால், ஒன்றியத்தில் அது இல்லை. அதனால், பிரச்னை உருவாகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவர் இல்லை என்கிற வகையில் அந்த உறுப்பினர்கள் தயவில் இருக்கவண்டிய அவர்கள், அந்த உறுப்பினர்கள் பிரச்சனையில் வசதியுள்ளவர்கள் வன்முறையில் அதிக காரியங்களைச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் தங்களுடைய பதவியைப் பெற எப்படியெல்லாம் விளையாடினார்கள், விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நாம் கவனப்படுத்திக் கொள்வது நமது கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதையும் மாற்றி, அந்த ஒன்றியத் தலைவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசு முடிவெடுத்து, உங்கள் அனுமதியுடன் அதைப்போல், நகர சபையிலும் இன்று அந்த நிலைமை—சிவ தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, தாய்மார்களுக்கு எல்லாம் அதிலே விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முடியவில்லை, குறிப்பிட்ட அளவிற்கு இருந்தாக வேண்டும், கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமையை நாம் உருவாக்கினோம். நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்றால், நாம் எந்த எண்ணத்தை நல்ல நோக்கத்தோடு சொன்னோமோ மக்கள் வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கின்ற நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள். அது சட்டமாக இருக்கிறது. செயல் ஆக்கப்பட இருக்கிறது. தேர்தலை விரைவிலே நடத்தவேண்டும் என்று பல்வேறு எண்ணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எந்தப் பிரச்சனைகள், எந்தக் கோரிக்கைகள் முன்வைத்தாலும், இது போன்ற மானிய கோரிக்கைகள் வந்தபோதெல்லாம், இந்தப் பிரச்சனையில் எங்கே ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல் என்று கேட்கிறீர்கள். நாங்கும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

18 வயது வந்தவர்கள் வரையில் வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை ஒருகாலத்தில் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். அந்த வகையிலே இந்த அவையும் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் அதற்குள் இந்தியாவிலே ஒட்டு மொத்தமாக மக்களுடைய தொகையை கணக்கெடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதால், தாமதிக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஒரு ஆண்டு காலம், ஆறு மாத காலம் என்று வைத்தால் கூட, அல்லது இரண்டு மாதம் வைத்தால், அல்லது இரண்டு மணி நேரம் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட 18 வயதான பல பேர்கள் அதிலே விடுபட்டு போயிருப்பார்கள். இதை கணக்கிடும்போது 18 வயதானவர்கள் பற்றி நாளை தினம் இந்த கணக்கு எடுக்கும் பொழுது இந்த எண்ணிக்கை கூடும். இந்த நிலையில் ஜூன் மாதம் முடிய எந்தவிதமான மாறுதல்களையும் அமைப்புகளிலே செய்ய வேண்டாம் என்று மத்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டது. இது அவர்களுடைய திட்டத்திற்கு உதவும் என்கிற வகையில் அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். அந்த வகையிலே நாம் கொஞ்சம் தாமதித்திருக்கிறோம். அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டவுடனே அந்தத் தேர்தல்களைப் பற்றி முடிவெடுக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே இங்கு அமைச்சரவையின் சார்பாக சொல்லப்பட்டது. இன்னும்

நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றும் சொல்கிறேன் இங்கே உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல இந்த தொடர் கூட்டம் முடிந்த பிறகு ஒருசில நாட்களுக்குள் உங்கள் பிரதிகளை எல்லாம், வெளியே இருக்கிற கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை எல்லாம் அழைத்து எந்த தேதியில் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இந்த குழுவிலே முடிவெடுக்கிறதோ, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே உறுதி கூறிக்கொள்கிறேன். அதிலே மாற்றம் கிடையாது, சந்தேகமே இனி தேவையிருக்காது; அதில் ஐயப்பாடு எழக்கூடிய செய்திகள் இனிமேல் ஏடுகளில் கூட வராது என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன், நம்புகிறேன். அந்த பிரச்சனையை நாம் இந்த அளவில் விட்டு விட்டு, இந்த ஐனாயத் தன்மையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு. இந்த மாநில அமைப்பு உங்கள் அதிகாரத்தின், அனுமதியின் பேரில் சில சட்டங்களை அமலாக்க முடியும் போது அதற்கு ஆதரவு தரப்படுகிற நிலைமை எவ்வளவு என்பதை நாம் கணக்கிட்டு பார்க்க வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறோம். நாம் அதைக் கணக்கிட்டு பார்க்கிற போது தான், இங்கே சொன்னவர்கள் கூட வெளியே பேசும்போது குழுவிலே ஒத்துக் கொண்டவர்கள் கூட வேறு கருத்தை சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவு கூற விரும்புகிறேன். எந்த சூழ்நிலையில் என்பதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் அதை செய்தாக வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய, சந்திக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். உதாரணமாக நான் ஒன்றைச் சொல்லலாம். மொழிப் பிரச்சினையோ, தண்ணீர் பிரச்சினையோ, நகர மாற்றங்கள் பற்றியோ, மாவட்ட பிரிவினை பற்றியோ இவைகள் எல்லாவற்றையும் பற்றியும் நாம் எந்த கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், வெளியே போய் 15 நாட்கள், ஒரு மாதம் ஆன பிறகு எந்த கட்சியை சார்ந்தவர்களும், அவர்களுக்கு ஆதரவு தந்த மக்களின் கருத்தை ஏற்கவேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தத்திலோ அல்லது அவர்கள் கட்சி மேலிடம் சொல்கிறது என்கிற காரணத்தினாலோ சில எண்ணங்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது.

அந்த வகையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும், பிரிப்போம் என்பதை நான் முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு பகுதிக்கு தேவர் பெயரை சேர்த்து இணைப்போம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே கூட சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் அதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன் அதை அமலுக்கு கொண்டு வந்த எந்த பகுதி எந்த பிரிவினருக்கு தலைநகராக ஆக்கவேண்டும் என்கிற பிரச்சினையை பற்றி யெல்லாம் அதிகாரிகளோடு ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு முன்பாகவே சிலருக்கு சில தேவைகள், இங்கே இருக்கிற மக்களுடைய வற்புறுத்தல்கள், அவைகளால் இந்த இந்த நகரத்தை தான் தலைநகராக்க வேண்டும், இன்னென்ன காரணங்களால் என்று ஒரு தல்ல விவரம் தெரிந்த திறமையோடு வாதாடும்

1981 மே 9]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கூடிய வழக்கறிஞர்கள் கூட தங்களுடைய எண்ணங்களை வெளியிட முன் வருகிறார்கள். அதிலே நான் குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டுமென்றால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எவ்வளவு விரைவில் பிரிக்க வேண்டும், அதை மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்று; இன்று கூட சொன்னார்கள் அந்தக் கிழக்கும், மேற்கும் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் கூட, தெற்கு வடக்கு என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் கூட, இதிலும் வடக்கு இந்த விஷயங்களிலே உயர்ந்திருக்கிறதா, தாழ்ந்திருக்கிறதா அல்லது தென்னகம் உயர்ந்திருக்கிறதா தாழ்ந்திருக்கிறதா என்பதை பார்க்க விரும்பாவிட்டாலும் கூட பிரச்சினையை முன் நிறுத்தும் போது, இந்தப் பகுதியில் வளர்ச்சி இல்லை, ஆகவே அதற்கு இதைத் தலைநகராக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்பதில் நிறைவே உருவாகிறது. இதைவிட மிகப் பெரிய இராணுவ போராட்டம் ரோல உருவாக்கி விடலாமா என்று கூட சிலர் இதை பயன்படுத்தி அரசியல் லாபம் பெறக் கூட விரும்புகிறார்கள், என்பதையும் சிலர் பேச்சிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

[முற்பகல் 10:00]

ஒன்றைக் குறிப்பிட நான் மிகவும் ஆவலோடு விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில் தஞ்சையானாலும் சரி, மதுரை—யானாலும் சரி, கோவையைப் பிரித்துவிட்டோம்—வட ஆற்காடானாலும் சரி, தென்னாற்காடானாலும் சரி இதுபோன்ற மாவட்டங்களைப் பிரிக்கும்போது அந்த மாவட்டங்களின் தலைநகர் என்ன என்கே என்பதை மக்களுடைய வாக்கெடுப்பின் மூலம் நிறைவேற்றுவதுதான் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மாமருந்து என்று இந்த அமைச்சரவை கருதுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் ஏதோ விருப்பு வெறுப்புகளுக்குட்பட்டு யாருக்காகவோ சில காரியங்களைச் செய்வதுபோல சிலர் நினைக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே எந்தப் பகுதி எதோடு இணைக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் எவ்வளவு அக்கறை இல்லை. பிரச்சினைகளைச் சுழகமாக தீர்ப்பதற்காக எளிமையான முறையான முறையிலே தீர்க்கப்படுவதற்காக எவ்வளவோ திட்டங்களை எண்ணங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றக்கூடிய எவ்வளவு குறுகிய அளவில் அந்த அதிகார வரம்பை குறைத்துப் பிரித்து வைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குக் காரியங்கள் விரைவில் குழப்பமின்றி மற்றவர்கள் குறை கூற இடமின்றி செயல்பட்டு நிறைவேற்றப்பட வழிவகுக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். திண்டுக்கல்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரதராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் பக்கத்திலேயும் சொன்னார்கள், மற்ற நண்பர்களும் சொல்கிறார்கள், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அது திண்டுக்கல்தானா என்பதை முடிவு செய்யவேண்டிய நிலைமை அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அதைப் போலவே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு எது எது எங்கு என்று தீர்மானிக்கிற உரிமையை அந்த மக்களுக்கு அளிப்பது பிரச்சினையைத் தீர்க்கும். வேறு எந்த வகையில் செய்தாலும் அது பிரச்சினையாகிவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது அதைப்போல் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற குழுக்கள் தங்களுடைய பணியை ஒழுங்காச் செய்கிறதா, செய்யப்படுகிறதா, கேள்வி கேட்கப்பட்டது இங்கே. எனக்குத் தெரிந்து விளக்கத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் அமரர் அண்ணா அவர்கள் நெருந்தலைவர் மாமராஜ் அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது தண்டலம் என்ற ஊருக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்று மக்களுடைய எண்ணங்களை எல்லாம் சொல்லச் செய்து அதை முறையாக ஏற்படுத்தித் தந்து வழியைக் காட்டினார்கள். எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்ய இந்த நேரத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதைப்பற்றி மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு மனுநீதி என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கே சொன்னவுடனே இப்போது மனுநீதியை எரித்ததாக சொல்கிறார்கள் அந்த மனுநீதி அல்ல, நான் சொல்வது மனு கொடுக்கிற அந்த மக்களுக்கு நீதி வழங்குகிற தன்மை. ஆகவே அதை நிறைவேற்றமுயன்றார்கள்முயன்றும் எத்தனையோ அதிகாரிகளை உடன் அழைத்துச் சென்று சொல்லிச் செய்தும் அவர்கள் முழுமையாக அந்தப் பணிகளைச் செய்து இருப்பார்களானால் இந்த அரசுக்கோ இந்த மாமன்றத்திற்கோ இவ்வளவு பிரச்சினைகள் இருந்திருக்காது. அதை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். நிறைவேற்ற முடியாமல் போனதற்கு உடனுக்குடன் உள்ள பிரச்சினையாக அதை மக்கள் கருதினார்கள், ஆராய்ந்து பார்த்து பதில் சொல்லவேண்டிய பிரச்சினை என்று அதிகாரிகள் நினைத்தார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் நாளுக்கு நாள் அது இல்லாமற்போய்விட்டது. அதைப்போல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஏதோ அதிகாரி வரம்புக்குட்பட்ட பட்டரக்கள் போன்றவைகளை கொடுப்பது பற்றி எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொல்லி, இதைச் சொன்னார்கள். ஆனால் சொன்னால் கூட நிறைவேற்றப்படுகிறதா என்று கேட்கும்பொழுது இல்லையென்று சொன்னார்கள்.

இன்றைய தினம் கிராம அதிகாரிகள் தங்கள் பணிகளைச் சரிவர செய்ய முடியாததால் அவர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே அதனால் 3 செலவுகள் ஏற்பட்டு விட்டது, என்று அரசியலை, சட்டத்தை, வரலாற்றை அன்றாடம் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை முதன்முதலில் தெரிந்த அதைப்பற்றி கவனித்துச் சொல்லுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பெற்றிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அதிகாரிகள் இருந்தபோது சாதாரண மக்கள் கொத்தடிமைகளாக இருக்கிற நிலைமை கிராமங்களில் இருந்தது என்பதையாரும் மறுத்துவிட முடியாது என்பதை நான் சொஞ்சம் துணிந்தே சொல்கிறேன். சிலர் தவறு செய்திருக்கலாம்; பெரும் பான்மையானவர்கள் தவறு செய்யவில்லை என்று கூறலாம். ஆக சிலர் என்று அந்தப் பக்கத்திலே உள்ளவர்கள் சொன்னாலும், பலர் என்று இந்தப் பக்கத்திலே உள்ளவர்கள் சொன்னாலும், எது எப்படியிருந்தாலும், அந்தச் சிராம மக்கள் நலன் பெற

1981 மே 9]

(திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்)

முடியவில்லை இந்தப் பரம்பரை உரிமையால் என்பதையும், அதற்கு ஒத்தாசை செய்த சட்டங்களும் பின்னால் உதவி செய்ய வில்லை. மேலும் அந்த நிர்வாக அமைப்பை மாற்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி உத்தரவை போட்டோம் என்பதையும், அது இன்றையதினம் சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் கலெக்டரையும் மதிப்பதில்லை—மதித்தது இல்லை, பெரும்பாலும் என்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்வோம் சிலருடைய ஆத்ம திருப்திக்காக. கலெக்டரை மட்டுமல்ல; கோட்டாட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, வட்டாட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் கொஞ்சம் கூட கவலைப்படுவதில்லை; அக்கறைப்படுவதில்லை என்பதையும் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்களைப்பற்றிக் கூடச் சொல்லப் போனால் விசாரணைக்கு அங்கே போக வேண்டுமென்றால் அந்தத் தலைவருடைய வீட்டிலேயிருந்துகொண்டு, குற்றம் சாட்டியவர்களை அழைத்தால் எந்த நபர் வந்து அந்த அதிகாரிக்கு எதிராக அவர்களுடைய வீட்டில் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுவிட்டு விசாரணை நடத்துகின்ற அதிகாரிகளிடம் சொல்ல முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வழக்கம் நீண்ட நெடும் காலமாக வந்துவிட்டது. ஒன்றாக இணைத்தார்கள் ஆங்கிலேயர்கள் மாநிலங்களாக மாற்றப்பட்டன. அதற்குப்பிறகு மாவட்டங்களாக மாற்றப்பட்டன. இதற்கிடையில் அமரர் வல்லபாய் மட்டேல் அவர்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே இருந்த சமஸ்தானாதிபதிகளை ஒழித்தார்கள். பிறகு ஜமீன் ஒழிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அந்தத் தன்மை தனி மனிதர்களிடமிருந்து இன்னமும் ஒழிக்கப்படவில்லை என்பதையும் நான் இங்கே வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்வேன்.

சிலர் தன்னை ராஜாக்கள் என்று நினைத்துக்கொள்கிறார்கள் நான் இதைச் சொல்லும்பொழுது புதுக்கோட்டை இளைய அரசர் அவர்கள் தவறாகக் கருதக்கூடாது; அவர்கள் அதற்கு அப்பாற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அண்ணன் அவர்கள் ராஜா என்ற பெயருக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தாலும் எளிமையான, மக்களோடு இணைந்து வாழ்கின்ற ஒரு எளியவராக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடும்பொழுது, ஏதோ ஒரு சர்ச்சையை உண்டாக்க விரும்புகின்றவர்களுக்குத் தினகிடைக்காமல் செய்வதற்காக இந்த விளக்கத்தை இதில் தர வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

சிலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பினாமி நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அது எங்கள் கட்சியானாலும் சரி, வேறு கட்சியானாலும் சரி

ஆனால் அவர்கள் இன்றையதினம் எத்தனை பேர்களை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் காண்கிறோம். சில சமயம் சொல்லி விடுகிறார்களாம். பத்திரிகையில் வருவதெல்லாம் உண்மையென்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், பத்திரிகையில் எழுதுகின்றவர்கள் எழுதுகின்றார்கள், படித்தவர்கள் படிக்கின்றார்கள். அங்கே பத்திரிகையிலே வரும்பொழுது செய்தி வேறு வழியாக வருகிறது. இன்றையதினம் சில செய்திகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்திரராஜன் அவர்கள் படித்துச் சொன்னார்களே அதுபோல. ஆகவே, அந்த வகையில் பல பிரச்சினைகளைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்ல விரும்பும்பொழுது சிலர் சொன்னார்களாம், எங்களுக்கென்ன 5000 ஏக்கராதானே இருக்கிறது என்று. இந்தக் கேள்வியை அவர் கேட்டிருந்தால் அதிசயிக்கக் கூடியது அல்லவா? நான் 'இருந்தால்' என்று 'இல்லை' போட்டுக்கொள்கிறேன், ஆகவே, தவறாகக் கருத வேண்டாம்.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்தாலும் அவர்கள் அங்கே என்னென்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஜாதியத் துண்டி விடுகிறார்கள், தங்கள் வசதியைப் காப்பாற்றிக்கொள்ள. பணத்தைக் கொடுத்துத் தேர்தலிலே விளையாடுகிறார்கள் தங்களுடைய அந்த அதிகாரப் பதவியை-வழக்கத்தில் இருக்கின்ற பதவியை-சட்டப்படி அல்ல, அதைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள. வேறு நபர்கள் வேறு நிலைமைகளிலே அந்தப் பதவிக்கு வந்துவிட்டால் தங்களுடைய செல்வாக்கு குறைந்து விடும் என்று பல்வேறு வகைகளிலே இன்னமும் பல அரசியல் கட்சிகளிலே சில பொறுப்புள்ள பதவிகளிலேகூட இருந்து கொண்டு விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, உண்மையிலேயே நமக்கெல்லாம் வேதனையாக இருக்கிறது. சமஸ்தானாதிபதிகளை ஒழித்து, ஜமீன்களை ஒழித்து, கொத்தடிமையை ஒழிக்க வகை செய்து, எல்லாம் இருந்தும் இன்னுகூட நாம் கேள்விப்படுகிறோம், எங்கெங்கே யார் யார் தங்களுடைய அலுவலர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு, வேலைக்காரர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு, பண்ணையாள் என்று வைத்துக் கொண்டு எந்தெந்த மிராசுதாரர்கள் எப்படியெல்லாம் தங்கள் வாழ்க்கையைச் செல்வம் மிக்கதாக, சேழிப்பு மிக்கதாக, செல்வாக்கு மிக்கதாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் காணுகிறோம்.

[முற்பகல் 10.10]

அதை நிச்சயமாக, நாம், இங்கேயிருக்கிற கட்சித் தலைவர்கள் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் மட்டும் அல்ல, வெளியே இருக்கிறவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து, அதை முறியடித்தாக வேண்டும், அதை ஒழித்தாக வேண்டும். அதற்கு அடிப்படை வழியைக் கண்டு பிடித்து, 1973, 1974-ல் போட்ட திட்டங்கள், 1954-ல் போட்ட

1981 மே 9]

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திட்டங்கள், அவைகளை எல்லாம் வைத்துத்தான், இந்தத் தமிழக அரசு, அடிப்படையை, நிச்சயமாக, அந்த ஆணி வேரை அகற்றியிருந்தால் அந்த விஷம், நிச்சயமாகப் பரவாமல், அதனுடைய ஏகாதிபத்திய கொடுங்கோன்மைக் கரங்கள், இங்கேயிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூட, ஒருவேளை மந்திரிகளைக் கூட தாக்காமல் தடுப்பதற்கு முடியும் என்கிற வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் நம் தலையில் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் செய்தாகவேண்டும். அதை மக்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். அதைத் தவிர நமக்கு வேறு வழியில்லை. அதைச் சொல்லி, அதைச் செய்து முடிக்கும் போதுதான் நாம் அனைவரும் ஒரே எண்ணத்தை நிறைவேற்றுகின்ற அந்தப் புகழுக்கும் பெருமைக்கும், கொந்தக்காரர்களாக ஆக்கப்படுவோம் என்பதைமட்டும் நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், அவைகளுக்கெல்லாம் தனித்தனியாக நான் பதில் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், ஒரு முக்கியமான கருத்தை இங்கே நான் சொல்லியே தீரவேண்டும். அதிகாரிகள் ராஜிநாமா செய்துவிட்டு, எங்களுடைய கொடுமை தாங்காமல் ஓடி விட்டார்கள் என்பது ஒரு வகையான குற்றச்சாட்டு. இது இங்கே 18-வது தடவையோ, 20-வது தடவையோ சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டு என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர் சொல்லி, சொல்லி, அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லி, சொல்லி, மற்றவர்கள் எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே எழுதி, மேடையிலே பேசி, கடைசியாக இன்னறய தினம் காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் சுத்தராஜ் அவர்கள் வாயிலாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேயும் ஒருவர் மர்மமாக மறைந்து விட்டார் என்றார். அப்பறம் மாற்றிக்கொள்ளலாம் அவர் சொன்னதை. மறைந்து விட்டார் என்றால் போருத்தம். அவர் மரணம் அடைந்து விட்டார் என்பது....

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: Sir, I can assure the Hon. Chief Minister that it is his own idea and not a borrowed idea from any other party leader.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: உங்கள் மூலமாக, துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நன்றி உறிக்கொள்கிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், எங்களுடைய தலையீடு காரணமாக அல்லது, இங்கே சொன்னது போல், யாரோ சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்களாம். இந்த ஊழல் அரசில் பணியாற்ற விருப்பம் இல்லையென்று சொன்னதாக இங்கே சொன்னார்கள். இங்கே நான் அதைத்தான் சொன்னேன்; உண்மையிலே யாரோ நண்பர், அதாவது உள்ளூர எதிரி, அவருக்கு நண்பராக இருக்கின்றார், இந்தச் செய்தியைக் கொடுக்கின்றார் என்பதை நான் வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் காவல் துறை மானிபத்திலே பேசும்பொழுதும் சரி, இப்பொழுது பேசும்பொழுதும் சரி, இன்றைக்கு அல்ல, என்றைக்கும் சரி, நாங்கள் எங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற தகவல் உண்மையானதா, பொய்யானதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அரசாங்கத்திலே ரெக்கார்ட் இருப்பதை எங்களால் கண்டு பிடிக்க முடியாது. மற்ற தகவல்களை நாங்கள் முழுமையாகப் பரிசீலனை செய்த பிறகுதான், எங்களுடைய கட்சி அனைத்தும் கருத்து தெரிவித்த பிறகுதான் நாங்கள் அதை இங்கே அவையிலே வைக்கின்றோமே தவிர, யாரும் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு இன்னும் கீழே போகவில்லை, போகவும் மாட்டோம். தொடர்ந்து உங்களுடைய எதிர்க்கட்சி என்ற அடிப்படையிலே, உங்களுக்கு எதிரிக் கட்சி அல்ல. எதிர்க்கட்சி என்ற அடிப்படையிலே எங்களுடைய பணியை நாங்கள் முழுமையாகச் செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கத்திற்கு நன்றி. இந்தப் பரிசீலிப்பது என்பது என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்கே, இரகசியமாக கோப்பிலே இருப்பது என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், நாங்கள் அதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலித்து முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகுதான் இங்கே சொல்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கோப்பிலே எழுதியுள்ளதைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்லிவிட்டு, கோப்பிலே என்ன எழுதி இருக்கிறது என்று தெரியாது. ஆனால், பரிசீலித்து விட்டேன் என்பது நியாயம் அல்ல.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோப்பிலே என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பது எங்களுக்கு போட்டோ ஸ்டேட் காப்பி கிடைக்காது. ஆனால், எங்களுக்குக் கிடைக்கிற தகவலை வைத்துத்தான் நாங்கள் சொல்ல முடியுமே தவிர, மற்றபடி ஒன்றும் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ஆகவே, சந்தேகம், விளக்கம் இங்கே துணைத் தலைவரைக் கேட்கலாம். இப்படி கேள்விப் படுகிறோம், இது உண்மையா, ஆதாரம் இருக்கிறதா? என்று. நாங்கள் பரிசீலித்து உண்மை என்று தெரிந்த பிறகுதான் பேசுவோம் என்று சொன்னால், நல்ல எண்ணத்தை நான் மதிக்கின்றேன். ஆனால் எமாற்றப் படுகிறீர்கள். கட்சி கொடுத்தாலும், தனி மனிதன் கொடுத்தாலும், உங்கள் நண்பர்கள் கொடுத்தாலும், உங்கள் கட்சி நண்பர்கள் கொடுத்தாலும், அதிகாரிகள் வழங்கினாலும்—சொன்னார்கள் போட்டோ ஸ்டேட் காப்பி கிடைக்காது என்று—அந்தத் தனித் திறமை சிலருக்குத்தான் உண்டு, அவர்களுக்குத்தான் அதிகாரிகளிடத்தில் தொடர்பு இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட சில அதிகாரிகள்தான் போயிருப்பார்கள். அல்லது உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு ஓய்வு தேவை என்பதற்காகத்தான் போயிருப்பார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன்.

1981 மே 9]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்டஸ்ட்ரீஸ் செக்டர்ட்டரிமாக ஒருவரைப் போட்டோம். அவரைப் போட்ட சில வாரங்கள் என்று கருதுகிறேன். ஓய்வு வேண்டும் என்று கேட்டார். ஒரு கடிதம் எனக்கு எழுதுகின்றார் 'நான் பத்திரிகையிலே அக்கறை செலுத்தி சேவை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்' என்று எனக்கு தனிப்பட்டக் கடிதம் எழுதுகிறார். நான் அது முறையில் என்று தலைமைச் செயலாளருக்கு எழுதி. எனக்கு அப்படி எழுதி கேட்கக் கூடாது, அதை அனுமதிக்க முடியாது என்று சொன்னேன். பிறகு அவர் வற்புறுத்தக் கேட்ட பிறகு நாங்கள் அனுமதித்தோம். இப்போது எங்கே வேண்டும் என்றாலும் அவர் வேலை செய்யலாம். அதேபோல் பணம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தை, பதவியிலே இன்னும் பெரிய புகழ் பெறலாம், மக்கள் மத்தியிலே செல்வாக்குப் பெறலாம் என்ற காரியத்தில் அக்கறை கொண்டு போகிறார்கள் என்பதையும், சிலர் உண்மையிலேயே அவர்கள் ஓய்வு எடுக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலத்திலே திரு. ராயப்பா அவர்கள் ஓடியதைப் போல இப்போது யாராவது ஓடி இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் தெரியாது. இனிமேல் ஓடுவார்களோ என்னமோ? ஓடுவது வேறு, ஓட்டப்படுவது வேறு.

திரு. செ. சிவசாமி: திருத்திக் கொள்கிறேன். ஓட்டப்படுவது. இதுவரையில் யாராவது ஓட்டப்பட்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ஓட்டப்பட யாரும் இல்லை. அந்தக் காரியத்தை செய்ய நாங்கள் தயாராக இல்லை.

அந்த 8 பேர்களிலே திரு. கே. சிவசுப்பிரமணியம், திரு. கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் ஆகியோர், தாங்கள் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அரசில் பணிபுரிந்ததால், தாங்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கு அரசின் அனுமதி கோரினார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோள் அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. முதலிலே மறுக்கப்பட்டது. மீண்டும் வற்புறுத்தினார்கள். பின்னர் அவைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. காரணம் அவர்கள் மேல்வழக்கு நடத்தவேண்டிய சில குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தன. ஆனால் அதற்குப் பல பிரச்சினைகளை உருவாக்கி, யாருக்காவது ஏதாவது தொல்லைகளை—இந்த நாட்டுக்கல்ல, அரசுக்கு அல்ல அப்படிப்பட்டவர்கள் ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்பதற்காக மட்டுமல்ல, நீங்கள் சொன்னீர்களே அந்த ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற அதிகாரிகள் அச்சத்தோடு இருக்கிறார்கள், என்றைக்கு வெளியே போகவேண்டுமோ, என்றைக்கு வெளியே போகச் செய்வார்களோ என்றெல்லாம் நினைக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் கருத்தைச்

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

சொன்னீர்களோ, அப்படி யாரும் இல்லை என்பதையும் அதற்காக அவர்கள் போகவில்லை என்பதையும்—சூகன அவர்கள் நல்ல நிர்வாகத் திறமை மிக்க, பொருளாதாரம் தெரிந்தவராக இங்கே இருந்தார்கள். அவருக்கு உலக நாடுகள் அவையிலே ஒரு பிரிவிலே வேலை கிடைத்தது என்று சொல்லும்போது தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் அந்தப் புகழை பெறவேண்டும் என்றும், வருமானத்தையும் பெறட்டும் என்பதற்காகத்தான் அனுமதித்தோம். திரும்பி வந்த பிறகு அவர்கள் தானாகவே இயங்கவேண்டும் என்று விரும்பி அப்படி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். இதுதான் காரணம். இதற்காகத்தான் சொன்னேன், தவறான தகவலை எல்லாம் சொல்லி வைத்து உங்களை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்காது—மற்றவர்கள் பார்த்து சிரிக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஏதாவது சொல்லி, அல்லது இதன் விளைவாக உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் ஏதாவது பேச்சு வராதா ஒருவரை ஒருவர் கேவலமாகப் பேசிக் கொள்ள மட்டார்களா இவர்களும் வெளிவந்துவிட்டால், எங்கள் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியாதா, காரணம் இல்லாமல் அவர்கள் எப்படி வெளியே வருவார்கள் என்றெல்லாம் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு வேளை இது திருப்திகரமாக இருக்குமே தவிர, வேறு ஒன்றும் அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்கள் எழுதிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். சூகன் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய முழு நம்பிக்கையை பெற்றிருந்தவர்கள் என்ற கடிதத்தை எழுதி இருக்கிறார்கள். இதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட முடியும். உங்களுக்கே நேரம் இல்லை என்று சொன்னதால் நானும் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இருந்தாலும் சிலவற்றைச் சொல்லியாக வேண்டும்.

ஏதோ மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை எல்லாம் நாங்கள் அடிக்கடி மாற்றி வருகின்றோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். செங்கல்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முத்துசாமி அவர்கள் ஒரு வருடம் பணிமுடித்துவிட்டு இயற்கையான முறையில், ரொட்டினாக மாற்றப்பட்டார். புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ரஷ்டோஜி அவர்களும் ஒரு வருடம் பணி முடித்து விட்டார் அவர் நல்லவர். ஆனால் வறட்சி நிவாரணப் பணி திறமை இன்மைக் காரணமாக மாற்றப்பட்டார். இதை இப்படி சொல்லலாமா என்று கேட்பார்கள். குற்றத்தை உங்களிடம் சொல்லாமல் நிலைமையை உங்களிடம் விளக்காமல், நான் யாரிடம் சொல்வது? வெளியே சொன்னால், வெளியே சொல்ல மா என்கிறீர்கள், இங்கே சொன்னால் இங்கே ஏன் சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்க மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன். இங்கே சொல்லலாம் அல்லவா?

(முற்பகல் 10.20)

திரு. நா. சுந்தராஜ்: ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வறட்சிப் பணியில் திறமையாக பணியாற்றவில்லை அதனால் மாற்றினேன் என்று சொன்னார்கள். மாற்றுவதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. 27-ம் தேதி

1981 மே 9]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

மாலை 5 மணிக்கு அவர் மாற்றப்பட்டு விட்டதாகத் தொலைபேசி மூலம் செய்தி தரப்படுகிறது. 28-ம் தேதி காலையில் அவருக்குப் பதிலாக புதிதாக நியமிக்கப்பட்டவர்—இங்கேயிருந்து முதல் நாள் மாலை 5 மணிக்கு காரில் கிளம்பி அங்கு காலை 8 மணிக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார் என்றால், இப்படிப்பட்ட அவசரம் ஏன்? அவரை ரெகுலராக மாற்றியிருக்கலாமே? அவருக்கு ஜாயினிங் டைம் கொடுத்து அதைச் செய்து இருக்கலாமே? அவசர அவசரமாக, முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் இப்படி மாற்றியதைப் பற்றித்தான் நான் சொன்னேன். மற்றபடி உங்களுடைய அதிகாரம் பற்றி நான் கூறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். வி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சிப் பணி மிகத் தாமதமாக நடபெறுகிறது என்பது இங்கே மாமன்றத்திலே சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டு. வறட்சிப் பணியில் நாம் உடனடியாகச் செயல்பட வேண்டும். நான் போய் சுற்றிப் பார்த்து வந்த பிறகு, அவருடைய நாணயத்தில், நேர்மையில் தவறு இல்லை. ஆனால் மிக விரைவாக கண்டிப்பாக வேலை வாங்க முடிவில்லை என்பதால் அவர் மாற்றப்பட்டார். 15 நாள் அவகாசம் கொடுத்து, வாட்சிப் பணி முடிந்தபிறகு இன்னொருவரைக்கொண்டு போய் அங்கே போடமுடியும்? வறட்சிப் பணி அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்கிற அவசியம் கருதி அவர் மாற்றப்பட்டார்.

(திரு. நா. சுந்தரராஜ் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப்படி அடிக்கடி என் அனுமதி இல்லாமல் குறுக்கிடுவது சரியல்ல. அது முறையும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: ஒரே ஒரு விளக்கம் மட்டும் கேட்டு விடுகிறேன். வறட்சிப் பணி சம்பந்தமாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அறிந்தவரையில், வறட்சிப் பணி மேற்கொள்வதற்காக அன்றைய தினத்தில் எந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் பணம் வழங்கப்படவில்லை. அன்றைக்குப் பணம் இல்லாததால் எந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் எந்தக் பணியும் செய்யவில்லை. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சரிவர பணியாற்றவில்லை என்று குற்றச் சாட்டு சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் மாற்றப்படவில்லை.

திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அதையொட்டி நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இடையிலே ஒரு 4 மாத காலம் நடந்த ஆயுதப் போரில் மதுரை மாவட்ட கலெக்டராக இருந்த சிரியாக் டெலிகிராபிக்காக டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டார்கள், அது முறைப்படி செய்யப்பட்டதா என்பதையும் நான் அறியவிரும்புகிறேன்.

[1981 மே 9]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: அந்தப் பைலைப் பார்த்தால் தான் தெரியும். இப்போது எப்படிச் சொல்லமுடியும். அதற்கு அதிகாரிகளிடத்தில் தான் கேட்கவேண்டும். அல்லது எங்களிடத்தில் பைல் கொடுத்தால் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எப்படி நிகழ்ந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வேண்டுமானால் அந்தப் பைலைப் பார்த்து அது சம்பந்தமாகச் சொல்லட்டும். அது மட்டுமல்ல, டெலிகிராபிக்காக மறுவது என்பது வேறு, டெலிபோனில் மாற்றுவது என்பது வேறு. இங்கே டெலிபோனில் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில சமயம் தொலைபேசியில் பேச ஆரம்பித்தால் எவ்வளவு நேரம் ஒவ்வொருவரும் பேசுகிறார்கள் என்பது தெரியும். அந்த அனுபவம் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கும். இதன் காரணமாக எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது. யார் யார் குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்பதும் தெரியும். சில கால்கள் கிடைப்பதே இல்லை. நான் கூட காலையில் இருந்து முக்கியமான ஒரு விஷயம் பேசவேண்டும் என்பதற்காக 7-8 முறை முயற்சித்தேன். கிடைக்கவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சரான எனக்கே இந்த நிலை என்றால்-எவ்வளவோ பாதுகாப்பு எனக்கு இருக்கிறது-மற்றவர்கள் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை நான் விளக்கவேண்டியது இல்லை. ஆகவே, டெலிபோன் மூலம் செய்வது என்பதிலும் சிரமம் இருக்கிறது. அங்கே இரண்டொரு நாட்களில் மத்திய அரசாங்கத்தால் வறட்சி நிலை குறித்து பார்வையிட அனுப்பப்பட்ட குழு வர இருந்தது. அதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பணியை நாம் ஒழுங்காகச் செய்யவில்லையென்றால், பணத்தைப் பெற முடியாது. ஆகவே, வேலையும் ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும், மக்களுக்கும் உடனடியாகத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்;

இங்கே பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது இல்லை என்கிற காரணத்தால் அல்ல. அங்கே பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நான் பேசவில்லை. வேலைகள் சிறப்பாக இன்னும் அதிகமாக நடைபெற வேண்டுமென்று சொன்னதற்குக் காரணம் நான் இரண்டொரு கடைகளிலே நுழைந்து என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கும்போது திருவண்ணாமலையிலே அந்தக் கடைக்கீட்டு இருந்தும் கூட குறைகளை கவனிக்காமல் இருந்து விட்டாரே என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. அதை இப்போதும் சொல்கிறேன். மக்கள் நியாயவிலைக் கடைகளை நம்பிச் செல்லும்போது அங்கே 4 ரூபாய்க்கு கொடுக்க வேண்டிய துணி எங்கிருந்து அனுப்பப்பட வேண்டுமோ அங்கிருந்து அனுப்பப்படு

1981 மே 9]

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கிறது. ஆனால் வந்து சேர்ந்ததற்கு எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. விற்கப்பட்டதற்கு வவுச்சர் இல்லை. பில் இல்லை. என்ன செய்வது? இதை ஏன் இத்தனை ஆண்டாக கவனிக்கவில்லை, கண்காணிக்கவில்லை என்பதை எல்லாம் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்ற நிலையில் நாம் சொல்லியாக வேண்டும். இதை ஏன் மறைக்க வேண்டும்? ஆங்காங்கே பேசுகின்றீர்கள். ஆகவே. அதிகாரிகளுக்கு அக்கரை போய்விடுகிறது.

ஒத்துழையாமை நிலை இல்லை என்றாலும் அக்கரையோடு காரியம் ஆற்றவில்லை என்பதை மாண்புமிகு சுந்தரராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். எத்தனை நாளைக்கு முடிவற்ற முடியும்? ஏதோ ஒருவரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாகராஜன் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் படித்துக்காட்டக் கூடாது, தேவைப்பட்டால் துணைத் தலைவரிடம் மட்டும் கூட்டலாம் என்று நினைத்திருந்தேன். இருந்தாலும் நான் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வேறு வழியில்லை. அவர்கள் எதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். இது அவர்களுடைய கையெழுத்து. (ஒரு குறிப்பைக் காட்டினார்) (குறுக்கீடு) நாகராஜன் ஐ.ஏ.எஸ். 35 இலட்சம் ரூபாய்க்கு பாங்கில் நோட்டு மாற்றினார் என்று பேப்பரில் வந்தது. (குறுக்கீடு) ஆம். 100 ரூபாய் நோட்டு. தேங்ஸ். அவர்களுடைய சிறப்புச் செய்தி. அவர் அவ்வாறு சையில் 1978ஆம் ஆண்டு எழுதியது. யாரைப்பற்றித் தெரியுமா? பிரதமரைப் பற்றியும் பிரதமர் கட்சியைப் பற்றியும். அந்தக் கடிதம் கைக்கு வந்த பிறகு அவருக்கு தலைமைச் செயலாளர் கடிதம் எழுதினார்கள் என்ன பதில் என்று கேட்பதற்காக, அதிலே சிலவற்றை மட்டும் நான் இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் இந்திரா காந்தி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் மூப்பனார் இராஜிநாமாவை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதாக செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. தான் என்ன காரணத்திற்காக இராஜிநாமா செய்தார் என்பதை மூப்பனாரும் வளக்கவில்லை. அவர் இராஜிநாமா விவகாரம் யாருக்கும் தெரியாவிட்டாலும் அவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களுக்காவது அவசியம் தெரிந்தாக வேண்டும். மூப்பனார் அனுப்பி வைத்த இராஜிநாமா கடிதத்தில் இவ்வளவு தாமதமான நடவடிக்கை ஏன்? ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி தன்னுடைய பணியைச் செய்வது இப்படித்தானா? எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும். அந்தக் கட்சியைப்பற்றி இந்தக் கட்டுரை எழுத வேண்டிய அவசியம் ஏன்? அப்போது து.கழகத்திற்கும் இந்திரா காங்கிரசுக்கும் தொடர்பு இல்லை. எப்படியாவது குழப்பம் விளைவிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் இங்கே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருக்கிற அந்த நாகராஜன் என்பவர் இந்தப் பணியைச் செய்திருக்கிறார். முதலமைச்சராக கருணாநிதி அவர்கள் இருந்தபோது அவர் பி. எஸ். ஆகவும் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இன்னும் படிக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

அந்தத் தொடர்பு உடையவருக்கு இந்த அக்கரை என்ன? ஒரு கட்சியில், காங்கிரஸ் கட்சியில் தலைவராக யாரை தேர்ந்தெடுத்தால் என்ன? இராஜிநாமா (சய்தாஸ் என்ன? ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரிக்கு என்ன கவலை? பகிரங்கமாகச் சொல்லட்டும். இராஜிநாமா செய்துவிட்டு போய்ச் சொல்லட்டும்.

ஆனால் இது மட்டுமல்ல. இன்னும் பலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூப்பனாரின் இராஜிநாமாவைத் தவிர ஏற்றுக் கொண்டது. விரைவில் வேறு தலைவர் நியமிக்கப்படுவார் என்ற அறிவிப்பு ஜனநாயகத்தை மதித்து நடத்தும் செயலாகத் தோன்றவில்லை. இவருக்கு இதுதான் வேலை? எந்தக் கட்சி ஜனநாயகத்தின்படி நடக்கிறது? சர்வாதிகாரத்தின்படி நடக்கிறது என்பது நமக்குள் கூட சில சமயம் அதுபற்றி பேசுவது வேண்டுமா, வேண்டாமா? பேசுவது நியாயமானதா என்ற கேள்வியில் இருக்கிறோம். ஆனால் ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரி, அவர் பதவியில் இல்லாத நேரத்தில் இதைச் செய்திருக்கிறார் என்றால் இவர் எப்படி நாணயமான அதிகாரியாக இருக்க முடியும்?

[முற்பகல் 10.30]

இன்றையதினம் அவர் விடுப்பிலே சில நாட்கள் எடுத்துக் கொண்டு டெல்லியிலே உட்கார்ந்து கொண்டு அங்கே வேலைகள் தேடுகிறார் என்ற செய்தி எனக்கு வந்திருக்கின்றது. இப்படி அங்கே ஏதாவது சிக்கலிலே மாட்டிக்கொண்டால் உடனே போய் விடுகிறார்கள் டெல்லி மாநகரத்திற்கு. அங்கே போய் யார் யாரை வைத்துக்கொண்டு என்னென்ன சொல்ல வேண்டுமோ சொல்லி அங்கே இடம் பிடிப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். இது தான் நிலைமை. இப்படிப்பட்டவர்களை எப்படி நாம் அனுமதிப்பது, எப்படி வெளியே சொல்லாமல் இருப்பது? ஆனால் எல்லோரும் இப்படியா? இது எப்படிக்கிடைத்தது என்பதை நாங்கள் சொல்லக்கூடாது. ஆனால் கிடைத்திருக்கின்றது. அந்தக் கையெழுத்துப்பிரதி இது. நமது தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் கேள்வி கேட்டு பதில் பெறுவதற்காக எழுதப்பட்ட கடிதம் இது. 'இந்திரா காந்தி என்பவர்' என்று இருக்கின்றது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் என்றால் ஒத்துக்கொள்கிறவர்கள் அங்கே சொல்கிறார்கள் 'இந்திரா காந்தி என்பவர்' என்று. நாங்களாவது தேர்தலின்போது பேசினாலும் இன்னார் இன்னாருடைய மகள், எவ்வளவு அனுபவம் இருக்கின்றது என்று சொல்லி நாங்கள் எதிர்த்தோம் தேர்தல் நேரத்திலே. ஆனால் இவர்களோ யாரோ ஒருவர், எங்கோ ஒரு மூலையிலே இருக்கின்ற ஒருவர் என்று பொருள் படுகின்ற விதத்திலே 'இந்திரா காந்தி என்பவர் பழைய முறையிலே தான் செயல்படுவார் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணம், ராஜினாமா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு தலைவரை நியமனம் செய்யவில்லை என்பது இன்னும் கேள்விக்குறி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவருக்கு ஏன் இவ்வளவு அக்கறை. அவர்கள் நியமித்தால் என்ன? நியமிக்காவிட்டால் என்ன? எவ்வளவு வேறுபாட்டு உணர்வுகளை அங்கே உருவாக்குவதற்கு

[1981 மே 9]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்த ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி வேலை செய்கிறார் என்றால். இந்த ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிக்கு யார் உதவி செய்வது? யார் இதைப் பற்றி சொல்வது? யார் தூண்டிவிடுவது? அதைப்பற்றித்தான் நாங்கள் கவலைப்படுகிறோம் ஒரு தனி நபர் அப்படிச் சொல்லி விட்டால் கூட மன்னிக்கலாம் இனிமேல் செய்யாதே என்று. ஆனால் இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது அதற்கு பின்னாலே ஒரு சக்தி இருந்து அவரை உருவாக்குகின்றது, அதுபோன்று இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்களோ என்று ஐயப் பாட்டுக்கு நாமெல்லாம் வரவேண்டி இருக்கிறது. காரணம், நீங்கள் சொன்னீர்களே, போட்டோஸ்டெட் காப்பி, அது எல்லாம் இப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்துதான் போகிறதா என்று நாம் ஏன் ஐயப்படக்கூடாது. இதை இங்கே சொல்லக் கூடாதா? நீங்கள் நம்புகிறீர்கள் எங்களை எல்லாம். எவ்வளவு தான் நாங்கள் விவரங்களைச் சொல்வதற்கு முன்பு நீங்கள் ஆத்திரப்பட்டாலும், கருத்துக்களைச் சொன்னாலும் கூட நாங்கள் விளக்கம் தந்ததற்குப் பிறகு இன்னும் கொஞ்ச நான் நம்புவோம் என்று எண்ணி உங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் வலியுறுத்தாமல் திரும்பப் பெறுகிறீர்கள். அதற்கு என்ன காரணம்? நம்பிக்கை. எங்களது நம்பிக்கையை இவர்கள் பெற வேண்டாமா? நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், அரசு வேறு, அதிகாரிகள் வேறு என்று. முதலமைச்சர் உத்தரவிட்டும் நடைபெறவில்லை என்றால் இங்கே ஒருமை இல்லை, தொடர்பு இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள். இப்படி இருந்தால் தொடர்பு எங்கே இருக்கும்? வெளியே இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகள் உள்ளே இருக்கின்ற அதிகாரிகளைத் தூண்டிவிட்டு மயத்திற்கேற்ப அந்தந்த குழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப அந்தந்த கட்சிகளுக்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டு என்னென்ன செய்து வைக்கலாமோ அதைச் செய்யச் சொல்வது, செய்ய அனுமதிப்பது முறைதானா?

சரி இது போகட்டும். இன்னும் சிலவற்றைச் சொல்கிறேன். எங்களை விட்டு வைத்தாரா. “அண்ணா தி. மு. க. அரசு ஒரு முக்கியமான நிதி நிறுவனத்திற்கு தலைவரைப் போட லாயக்கு இல்லை” என்று சொல்கிறார். அப்படியானால் இவரைப்போட்டு வைத்திருப்பதும் அந்த லாயக்கு இல்லை என்பதால் தானா? அப்படித் தலைவரைப் போடுவதற்கு லாயக்கு இல்லை என்றால் இந்த ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியைப் போட்டு வைத்திருப்பதற்கும் நாங்கள் அனுமதித்துக்கொண்டு இருப்பது எவ்வளவு பெரிய குற்றம் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் இதுபற்றி நான் பத்திரிகைகளுக்கு கொடுக்க இருக்கிறேன். இங்கே சொல்லி விட்டுத் தான் அந்த முழு விவரத்தையும் நான் அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன். படித்துப்பார்த்துக் கொள்ளட்டும். மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பாவிட்டால் நான் இதைக் கொடுத்திருக்க மாட்டேன், காரணம் அப்படிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் எனக்கு இல்லை. அவருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனாலும் இந்தச் சூழ்நிலையிலே இந்த ஆட்சியினை நாங்கள் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அக்சறையோடு கவனிக்க

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

வேண்டும். மத்திய அரசிலே என்ன நடக்கின்றது? பலபேர் அங்கே இருந்து தூக்கப்படுகிறார்கள். அசற்குக் காரணம் முன்னாலிருந்த கட்சிகளின் கருத்துக்களோடு அங்கே சிலர் பணியாற்றி இன்றைய தினம் ஆளுகின்ற கட்சிக்குத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள், ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள் என்ற வகையிலே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி இருக்கின்றது. எங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருப்பதால் தான் வெவ்வேறு கட்சிகளாக இருக்கின்றது. ஆனால் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதில் நமக்கு நிச்சயமாக மாறுபட்ட கொள்கைகள் இருக்க முடியாது. ஆனால் அதை அணுகுவதிலே நாம் வேறுபட்டு நிற்கலாம். எவ்வளவோ கட்சிகள் இருந்தாலும் அதுதான் உண்மை. ஆனால் நிலைமை என்ன? இவ்வளவையும் நான் சொல்வது எதற்காக என்றால் அதிகாரிகளை முன்னாலிருந்த அரசு பாழடித்துவிட்டது. நிர்வாகத்தை யே குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாளை வேண்டுமானாலும் அந்த நண்பர்கள் இங்கே வந்து என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று பதில் சொல்லலாம். நானும் ஆதாரங்களை சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம் அந்த நிலைமை அவர்களுக்கு எப்படி வருகிறது? எந்த தைரியத்தில் வருகிறது? எதைச் செய்தாலும் பின்னால் தப்பித்துக் கொள்ளலாம்; எந்தக் கமிஷன் போட்டு குற்றம் சொன்னாலும், பின்னால் சாக்கு சொல்லி மாற்றிக் கொள்ளலாம். மைய அரசை நம்ப வைத்து வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் கற்பனை செய்வார்களே யானால், மைய அரசை பற்றி அவர்கள் என்ன மதிக்கிறார்கள்? மைய அரசு நியமித்த அந்த கமிஷனைப் பற்றி அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? கமிஷனின் தீர்ப்பைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள்—அப்போது சாட்சி சொல்கிறவர்களை—சொன்னவர்களை பற்றி, அந்த நியதிகளை எல்லாம் பற்றி அவர்கள் என்ன மதிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா?

அந்த வகையில்தான் சொல்கிறேன். தமிழக அரசு ஏதோ வட நாட்டுக்காரர்கள் என்பதற்காக யாரையும் மாற்றுவது இல்லை. அந்த எண்ணம் இருந்தால், இரண்டு வடநாட்டுக்காரர்களை, நாங்கள் நிறுத்தி வெற்றி பெறச் செய்து, மக்கள் வாக்குகளைப் பெற்று, இங்கே அனுப்பியிருக்க மாட்டோம். இங்கே யிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அங்கே ராஜ்ய சபாவிற்கும் அனுப்பியிருக்க மாட்டோம் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). நாங்கள் நம்பிக்கை வைக்கிறோம். அவர்கள் எங்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்தாக வேண்டும். ஆகவே, இந்த நம்பிக்கை எதில் உருவாகிறது? நாட்டு மக்களுக்காக தீட்டப்படும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அக்கறை காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்தாக வேண்டும். ஆகவேதான் இராமநாதபுரத்திற்கு இன்றையதினம் போடப்பட்டிருப்பவர் ஒரு வடநாட்டுக்காரர்—பாண்டே. ஏன் போட்டோம். வடநாட்டுக்காரர்கள் என்பதற்காக அப்படி போடாமல் இருக்கிறோமா என்ன? இப்படி இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள்.

1981 மே 9]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நீங்கள் சொன்னீர்கள்—மாண்புமிகு சுந்தரராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு அதிகாரி பாங்கோ என்கிறவர் மர்மமான முறையில் மறைந்துவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். பின்னாக கண்ணியத்தோடு செத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்தத் திணத்தில் குறிப்பு எழுதுவார்களே, அப்படி அவர் சர்க்கும் வரை, அதற்கு முதல்நாள் வரை எழுதிய குறிப்பு புத்தகம் எங்கள் கையிலே இருக்கிறது. அவர் கைப்பட எழுதியது. அந்த ராமகிருஷ்ணனைப் பற்றிக் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள்—கப்பலைப்பற்றி. அவர்தான் முதலிலே சிபாரிசு செய்தார். அந்தக் கப்பலைத்தான் வாங்க வேண்டும் என்று. அதுதான் நல்ல கப்பல் என்று எழுதியவர் ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் தான். அந்தக் கடிதமும் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்கு வந்திருக்கிறது. வழக்குமன்றத்திற்கு வழக்காட வரட்டும், காண்பிக்கலாம் என்று இருந்தேன்.

இங்கே நீதிமன்றத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நீதிபதி தலையிடுகிறார். அந்திராலிலே தீர்ப்பு கூறிவிட்டார் என்று. அதேபோலத்தான் தீர்ப்பு இந்த அதிகாரிகள் வழக்கிலேயும் கிடைத்திருக்கிறது. இங்கே விரிவாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உத்தரவு என்ன போடுகிறார்கள்? இது எல்லாம் நிறைவேறி ஒழுங்கு ஏற்படுகிறவரையில் அவர்களுக்கு மாத சம்பளம் கொடு என்று சொல்கிறார்கள். நாம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இது ஜனநாயகம் அல்லவா? சட்டத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டாமா? நீதிக்குத் தலைவணங்க வேண்டாமா? ஆகவே என்ன செய்வது? நீதிபதிகளுக்கு நாம் சில சட்டங்களை, தீர்மானங்களையெல்லாம் விதிமுறைகளையெல்லாம் வகுத்துக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் எப்படி அதை விளக்கம் செய்து, தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார்களோ, அதை நாம் கடைபிடிக்க வேண்டிய திருக்கிறதே. அதுபோலத்தான் இங்கேயும் வந்திருக்கிறது. இந்த தீர்ப்புத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தீர்ப்பை மாற்று என்று சொல்லும் அதிகாரம் இல்லை. கொடுத்திருக்கிறோம்.

நீங்கள் உத்தரவு தந்து விட்டீர்கள். இனி அவர்கள் உத்தரவு தர வேண்டும், வேலை தொடர்ந்து நடக்கும். அதிகாரிகள் இல்லாததால் எல்லாம் கெட்டுவிட்டிருக்குமானால், அன்று மைய அரசிலிருந்து வந்தவர்கள், இதுபோன்ற இடங்களைப் பார்த்து விட்டு, ஒழுங்காக பணி நடக்கிறது உதவ வேண்டும் என்று பிரதம அமைச்சருக்கோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்கோ, அவர்கள் பரிந்துரை செய்திருக்க முடியாது. ஏறத்தாழ 60 கோடி ரூபாய் வரை கொடுக்கப்படும் என்ற எண்ணத்தையும் இங்கே வளியிட்டிருக்க முடியாது. ஆகவே நான் திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறேன் அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களில் சிலர் ஆங்காங்கே ஸ்தலம் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக, ஒட்டுமொத்தமாக, எந்த எந்த அதிகாரிகளையும் நாம் அதே வகையில் அதே கருத்தில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

அதே தகுதியில் நிர்ணயிப்பது நியாயம். அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றும் பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி சொல்லவேண்டும் என்றாலும், நேரம் அதிகம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.. ஆனால்..

[முற்பகல் 10-40]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை யூட்டும் வகையில் ஜூன் மாதத்தில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு பேசி தேர்தல்கள் நிச்சயமாக நடைபெறும் என்று உறுதி கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம். அதேசமயத்தில் சேரன் மாநிலத்திலும் அந்திரா மாநிலத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சட்ட ரீதியாக காற்ப்பரேஷன்ஸ், முனிசிப்பாலிட்டிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்து சமீதிகள் தொகுதிக்கு தகுந்தாற்போல் மக்கள் விகிதாசார அடிப்படையில் ரிசர்வேஷன் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும், அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகிறது; எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும், சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் தன்னுடைய ஐயப் பாட்டிற்கு விளக்கம் சேட்டார்கள். நான் முன்னமேயே என்கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று தொகுதி வைத்து தேர்தல் நடந்ததில்லை. அதைச் செய்ய இருக்கிறோம். தாய்மார்களுக்கும் இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அப்படிக்கிடைக்கவில்லையென்றால் நாமினேஷன் மூலமாகவாவது அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். அதிலே யார் யாருக்கு எவ்வளவு இடங்கள் என்று பேசி முடிவு செய்துகொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். எது நலவது என்று நாம் அனைவரும் சேர்ந்து முடிவு எடுக்கிறோமோ அதை இந்த அரசு நிச்சயமாக பரிசீலித்து ஆவன செய்யும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களுக்குச் சொல்வதன் மூலம் அனைவருக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. மைய அரசை மாநில அரசு எதிர்த்துப் போராட எதோ உருவாக்கப்படுகிறது என்று ஒரு சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் திட்டம் உருவாகிவிடுமோ என்கிற சூழ்நிலை எண்ணி ஒரு கருத்தை வெளியிட்டு மிகத் திறமையாக என்ன மிருந்து பதிவைப் பெற காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மாண்பு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்வதாக வேண்டும். அவர்கள் என்னோடு பேச வருவதற்கு வேண்டியவங்களத்திலிருந்து புறப்படும் போது எந்தவிதமான தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு இங்கே அவர்கள் வரவில்லை. இங்கே

1981 மே 9]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பிறகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் தொலை பேசியில் பேசி காலையில் சந்திக்க முடியுமா என்றார்கள். அப்படியானால் காலையில் வாருங்கள். சீக்கிரமாக நான் சட்ட சபைக்கு போகவேண்டியிருக்கிறது வாருங்கள் என்று கூறி வந்தார்கள். ஒரு அரைமணி நேரம் பேசினோம் என்றால் அதில் இருபது நிமிடங்கள் நாங்கள் சிற்றுண்டி அருந்துவதில் நேரம் போய் விட்டது. அதையும் நான் சால்லியாகவேண்டும். ஏனென்றால், பத்திரிகைகளில் போடுகிறார்கள் பிரமாதமாக. அரை மணி நேரம் பேசினார்கள் என்னென்ன பேசியிருப்பார்கள், என்னென்ன திட்டங்கள் உருவாகியிருக்குமோ என்று இப்படியெல்லாம் ஒரு கற்பனையைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள். நாங்கள் பொதுவாக, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தை மக்களுடைய வருப்பத்திற்கு எதிராக காரணமின்றி நீக்குவது தகாது, அது முறை அல்ல, அதுபற்றி மக்களுக்கு விளக்கம் தர வேண்டும் என்பது பற்றிப் பேசினோம். இது திட்டம் அல்ல. இது ஒரு அழிவு சக்திக்கு அடிப்படையான உருவகத்தை ஏற்படுத்துவ தற்காக நடைபெற்ற பேச்சல்ல. ஜனநாயகத்தில் எப்படி நாம் மக்களைச் சந்திக்கிறோம் என்று சொல்கிறோமோ அதேதோல் உண்மையைச் சொல்லவேண்டும். நிலைமைகளை எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று கருதித்தான் கருதுங்கள். ரிமாறிக்கொண்டோம் இது தவறு அல்ல. சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம், சொல்கிறார்கள், அது உண்மை. அப்போது அங்குள்ள மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள நிலைமைகள் பற்றிக் கேட்டேன். தமிழகத்தைப் பற்றி அவர்கள் கேட்டார்கள். மேற்கு வங்காளத் தைப்பற்றி கேட்டோது, என் மானியக் கோரிக்கை வருகிறது. நான் போகிறேன் என்று சொன்னபோது எப்போது தேர்தல் என்றார்கள். இருவரையும் கூட்டி முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். நான் அவர்களிடம் கேட்டேன், உங்கள் ஊரில் எப்படி என்று? ஏறத்தாழ பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளாகி விட்டன சில இடங்களில் தேர்தல் நடந்தது என்று சொன்னார்கள், உள்ளாட்சியில். பதினெட்டாண்டுகள் தேர்தல் நடைபெறாமல் இருக்கிறது நகரசபையில் என்று—என் கொள்கை சரியாக இருக்குமானால் பதினெட்டு ஆண்டுகள் தேர்தல் நடைபெறாமல் இருக்கிறது என்றும் தேர்தல் வைக்க இருக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதெல்லாம் திட்டம் அல்ல. ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் மாநிலத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள—நான் போகாத காரணத்தால். ஆகவே அந்த நேரத்தில் நான் அவர்களிடம் சொன்னேன், இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்தை ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டு வாருங்கள், எல்லோரும் உட்கார்ந்து கொண்டு எல்லோரும், பல்வேறு பேச்சுக்கள், கொடுக்கல் வாங்கல் பற்றி, அருந்து மீன்கள் போன்றவை எல்லாம் வரவேண்டும், அருந்து உப்பு போன்றவை எல்லாம் போகலாம்—இது எல்லாம் பேசுவதற்குகொஞ்சநேரத்தைவைத்துக்கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொன்னேன். எவ்வளவோ முறை நான் வந்து என், நீங்கள்தான் வரவில்லை வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் கண்டிப்பாக வருகிறேன் என்று சொன்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 9]

னேன். அங்கே பாரதி சிலை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் பாரதி சாலை என்றே பெயர் வைக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதெல்லாம் ஒருமைப்பாட்டிற்குத் தான் உகந்த இலக்கணமே தவிர, பிரிவினைக்கோ, ஒரு ரோராட்டத்தைத் தூண்டுவதற்கோ அடிப்படையான இலக்கணமல்ல. ஆக, யாரும் சந்தேகிக்க வேண்டாம். நாங்களும் தெளிவாக இருக்கிறோம்; அவர்களும் தெளிவாக இருக்கிறார்கள். தெளிவை யாரும் குழப்பாமல் இருந்தால், பிரச்சனை வராது என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம் என்பதைச் சொல்லி இந்த அளவிலே யாருக்காவது பதில் சொல்லவில்லை என்றால், நேரமில்லை என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, பதிலளிப்பதில் அக்கறை காட்டாமல் ஒதுக்கி விட்டேன் என்று யாரும் முடிவெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்ரோப்ரியேஷன் பில் எல்லாம் வருகிறது; ஒரு மணிக்குள் முடித்தாக வேண்டும். நேற்று இங்கே கேட்டேன், பதிலளிக்கவில்லை என்று மாமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். காவல் துறையிலே முழுவதும் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றால் நேரம் அதிகமாகும். அப்படிப் பேசினால் 8 மணி நேரம் எம். ஜி. ஆர். பேசினார் என்ற கருத்தும், அப்படிப் பேசாவிட்டால் பதில் வரவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. யார் யார் பேசினார்கள் என்பதையெல்லாம் குறித்து வைத்துக்கொண்டு, விளக்கமாக பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர் அதற்கு நேரம் ஒதுக்கவேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் நிச்சயமாக பதில் சொல்ல வேண்டும். அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்ல இன்னும் சந்தர்ப்பம் நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, இதன்மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இதை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் சஸ்பென்ஸ் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கில்ஜி என்ற புனைப் பெயரிலே எழுதியிருப்பது சங்கமுத்து என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. அவர் வாசித்த கட்டுரை எழுதிய நாகராஜன் என்பவரும், அந்த கில்ஜி என்பரும் ஒருவர்தானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் இரண்டு கருத்து வேறுபாடு இருக்கின்றன. ஒன்று, புனைப் பெயரில் கில்ஜி என்று எழுதுவது அவர்தான், யுவன் என்று எழுதுபவரும் அவர்தான் சொல்லப்படுகிறது. இங்கே இருக்கிற ஆதாரம் யுவன் குறிப்பிடுகிறது. பத்திரிகையிலே வருகின்ற தகவல் 5 அவர்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். விசாரணையில்தான்

1981 மே 2]

திரு. என். வரதராஜன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட மானியத்திலே சில விவரங்களை அரசாட்சியிடம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறோம். துரதிருஷ்டவசமாக சபையிலே சில விஷயங்களிலே திசை திரும்பிவிடுகிறது. நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், நேற்றைய தினம் ஆளும் தரப்பு, எதிர் தரப்பு என்று மட்டுமில்லாமல், மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு கூட்டங்கள், அதனுடைய நிர்வாகம் ஒரு ஜனநாயக உள்ளடக்கத்தோடு நடைபெற்று வர வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றம் வெளியிட்டது. அப்படிப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்த அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே இன்னும் சிலவற்றைப் பற்றிப் பேசலாம் என்றிருந்தேன். நண்பர் வரதராஜன் அவர்கள், கேட்டிருக்கிறார்கள்—மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை, அதைச் சரிவர நடைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், வறட்சிப் பணி, அமைதிப் பணி இவைகளுக்காக பல்வேறு கட்டிகளைச் சார்ந்த குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால், அவைகள் இந்தப் பணிகளை செய்வதால், இந்தப்பிரச்சனைகள் தீர்த்துவிடும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

அதோடு, நான்—கேஜட்ட ஆபீசர்கள் என்று அழைக்கப் படுகின்ற ஆட்சியிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள், அவைத்துக் கோரிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள அரசால் முடியாதென்றாலும், ஓர் இரண்டு கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று இந்த அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. இதுவரையில் 7 முறைகள் நாம் மைய அரசு கொடுத்த அந்தப் பணத்தை ஆண்டு ஆண்டு கொடுத்துக் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு, 78-லே இருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் கணக்குப் போட்டால், 7 முறைகள் 12 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நாம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அப்போது, 8வது முறையாக மைய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதையும் மார்ச்சு 1 ஆம் தேதியிலிருந்து அந்தப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

அதோடு வீட்டு வாடகைப் படியை பற்றி அவர்களுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது. வீட்டு வாடகைப் படியையும் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள், இத்தனை ரூபாய் என்று, சம்பளத்திலும் இத்தனை சதவீதம் என்று பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். இரண்டும் கூடாது என்கிறார்கள். அடிப்படை ஊழியர், என். வரையில் துரை நிலை ஊழியர், காவல் துப்புறவு ஊழியர், நீர் எடுக்கும் ஊழியர், தபேதார், துப்புறவு சிப்பந்தி, சுகாதார ஊழியர் எனக்கிதார், மலாலஜி, மஸ்தூர், அலுவலகப்பையன், துப்புறவாளர், பீட்டிங்மேன், லிப்ட் இயக்குநர், வான் ஓட்டுநர், பதிவறை எழுத்தர், ரீதி ஓட்டுநர், தேர்வுநிலை பதிவறை எழுத்தர், தேர்வுநிலை

[1981 மே 9]

ஊர்தி ஓட்டுநர் இவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படியை வாங்கிக் கொள்வது வழக்கம். அது போக பெர்சென்டேஜி என்று வைத்திருக்கிறார்களே, அதை இனி பிடிப்பதில்லை என்று இந்த அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திரு என். வரதராஜன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

அ. மானியக் கோரிக்கை எண். 9.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 1,845,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

ஆ. மானியக் கோரிக்கை 11.

திருவாளர்கள் கே. எம். தங்கமணி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி எ.கிற சொரணம், தி. கா. நல்லபுன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 28,35,38,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம், என் தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 98,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

1981 மே 9]

திரு. கே. எம். தங்கமணி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'To discuss policy' என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை எண்.—7 மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 93,84,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. பி. ஸ்ரீவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, வருடத்திற்கு 100 நாட்களுக்குக் குறைவில்லாமல் சட்டமன்றத்தை நடத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 93,84,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. பொ. உத்தராய்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னையில் பழைய சட்டமன்றவகுதியில் கொசுத் தொல்லை யை போக்குவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 93,84,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

(ஈ) கோரிக்கை 8—தேர்தல்கள்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 26,22,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. கே. எம். தங்கமணி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 'To discuss policy' என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 26,22,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வாக்குச் சாவடிகள் அமைந்து, வாக்காளர் எண்ணிக்கையில் இல்லாமல் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், நகரத்தின் ஒவ்வொரு வார்டிலும் ஏற்படுத்தித் தந்து அந்த மக்களுக்கு வாய்ப்பாகக் கரவேண்டியது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 26,22,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

[1981 மே 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை பற்றி விவரக் குறிப்புகள் ** அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் மீது விவாதம் நடைபெற்றதற்கு பிறகு என்னுடைய உரையைத் தரலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் திறமையாக செயல்படவும், மக்கள் வரிப் பணத்திலே இருந்து பயனுள்ள வகையிலே செலவிடப் படுவதற்கும் எல்லா ஒத்துழைப்பும் காட்டப்படவேண்டும். சட்டமன்றம் கூடுகிறபோது ஒவ்வொரு நிமிஷத்திற்கும் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது என்ற உணர்வு எல்லாத் தரப்பினர்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும். தன் பெயர் பத்திரிகைகளில் அல்லது ரேடியோவில் பெரிய விளம்பரமாக வர வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு பேசுவதோ, அல்லது நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதோ தவிர்க்கப்பட வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளிலும் புதிய உறுப்பினர்களுக்கும் சரி, பழைய உறுப்பினர்களுக்கும் சரி அந்த அந்தக் கட்சித் தலைவர்கள் ஒரு பயிற்சியை ஏற்படுத்தித் தந்தால் உபயோககரமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. கேள்விகள் எப்படி கேட்கப்படவேண்டும், உபயோககரமான முறையிலே பதில்கள் கேட்பதன் மூலமாக விவரங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் எல்லாம் இருந்தால் நேரம் மீதப்படும், வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவாய்ப்பு உண்டு. சாதாரணமாகக் கேள்வி என்ன, ஜெனரல் தேச்சரில், பொதுத்தன்மையுடையதாக இருக்கின்றன. அதனால் உபகேள்விகள் கேட்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. தனித்தனி ஊர்கள், தனித்தனிப் பகுதிகள் பற்றிய கேள்விகள் அதிகமாக இருக்கின்றன வருங்காலத் தலை மாநில முழுமையும் கருத்தில்கொண்டு நிர்வாகத்தில் உள்ள சீர்கேடுகளை எடுத்துக்கூறுகிற வகையில் கேள்விகளைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக இங்கே பேசுகின்ற பேச்சுகள் எல்லாம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலே அல்லது வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலே பேசக்கூடிய கருத்துக்கள் அடங்கிய முறையிலே இங்கே அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றன. இங்கே பேசப் பட்டு வருகிற விவாதத்தினுடைய தரம் உயர்ந்ததாக இருக்கக்கூடிய வகையில் எல்லாத் தரப்பினரிடம் இருந்தும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கப்படுகிற முறையிலே இந்த மாமன்றத்திற்கு ஏற்கெனவே இருந்துவருகின்ற நல்ல பெயர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**...ம் பக்கங்களில் இணைப்பு...ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

1981 மே 9]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

அடுத்து ஒரு கோரிக்கையை நான் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது சட்டமன்றம் பற்றிய விவாதம். ஆனால் தாங்கள் சபைத் தலைவரைப்பற்றிப் பேசுவதாக இருக்கிறது. அந்த அந்தச் சூழ்நிலைகளில் சில சில சூழ்நிலைகளில் சில வார்த்தைகளை நீக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே அந்த வாசகம் வேண்டாம்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: அந்த தைரியத்திலே பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன, அது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தான் சொன்னேன். எடுத்துக்கொண்டால் எடுத்து கொள்ளுங்கள். இல்லையென்றால் உங்கள் விருப்பம். அதிலே எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது.

கவர்னர் உரை கூட்டுக் கூட்டத்தில் ஆற்றப்படுகிறது. பேரவை மேலவை ஆகியவை அடங்கிய கூட்டுக் கூட்டத்திலே நடைபெறுகிறது. ஆனால் மட்டஜெட் தனியாக பேரவையிலே சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு சில நாட்கள் கழித்து மேலவையிலே அது கொண்டுவரப்படுகிறபோது அதற்கு முக்கியத் துவமோ வசேஷத் தன்மையே இல்லாமல் பேரய்விடுகிறது. சட்டத்திலே இடர்ப்பாடோ அல்லது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இடையூறுகளோ இருந்தால் நீக்கி இரண்டையும் ஒரே கூட்டத்திலே நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய சிறிய ஆலோசனையை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்றம் இன்னும் அதிகமான தடவைகள் கூடவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. ஏனென்றால் சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் நடந்தது. ஆகவே ஒரு கூட்டத் தொடருக்கும் இன்னொரு கூட்டத் தொடருக்கும் இடைவெளி அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து பல அவசரச் சட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது, அவசரச் சட்டங்கள் என்றாலே மக்களுக்கு அவர்ஜியாக இருக்கிறது, ஆகவே அவசரச் சட்டங்கள் கொண்டுவந்தால் ஏற்படுகிற அந்த அவப் பெயரை இந்த அரசுக்கு ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டாம். அதிகமான அளவுக்கு கூடுகிற நிலைமை இருந்தால் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தங்கள் கருத்தை சொல்லலாம், சொன்னால் ஏற்பதை ஏற்று தள்ளுவதை தள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே அதிகமான கூட்டத் தொடர்களைக் கூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தக் கட்டிடம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ந்த எண்ணிக்கை உடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்த நிலை கட்டப்பட்டது. ஆகவே இதை விஸ்தரித்து நல்ல

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கப் பிற்படுத்து.

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

[1981 மே 9]

முறையிலே கட்டப்படவேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும்கூட விரைவாக அதை அமல் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜப்பானிலே நேஷனல் டயட் என்ற அமைப்பு இருக்கிறது. அது நன்றாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. சபைத் தலைவருக்கு வலது புறமும் இடதுபுறமும் அமைச்சர்கள் இருக்கும்படியான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி உள்ளார்கள். இங்கே அமைச்சர் பெருமக்கள் இப்போது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுடைய டார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவருக்கு இரண்டு புறமும் அவர்கள் அமர்ந்தால் ஒட்டுமொத்தமாக சபை முழுவதையும் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அவர்கள் சபையை நோக்கிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அது மட்டுமல்லாது சபைத் தலைவருக்குப் பக்கத்திலே வலது புறத்திலே பிரதம செயலாளர் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11.00]

ஆகவே, செயலாளர் அவர்கள் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு யோசனை சொல்லவோ, அல்லது சபாநாயகர் அவர்கள் செயலாளர் அவர்களிடம் விவரங்கள் கேட்கவோ வசதியாக இருக்கும். அவ்வாறின்றி ஒவ்வொரு முறையும் செயலாளர் அவர்கள் எழுந்து செல்வது என்றால் கொஞ்சம் கிரமமாகத் தெரிகிறது; மேலும் சில நெருக்கடியான நேரங்களில் செயலாளர் அவர்கள் சபாநாயகரிடம் சென்று, அதன்பிறகு சபாநாயகர் அவர்கள் ஏதாவது தீர்ப்பு சொன்னால் இந்தச் செயலாளர் அவர்கள்தான் சபாநாயகர் அவர்களிடம் சென்று தவறான கருத்தைச் சொல்லி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறார்களோ என்ற உறுத்தலும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காக அந்த முறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஜப்பான் தேசியப் பாராளுமன்றத்திலே வட்ட வடிவிலே சீட்டுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, புதிதாக வந்த உறுப்பினர்களுக்கு அதாவது ஜூனியர் மெம்பர்களுக்கு உள் வரிசையிலே இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அனுபவம் உள்ள ஜூனியர் மெம்பர்களுக்கு வெளி வரிசையிலே அதாவது பின்னால் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையையும் இங்கே அமல் படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

டோக்கியோ, கோலாலம்பூர் பாராளுமன்றக் கட்டிடத்திற்கு அருகிலேயே உறுப்பினர்களுக்கு அலுவலக அறைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் அங்கேயே தங்களுடைய தொகுதி மக்களை பார்க்கவும், பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கவும் வாயாக இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே உறுப்பினர்களைச் சந்தவருகின்ற தொகுதி மக்களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் இடை ஒரு இரும்புத் திரையே போடப்பட்டுள்ளது. விடுதியிலே சந்திக்க முடியவில்லை; சட்டமன்றத்திலேயும் சந்திக்க வில்லை. ஆகவே, இதற்கு ஒரு வழி காண்பதற்காகச் சட்ட உறுப்பினர்களுக்கு அலுவலகங்கள்கூடக் கட்டலாம். மான்

1981 மே 9]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

துணை சபாநாயகரவர்கள் அனுமதித்தால் ஜப்பானிலே உள்ள படங்களையெல்லாம் காண்பிக்க தயாராக இருக்கிறேன். அதைப் பார்க்கும்பொழுது எங்களுக்குப் பொறாமையாகக்கூட இருக்கிறது. இங்கேயும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை அமைத்துக்கொடுத்தால் நல்லமுறையில் சிந்தித்துச் செயலாற்றுவதற்கான வாய்ப்பிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற விடுதியிலே இப்பொழுது நெருக்கடி காரணமாகப் பல்வேறு தொல்லைகள் இருக்கின்றன. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எப்படி தனித்தனி வீடுகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அதைப்போல இங்கேயும் தனித்தனி வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டால் பலவகைகளில் உதவியாக இருக்கும். குறிப்பாகத் தற்பொழுது பட்டுஜட் கூட்டத்தொடர் ஏறக்குறைய இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ந்து நடக்கிறது. இலடவேளை வருகின்ற நேரத்தில் நாங்கள் உணவுக்காகப் படும் கஷ்டத்தை அறிவதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எங்களுடைய கான்டினுக்கு வந்து ஒருவேளை சாப்பிட்டுப் பார்த்தால் அந்த அருமை, பெருமை, கஷ்டம் தெரியும். எத்தனை கான்டிராக்டர்களை மாற்றினாலும்கூட அதனுடைய தரம் பேரீய் விட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக விரும்புகின்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரை அழைத்து வந்தோ அல்லது சமையல்காரரை அழைத்து வந்தோ அவர்கள் மூலம் சாப்பிடும் வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

லாபியைப் பொறுத்தவரையில் சரியாக இல்லை. பழைய கட்டிடமாக இருப்பது காரணம் என்று சொல்லலாம். எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஒரு பகுதியும், ஆளுங்கட்சிக்கு ஒரு பகுதியும் என்று இருப்பதால், சட்டமன்றம் கூடுகின்ற நேரங்களில் அவர்கள் ஒன்றாகலந்து பேசுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. பாராளுமன்றத்தில் உள்ளதைப்போல இங்கே சென்ட்ரல் ஹால் கிடையாது. இதனால் இரண்டு தரப்பினரும் ஒன்றாகக் கலக்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய இடத்திலே எல்லாத் தரப்பு உறுப்பினர்களும் சந்தித்துப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதிக்குப் பக்கத்தில் நிறையக் காலி இடம் இருக்கிறது. அதில் அழகான பூங்காக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாலை நேரங்களில் ஓய்வு நேரங்களில் பொழுதுபோக்க விளையாடுவதற்கு வாலிபால், பேட்மின்டன், டென்னிஸ் என்ற விளையாட்டுக்களுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டும். வயிலிருந்து மாலை வரையில் சட்டமன்றத்தில் கலந்து ண்டுவிட்டு, மற்ற நேரங்களில் தொகுதியிலிருந்து வருகின்றவர்க்குச் சந்தித்துப் பேசுவதோடு மட்டுமல்லாமல்,

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

[1981 மே 9]

போன்ற ஒரு ஓய்வையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புகளை தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நூல்நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே மிகப்பெரிய அளவில், இந்தியாவிலேயே தரமான நூல்நிலையம் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் சென்ற ஆண்டு கூறியுள்ளார். இருந்தாலும் அங்கே போய் இருந்து படிப்பதற்கான சூழ்நிலையை இன்னும் நல்லமுறையில் அமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள், மகிழ்ச்சி. ஆனால் சாவதானமாகப் படிப்பதற்கும், குறிப்பு எடுப்பதற்கும், உட்கார்ந்து எழுதுவதற்கும் அங்கே வகையில்லை.

ஆகவே அதற்கான வசதிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே சட்டமன்றத்திலே வேலை செய்கின்ற பிழைகள் எல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக, தற்காலமாக இருப்பதாக நாங்கள் அறிகிறோம். சிலர் 1962-விருந்தே இருக்கிறார்கள். ஆஸ்டலிலும் பணி புரிகிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக இருப்பவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பினைக் கொடுத்து, அவர்களைச் சட்டமன்றம் கூடாத காலங்களில், வேறு வகையிலே பயன்படுத்திக் கொண்டால், அவர்களுக்கும் ஒரு பயன்கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், சபை நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், லைவ் டெலிகாஸ்ட் டெலிவிஷன் மூலமாக, அன்றாடம் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒளி பரப்புவதற்கான ஏற்பாடு செய்தால், பல வகைப் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். ஏனென்றால், இங்கே விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் பல நடக்கின்றபொழுதுகூட அதைப் பொது மக்கள் கவனிப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கும், ஒட்டுமொத்தமாக நாங்கள் செல்லும்போது, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் என்றாலே, கடந்த ஒரு வாரகாலமாக ரொம்ப கேவலமான முறையில் பொது மக்கள் பேசக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, யார், யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்று அந்தத் தொகுதி மக்களும், பொது மக்களும், நேரிடையாகப் பார்ப்பதற்கு வசதியாக, வாய்ப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையிலே, லைவ் டெலிகாஸ்ட் செய்து கொடுத்தால், அதுநிச்சயமாகப் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன்.

மேலும், இப்பொழுது பார்வையாளர்கள் காலரியிலிருந்து நோட்டீஸ்களோ, வேறு விரும்பத்தகாத பொருள்களோ எரிவதை தடுப்பதற்காக வலைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய சிறிய யோசனை அதேபோல் இங்கும் நடுவிலே ஒரு வலை இருந்தால், இங்கிருந்து அங்கோ, அங்கிருந்து இங்கோ வீசப்படுகிற பொருள்கள், விரும்பத்தகாத பொருள்கள் தடை செய்யப்படுவன அவைகள் நம் கட்சித் தலைவர்கள் தலையிலே விழக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது அதைக் கருதிக்கூட அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற இருக்க வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, அதற்காகக்கூட துறை தலைவர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன்.

1981 மே 9]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

இப்பொழுது முன்னாள் எம். எல். ஏக்களுக்குச் சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், நேற்றுவரை சட்டமன்ற உறுப்பினராக, மரியாதையான நிலையிலே இருந்தவர்களும் இன்று பஸ் ஸ்டாண்டில், டிக்கட் வாங்குவதற்கு, இடம் வாங்குவதற்கு முடியாத மிகவும் அவலமான ஒரு நிலையிருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு நீங்கள் இலவசமாக அவர்களுக்கு பாஸ் கொடுக்காவிட்டாலுங்கூட, ஒரு அடையாள கார்டாவது கொடுப்பீர்களானால் அவர்கள் தாங்கள் இழந்த பெருமையை. நிலைநாட்டி சிறு வசதி பெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மருத்துவ வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் அவர்கள் நல்கினால் அராங்கத்திற்குப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்படப் போவதில்லை. ஆகவே, அதையும் மனதிலே கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இப்பொழுது ரெயில்வே பாஸ்கூட் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, இங்கே ஆளுங்கட்சி, எதிர்க் கட்சிகளுக்கிடையிலே ஒரு வலை இருந்தால் நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது நடவடிக்கை குறிப்பேட்டிலே இருக்க வேண்டுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவருடைய அனுமதி பேரிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது இருக்கலாம். ஒன்றும் தவறல்ல.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: துணைத் தலைவருக்கு யோசனையாக சொன்னேன், விரும்பினால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இல்லையானால் விட்டுவிடுங்கள். நான் ஒன்றும் அன்பார்லிமென்டரியாகச் சொல்லவில்லை. அதை நீக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பார்லிமென்டரி, அன்பார்லிமென்டரி அல்ல. பொதுவாக, இரண்டுக்கும் மத்தியிலே ஒரு திரை இருக்க வேண்டாம். எதிர்க்கட்சி ஆளுங்கட்சிக்கு மத்தியிலே திரை இருக்க வேண்டாம்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ரெயில்வே கட்டணங்கள் கூடியிருக்கிற அணத்தால், கூப்பன்களின் மதிப்பை அதற்குத் தகுந்த வுக்கு ஏற்றிக் கொடுக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்வதோடு, சிசயலாகப் பிரயாணம் செய்ய முடியவில்லை அல்லது வேஷன் கிடைக்காமல் உபயோகப்படுத்தாத டிக்கட்டுகளுக்கு ண்ட் வாங்குவதற்கான வழிவகை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத்

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்] [1981 மே 9]

தெரியவில்லை. எனக்கே, இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் அந்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, அதற்கும் ஒரு வழிவகை ஏற்படுத்தி கொடுக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

புல உறுப்பினர்கள் கடைசியில் என்னிடம் சொன்ன தகவலை என்வாயிலாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டார்கள், மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே அதை உங்கள் மூலமாகச் சொல்லுவதற்காக இரண்டொரு நிமிடங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே சென்ற பட்ஜெட்டிலே உறுப்பினர்களுக்கு டெலிபோன் வசதிக்காக அதிகப்படியான தொகையை கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. அது ஏன் அமல்படுத்தப்படவில்லை என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். உடனடியாக அதை அமல் படுத்தவேண்டும் என்றும், அந்தச் சலுகை எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் அநேகமான உறுப்பினர்களின் விருப்பம் என்னவென்றால், இப்பொழுது தங்களுடைய சட்டமன்ற அலுவல்களைச் சரியாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு எழுத்தர் அல்லது கிளார்க்கு தரப்படவேண்டும். குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே சேர்மன் கிளார்க்கு என்று ஒருவர் இருப்பார். நாம் அங்கே செல்லுகின்ற நேரங்களில் தொகுதி வேலைகளை அவர் செய்வார். அதைப்போல இருப்பதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு கிளார்க்கை கொடுத்து அதிகமான செலவு இல்லாமல் வசதி ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் பதவியில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இறந்தால் தற்சமயம் ஒரு தொகை கொடுக்கப்படுகிறது, அதை கணிசமான அளவுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வறுமையால் வாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியை சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் வால்மீகி அவர்கள் இறந்த பின்னர் அவர் குடும்பம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. எனவே அந்த இறந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் குடும்பத்திற்கு அந்தத் தொகையை கணிசமான அளவுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ததனி வீடுகள், பழுதுபார்த்து நீண்ட நாட்களாகிவிட்டன. அவை வீடுகளை உடனடியாக பழுதுபார்த்து கொடுத்து ஆவன வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வா தந்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 9]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியம்]

*திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறுகின்ற மாநில சட்ட மன்றங்கள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக் களை சொல்ல வாய்ப்பளித்த இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு இருக்கின்ற பணிகள் பலப்பல. அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு அமெரிக்காவில், இங்கிலாந்தில் இருப்பதைப்போல, அலுவலகம் அமைத்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு பொதுப்பணியிலே உதவி செய்வதற்கு ஒரு தட்டெழுத்தர், எழுத்தர், மற்றும் தட்டெழுத்து இயந்திரம் அளித்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மற்றத் துறைகளில் கொடுக்கப்படுகின்றதைப்போல 'சர்வீஸ் ஸ்டாம்ப்களை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுத் தால் அவர்கள் தபால் செலவு மிச்சம் செய்கின்ற வாய்ப்பிருக்கும். அதேபோன்று சர்வீஸ் ஸ்டாம்புகளை வழங்கவேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதி மிகவும் பெரியதாக உள்ளது. அதனால் அங்கே சுற்றுப்பயணம் செய்வது மிகவும் கடினமாக உள்ளது. அந்தக் கஷ்டங்களைத் தவிர்க்கும் வகையில் அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது, ஊராட்சி ஒன்றி யத்தைச் சேர்ந்த ஜீப்புகளை மாதம் இரண்டு முறையாவது இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய உபயோகத்திற்கு ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்பாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் தொலைபேசியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, தொலைபேசி அலவன்ஸ் என்று கொடுப் பதைவிட ஏதாவது ஒரு இடத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு அமைத்துத் தந்து, அந்தத் தொலைபேசியின் முழு செலவையும் அரசே ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களைப் போன்று கிராமப்புறங்களிலே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொலைபேசியை அமைத்துக் கொள்வது என்றால் ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 300, 400 ரூபாய் கூடுதலாக கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை அந்த இலாகாவிலே இருக்கிறது. அதைத் விரித்து இந்தத் தொலைபேசி செலவை நம்முடைய அரசே ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளியூருக்குச் செல்லும் ருது குறைந்த பட்சம் ஒருவரை அவருடைய உதவியாளரை மூத்துச் செல்ல வாய்ப்பளித்தால் அவர்கள் தங்களுடைய ியை மேலும் சிறப்பாக ஆற்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

[1981 மே 9]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் நிறைய கேள்விகளைச் சட்டமன்றக் கேள்வித் துறைக்கு அனுப்புகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், சட்டமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன், பல கேள்விகளைச் சட்டமன்றத் துறைக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அந்தக் கேள்விகள் அனுமதிக்கப் பட்டு இருக்கின்றனவாக, அல்லது உயிரோடு இருக்கின்றனவா என்கிற நிலைமை தெரியாமல் இருக்கிறது. இதுபோன்ற நிலைமைகளை மாற்றி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அளிக்கும் கேள்விகள், சட்டமன்ற விதிகளுக்கு உட்பட்ட காலத்திற்குள் பதில் அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை நம்முடைய அரசு செய்து தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக, இந்தச் சட்டமன்றத் துறையிலே சில கேள்விகளுக்குத் தவறான தகவல் தரும் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லி இந்த நேரத்தில் விளக்கலாம் என்று கருதுகின்றேன். என்னுடைய தொகுதியான காஞ்சிபுரத்தில் கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகம் கட்டுவதற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று கேட்டு இருந்தேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக 7 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி, அதற்கான வேலைகள் துவக்கப்பட்ட பிறகு, அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு அச்சடித்துத் தரப்படுகின்ற புத்தகத்தின் பதிலில் அதற்கான யோசனை இல்லை என்று தரப்படுகிறது. இதுபோன்ற குறைகளைத் தவிர்க்கக்கூடிய வரையில், சட்டமன்றக் கேள்வி நேரத்தில் இதுபோன்ற கேள்விகள் வந்தால், அதற்கான துணை வினாக்கள் கேட்பதன் மூலம் இதுபோன்ற தவறுகள் தவிர்க்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் அதிலும் குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரியவர் அவர்கள் நூலகம் பற்றி விரிவாக எடுத்துப் பேசினார்கள். நம்முடைய நூலகத்திற்குக் குறைந்த தொகை தான் ஒதுக்கப்படுகிறது. அண்மை மாநிலமான கேரளாவில் கூடுதலான தொகை ஒதுக்கப்பட்டு, நூலகங்கள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதுபோன்ற சூழ்நிலையை நம்முடைய தமிழகத்தில் உருவாக்கக் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அந்த நூலகத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே உறுப்பினர்கள் உட்காருவதற்கு வசதியாக நாற்காலிகள் போடப்பட வேண்டும் ஏதோ ரிப்பேராகிவிட்ட பல் சீட்டுகளைத் தற்போது அங்கே கொண்டு வந்து போட்டுள்ளார்கள், அந்த நூலகம் நம்முறையில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். அந்த நூலகத்தில் உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து நல்ல வசதியான முறையில் படிக்கலாம் என்ற சூழ்நிலையை நம்முடைய அரசு செய்து தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1981 மே 9]

(திரு.ப. வெங்கிடசுப்பிரமணியம்)

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் பற்றி ஏற்கனவே பலமுறை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் ஒருவர் தொடர்ந்து 20-30 நாட்கள் சாப்பிட்டால் அவர் உயிரோடு இருக்க முடியுமா என்ற சூழ்நிலையில் அங்கே உணவுகள் பராமரிக்கப்படுகின்றன. நல்ல தரமான உணவை சட்டமன்ற விடுதியிலேயே கூட பெறமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால், தமிழகத்தில் மற்ற இடங்களில் எப்படி இருக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லை என்று சொல்லி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் இருக்கும் ஓட்டல்களில் உணவுகள் நியாயமான முறையிலும், தரமான முறையிலும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு டிரங்கால் புகைத்து விட்டால், அது வருமா, வராது என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இரவு பூராவும் கண்விழித்து காத்து இருந்து, காலையில் கேட்டாலும் கிடைப்பது இல்லை. இது போன்ற குறைகள் தவறு செய்து தவிர்க்கப்பட வேண்டும். முடிந்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் தனியாக ஒரு தொலைபேசி நிலையமும், தபால் நிலையமும் ஏற்படுத்தி செய்து தந்தால் இதுபோன்ற குறைகள் தவிர்க்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர் நூலகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தப் பகுதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு கூடுதல் இடவசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடர் நடக்கின்ற நேரங்களில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பணிகளை அந்தத் தொகுதி மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகளை செய்ய முடியாத சூழ்நிலை தொடர்ந்து 40 நாட்கள், 50 நாட்கள் என்று கூட்டம் நடைபெறுகிற காரணத்தால் இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில் உள்ள குறைபாடுகளை, அதிலும் குறிப்பாக தற்போதுள்ள வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைப் பார்த்து, மேலும் எந்தெந்த இடங்களில் அத்தகைய பணிகள் செய்யவேண்டும் என்று ஆராய்ந்து சொல்கிற அளவிற்கு முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதுபோன்ற காலங்களில் தங்களுடைய தொகுதிக்குச் சென்றுவர வாய்ப்பு ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் இங்கே நடைபெறுகிற கூட்டத்தொடர் கொஞ்சம் இடைவெளி விட்டு நடத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.20]

(திரு. ப. வெங்கிடசுப்பிரமணியம்)

[1981 மே 9]

அடுத்து, சட்டமன்ற அலுவலகத்திற்கு வந்தால், எங்களைப் பார்க்க வருகின்ற பார்வையாளர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்க்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் மரத்தடியில் நிற்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்க்க வருகின்ற பார்வையாளர்களுக்கு ஒரு அறை ஒதுக்கி, அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதியிலிருந்து வருகின்ற பார்வையாளர்களைச் சந்திக்க ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்துகொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த சட்டமன்றத்தில் பல காலமாக தற்காலிகமாக பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று சட்டமன்ற விடுதியிலும் பல்லாண்டுகளாக தற்காலிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக்க எந்தவகையில் செய்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று அரசு பரிசீலனை செய்து, அதற்கு ஏற்ற ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமென்றாகிற, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தேர்தல்கள் மற்றும் சட்டமன்றம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இப்போது தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில், உறுப்பினர்கள் தாங்களாகவே செலவு செய்து, சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்த் தேடுக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். இந்த தேர்தல் செலவைப்பற்றி ஏற்கனவே மாநில அரசும் மத்திய அரசும் ஒரு கொள்கை முடிவை எடுக்கவேண்டுமென்ற ரீதியிலே, தேர்தல் செலவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ரீதியிலே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாக செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பரிந்துரை செய்து இதைப்போன்ற நல்லதொரு அருமையான சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கி, நேர்மையான முறையில், நல்ல முறையில் சட்டமன்றத் தேர்தல் நடக்கின்ற முறையில் மத்திய அரசு அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கும் வகையில் மாநில அரசு தேர்தலுக்கான ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ரீதியிலே என்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் பொறுப்பிலே இருந்து விட்டு அவர்கள் செல்கிறபோது அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு ஏற்பாட்டை, சட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த பென்ஷன் கொடுக்கும்போது, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 1956-லே அந்த மாவட்டம்

[6 மார்ச் 1981]

[திரு. சு. முத்துகிருஷ்ணன்]

தாய்த் தமிழகத்தோடு இணைக்கப்பட்ட பின்னால், அந்த பென்ஷனைக் கணக்கிடும்போது அதற்கு முன்னால் அந்தப் பணியையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது 1956 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு அந்த கால கட்டத்திலே அவர்கள் கேரளத்திலே அந்த அரசு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு உறுப்பினர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும் திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொடுக்கிற இந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய அந்த காலகட்ட சர்வீசையும் இணைத்து பென்ஷன் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிலே ஏராளமான உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக வரமாட்டார்கள். குறைந்த பணச் செலவுகளை ஆகும். அதனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் செங்கோட்டைத் தாலுகாவிலும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் பயன்படும் வகையில் ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் கூட ஏற்கெனவே மாநில அரசுக்கும் சட்டமன்ற செயலாளருக்கும் கடிதம் போக்குவரத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய அரசு அதில் சிறிது கருணை காட்டி 56-க்கு முன்னால் பணியில் இருந்த அவர்களுக்கு அந்தப் பணியையும் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு பென்ஷன் கொடுக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த உரிய வாய்ப்பை, நன்மையை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, தொகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் சில கிராமங்கள் அந்தந்த தொகுதிக்கு சம்பந்தம் இல்லாமல் 5 மைல், 6 மைல், 15 மைல் என்று கூட சொல்லலாம். அவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு தொகுதிக்கும் இன்னொரு தொகுதிக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் புத்தேரி என்ற ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊருக்கு இந்தப் பக்கம் பார்த்தால் நாகர்கோவில் தொகுதி இருக்கிறது; அடுத்த பக்கம் பார்த்தால் கன்னியாகுமரி தொகுதி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு தொகுதிக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் அந்தக் கிராமம் குளச்சல் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி, அந்த புத்தேரி என்ற ஊரை ஒன்று கன்னியாகுமரி தொகுதியோடு இணைக்க வேண்டும் அல்லது நாகர்கோவில் தொகுதியோடு இணைக்க வேண்டுமென்று தேர்தல் கமிஷனுக்கு நம்முடைய அரசு சிபாரிசு செய்து, புத்தேரி கிராமத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கிற வகையில் இந்த மாற்றத்தைச் செய்ய நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொகுதி வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதியில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைச் சந்திக்க வருபவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு செளகரியங்களை ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரு அலுவலகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்—அவருடைய தொகுதியிலே.

[திரு. சு. முத்துகிருஷ்ணன்]

[1981 மே 9]

பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்களுக்கு டெலிஃபோன் வசதி இருக்கின்றது. அவர்களுக்குரிய டெலிஃபோன் செலவினைப் பொறுத்தவரையிலே அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனே ஏற்றுக்கொள்கின்றது. இது இப்போதுள்ள சட்டப்படி இருக்கின்ற நிலைமை. ஆனால் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரை எடுத்துக் கொண்டால் அவர் கிட்டத்தட்ட மூன்று பஞ்சாயத் யூனியன்கள் சேர்ந்த அளவிலே தொகுதிப் பணிகளைக் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. உரிய நேரங்களிலே உரிய இடங்களிலே ஆங்காங்கே பல கடமைகள் குறித்து டெலிஃபோன் செய்யவேண்டி இருக்கின்றது. அப்படி டெலிஃபோன் செய்வதைப் பொறுத்தவரையிலே அதனுடைய பார்வை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான். தரவேண்டி இருக்கின்றது. பொதுமக்கள் காரியங்கள் சம்பந்தமாக அவ்வாறு டெலிபோன் செய்ய வேண்டியதிருப்பதால் அந்தச் செலவிலையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தொகுதிப் பிரச்சினைகளை கவனிப்பது குறித்து ஒரு ஃபோன் செய்யவேண்டும் என்றால் ஃபோன் செய்துவிட்டு அந்தத் தொகுதி பிரச்சினை சம்பந்தமாக வந்திருப்பவர்களிடம் டெலிபோனுக்கான காலசக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் முறைத்துவிட்டுச் செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஏன் இதைக் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன் என்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனைப் பொறுத்த வரையிலே அவர்கள் தைரியமாகச் செய்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பே இல்லை. இரண்டு மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் தைரியமாகச் செய்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்தவாய்ப்பே இல்லை. இரண்டு மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்ற ஒரு தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதிப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டும் என்றால் டெலிஃபோன் மிகவும் அவசியமாக இருக்கின்றது.

ஆகவே புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் இந்த அரசு நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்சினையை கருணை மனதோடு பரிசீலித்து அந்தக் கட்டணத்தை நிச்சயமாக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையிலே தொகுதியிலுள்ள பொதுமக்கள் தங்களது பிரச்சினைகள் குறித்து மனுக்கள் போன்றவற்றை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் தந்து அதுபற்றிய காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது. ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதற்கான வசதிகள் இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் அவரவர்களுடைய தொகுதியிலே ஒரு அலுவலகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே டெலிஃபோன் வசதியும் இருக்க வேண்டும். அதுபோன்று அங்கே தட்டிமுத்தர், கிளார்க் என்ற வகையிலே ஒரு பதவியினையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேவையான முறையிலே பொதுமக்கள் பிரச்சினையை அணுகி அவர்களுக்குரிய பதில் கிடைக்கின்ற முறையிலே காரியங்களை ஆற்ற முடியும். இந்த

1981 மே 9]

[திரு. க. முத்துகிருஷ்ணன்]

செளகரியங்களைப் புரட்சித் தலைவரின் அரசு செய்து தரும் என்ற நம்பிக்கையோடு நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையும் செய்து தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது இரயில்வே கூப்பன் கொடுக்கப் படுகிறது. அதாவது இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அந்த கூப்பன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சென்னையிலிருந்து விழுப்புரம் செல்லக்கூடியவர்களுக்கும் இரண்டாயிரம், சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி வரை செல்பவர்களுக்கும் இரண்டாயிரம் என்ற வகையில் அந்த கூப்பன் கொடுப்பது நிச்சயமாக பொருத்தமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே தென் மாவட்டங்களிலிருந்து வருகின்றவர்களுக்கு இந்தக் கூப்பனைப் பொறுத்தவரையிலே சற்று அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த அரசு 5,000 ரூபாய் அளவுக்கான கூப்பன் கொடுப்பதற்காகவாவது பரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பேசுவதற்கு சற்றுக் கூடுதலாக நேரம் அளித்து எனக்கு உதவிய மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். நன்றி.

[முற்பகல் 11.30]

*திரு. கு. ரமணி: சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாநில சட்ட மன்றம், தேர்தல்கள், ஓய்வு ஊதியங்கள், இன்னும் பலவகை செலவுகள் என்ற முறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மானியங்களின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை, பயன் உள்ள கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவது மாநில சட்டமன்றத்தினுடைய கூட்டங்கள் ஒரு வருடத்தில் 3 முறையாக இந்தக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பெற வேண்டும். இப்பொழுது நாம் நடத்திக் கொண்டு வருகிற முறை நம்முடைய தொகுதி வேலைகளுக்கும், இதர வேலைகளுக்கும், ஏன் அமைச்சர்களுடைய வேலைகளுக்கும் கூட மிகப் பெரிய இடைஞ்சலை, கஷ்டங்களை கொடுப்பதாகவே இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அதிகப்படியான நாட்களுக்கும் சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. குறைந்தது ஒரு வருடத்தில் 100 நாட்கள் நடைபெற வேண்டும் என்று வகுத்து, அதை மூன்று முறைகளாக பிரித்து, குறைந்தபட்சம் ஒரு முறையில் ஒரு மாதத்திற்கு நடக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மக்களிடமிருந்து பலர் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு வந்து, இந்த தலைமை அலுவலகத்திற்கு வந்து, மனுக்களை கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும், சட்டமன்றத்தைப்

1981 மே 9]

(திரு. கு. ரமணி)

பார்ப்பதற்கும், அமைச்சர்களையும், மற்றவர்களையும் பார்த்து நேரிடையாக தங்கள் குறைகளைச் சொல்வதற்கும்—அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள கீழ் மட்ட அலுவலர்களிடத்தில் பலமுறை சொல்லி நடைபெறாத விஷயங்களை—காரியங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்காக வருகிறார்கள். அப்படி வருபவர்களிடமிருந்து மனுக்களை பெற்றுக் கொள்வதற்கும், அவர்கள் வந்து பார்த்து வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு போவதற்கும் சில வசதிகளை நாம் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும்.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரமாவது, அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கிறபோது அவர்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெற்று அவர்களுடைய குறைகளை கேட்டு, அனுப்ப வேண்டும். அப்படி வந்து போக தேவையான இடங்களை தனியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது அவர்கள் மரத்தடிகளிலே நின்றுகொண்டும் அல்லது வேறு கண்ட இடங்களில் நின்றுகொண்டும், அமைச்சர்களைப் பார்க்க முயலுகிறார்கள். அப்போது காவலர்கள் அவர்களை விரட்டும் இடத்திற்கெல்லாம் அவர்கள் போய் நிற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை இருப்பது சரியல்ல. ஜனநாயகத்திற்கே முரணானது. ஆகவே, அது மாற்றப்பட வேண்டும். அந்த மக்கள் இங்கே வந்து நம்பிக்கையோடு, தங்கள் குறைகளைச் சொல்ல தக்க வசதி செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திற்கும் அதாவது ஒவ்வொரு மினிஸ்டிரிக்கும் ஒரு ஆலோசனைக் குழு கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி என்று ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில்கூட இன்றைக் அப்படிப்பட்ட ஒரு நடைமுறை இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மேலவை உறுப்பினர்களும் கொண்ட அந்த குழுவிற்கு அமைச்சர்கள் தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டும். சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறாத காலங்களில் அரசாங்கம் எடுக்கும் சில நடவடிக்கைகள், சில முடிவுகள் உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவதே இல்லை. மறுபடியும் சட்டமன்றம் கூடும்போதுதான் அதைப்பற்றி பேசுவாய்ப்பு கிடைக்கும்போது பேச முடிகிறது. இல்லையென்றால் அந்த நியூஸ் அவர்களுக்கே ஒரு ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. sometimes they were taken by surprise அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இல்லாமல் இருக்க, இந்த ஆலோசனைக் குழு இருந்தால், அதன் கூட்டங்களைக் கூட்டி, அதில் அமைச்சர்கள் பேசலாம். அந்தந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், என்னென்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை சொல்லலாம். அதைப்பற்றி கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். அது பயன் உள்ளதாகவும், நல்ல ஜனநாயக மரபாகவும் இருக்கும். அப்படி பாராளுமன்றத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளை பின்பற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், இதையும் தயவுசெய்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதும் கடிதங்களைப் பற்றி. இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அனுப்பும் கடிதங்களுக்கு

(திரு.கு. ரமணி)

[1981 மே 9]

முதலிலே பதிலே வருவதில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார்கள் என்றால், எடுத்தவுடனேயே எல்லா காரியங்களுக்கும் எழுதுவதில்லை. எல்லா வகையிலும் முயற்சி செய்து பார்த்துவிட்டு, முடியாமற் போகும் நிலையில்தான், அமைச்சர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். கடிதங்கள் வந்து சேர்ந்ததா இல்லையா என்பதற்குக் கூட அத்தாட்சி கடிதம் வருவதில்லை. அப்படியே வந்தாலும் மிகவும் தாமதமாக வருகிறது. அதுகூட நேரிடையாக அமைச்சரிடத்திலிருந்து வருவதில்லை. இங்கே இருக்கக்கூடிய சார்புச் செயலாளரோ, அல்லது இணைச் செயலாளரோ, நான் இவ்வாறு தெரிவிக்கும்படி பணிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்று பதில் எழுதுகிறார்.

அதற்குப் பிறகு அது என்ன ஆச்சு, அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்ன என்பதெல்லாம் ஒன்றுமே தெரிவதில்லை. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் திரும்பவும் அமைச்சரிடத்தில் அதைப் பற்றி கேட்க வரும்போது, அது சம்பந்தமான கோப்புகள், ரெபரென்சுகள் அனைத்தையும் நாமே கொண்டு வந்து கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இவைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கும் கடிதத்திற்கு, வந்து சேர்ந்ததற்கான அத்தாட்சி பதிலை முதலில் அனுப்பிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு, ஒரு 4, 5 நாட்கள் அல்லது 1 வாரத்திற்குள் கேட்கப்பட்ட கோரிக்கைகள், முடிவுகள் என்ன ஆயிற்று என்பது பற்றிய விவரங்களை எழுத்து மூலமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, அமைச்சர்களே பதிலாக அனுப்பினால் நல்லது. அதை நாங்கள் மக்களிடத்தில் காட்ட முடியும், அது ஜனங்களுக்கு நாங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமையும் கூட. ஆகவே அந்த வகையில் ஒரு நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாராளுமன்றத்திலே அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு இங்கேகூட பலர் உதாரணமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உண்மை.

அங்கே நாங்கள் ஒரு கடிதம் எழுதியனுப்பினால் 48 மணி நேரத்திற்குள், கடிதம் கிடைத்தது என்ற செய்தி அமைச்சர்களிடமிருந்து கையெழுத்து இட்டு வருகின்றன. இப்போதுகூட மங்கலூர் மெயில் ஒரு நேரம் போகும்போது கோவையை தொடாமல் போகிறது என்று செய்தி வந்தவுடன் அந்த விஷயத்தை நான் அங்குள்ள போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருக்கு எழுதினேன். ஒரு வாரத்திற்குள் எனக்கு உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று பதில் வருகிறது. ஆகவே இந்த நிலை இங்கும் வகையாடப்பட வேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். இங்கு சட்டசபை நடக்கும்போது பார்த்தால் அமைச்சர் பதில் சொல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்போது ஒரு உறுப்பினர் கொண்டுபோய் கடிதங்கள் கொடுப்பார்கள். அமைச்சர்களுக்கும் இடைஞ்சல், எங்களுக்கும் இடைஞ்சல். ஒவ்வொரு அமைச்சரும் எங்கே

1981 மே 9]

(திரு. கு. ரமணி)

இருக்கிறார் என்று தேடிப்பார்த்து இங்கேதான் சந்திக்கிற இடம் என்று இந்த உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இயற்கையாக அந்த எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலக்கு இடம் இல்லாமல் 'ஒரு நோட்டீஸ் ஆபீஸ் என்று ஒரு' அறை இங்கேயே ஒரு அறைக்குள்ளே ஒரு இடத்தை ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். ஒன்றிரண்டு க்ளார்க்ஸ், அதற்கு பொறுப்பான ஒரு செகரட்டரி என்று போடப்பட்டு ஒரு உறுப்பினருக்கு என்னென்ன கடிதங்கள் எழுத வேண்டும், அமைச்சர்களுக்கு என்னென்ன விஷயங்களை எழுதப்பட வேண்டியிருக்கிறது அல்லது குறிப்புகள் அல்லது கடிதங்கள் எழுத வேண்டும்—அவர்கள் சம்பள பில்ஸ் பூர்த்தி செய்வது உட்பட சகலத்தையும், மெம்பர்கள் கொடுக்க வேண்டியதை அந்த நோட்டீஸ் ஆபிசில் வைத்திருக்கும்படியான விதத்தில் ஒரு ட்ரேக்குள்ளே போட்டு விடலாம். உடனே ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடங்களுக்குள் அமைச்சர் அ. நகு அல்லது அமைச்சர் கைக்கு போய் விட வேண்டும். இப்படி பாராமன்றத்தில் நடக்கிறது என்றால் அது பெரிய மாந்திரீக சக்தி அல்ல. அங்கே இப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆர்கனைஸேஷன் அங்கு இருக்கிறது. உடனுக்குடன் அவர்கள் பார்த்து அதற்கு பதில் தயார் செய்து நான்கு நாட்களுக்குள் தகவல் வருகிறது. ஆகவே அப்படி ஒரு நோட்டீஸ் ஆபீஸ் இங்கே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போது எம்.எல்.ஏ.க்கள் எழுத வேண்டியவைகளையெல்லாம் எழுதி அதில் போடலாம். பாராமன்றத்தில் இந்த முறை உள்ளது. அது அனுபவத்தில் நல்லமுறை. அப்படிப்பட்டதொரு முறையை இங்கும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

சட்டசபை கட்சிக் காரியாலயங்கள் என்று எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கே நூற்காலிகள் மேஜைகள் எல்லாம் சரியாக இல்லை, தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது டப்பேர் செய்யப்பட்டு ஓரளவு சரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே போன் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கட்சிக் காரியாலயங்கள் என்றால் இந்த மன்ற நடவடிக்கைகள் நடப்பதற்கு ஒரு உதவி இடமாக அந்தக் கட்சிக் காரியங்கள் பயன்படுகின்றன. பல்வேறு காரியங்களை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதைச் செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல் ஹாஸ்டலில் டெலிபோன் கால் கிடைப்பதிலும் இப்போது ஸீரோ டயல் செய்து கொடுப்பதிலும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே லைன்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். லோட் ஹெவியாக இருந்து அது தாங்க முடியாததால் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே லைன்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஒல்ட் ஆன்ட் நியூ ஹாஸ்டல்ஸ் பொறுத்த வரையில் எல்லா அறைகளிலும் டெலிபோன் வசதி கிடையாது. அங்கு நிச்சயமாக டெலிபோன் வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

1981 மே 9]

(திரு. கு. ரமணி)

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் உள்ள ஊழியர்கள், டிக்கட்ஸ் வாங்க சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் அல்லது எக்ஸ்பிரஸ்ஸுக்கு ஆள் ஆனுப்பவேண்டும் என்றால் ஆள்கள் இல்லை என்று சொல்லி சில எம்.எல்.ஏ.க்கள் புகார் கூறுகிறார்கள். எனவே உறுப்பினர்களுக்கு ரெயில்வேயின் டிக்கட்ஸ் வாங்க இந்தக் கோட்டையிலேயே ஒரு கவுண்டர் ஒப்பன் செய்யலாம். அதற்கு ரெயில்வேயோடு தொடர்பு கொண்டு ஒரு ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் மற்றவர்கள் சகாயம் இல்லாமல், ஆள்களை அனுப்பாமல் நாமே நேரில் சென்று கொஞ்சம் முன் உதவியோடு அந்த விஷயத்தைக் கவனிக்க உதவியாக இருக்கும். பாராளுமன்றத்தில் அப்படி எல்லாம் இருக்கின்றன. எங்களுக்கு வேண்டிய சகலவிதமான வசதிகளும் காப்பிட்டுக் கொண்டு உட்பட அதன் உள்ளேயே வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே விமானம் அல்லது ரெயிலுக்கு டிக்கட்ஸ் புக் செய்ய ஆள்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி இங்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். டிக்கட் கவுண்டரில் சபை நடக்கிற காலத்திலும், சபை நடக்காத காலத்திலும் ஒரு ஆணைப்போட்டு வரக்கூடியதை சரி செய்து கொள்ளலாம்.

பஸ் பாஸ் இப்போது கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலுள்ள கஷ்டங்கள் பற்றிய உறுப்பினர்கள் சிலர் சென்னர்கள். அது உண்மையும் கூட. முன்னால் வி.ஐ.பி.ஸ்கு என்று இரண்டு ஸீட்ஸ் ஒதுக்கியிருப்பார்கள். பஸ் புறப்படும் முன் கூட்டி நேரம் வர ஆள்கள் வரவில்லையென்றால் அந்த இடங்கள் வேகண்டாக இருக்கின்றன என்று வறு அள்கள் ஏற்றிச் செல்கிறார்கள். ஆகவே இடையில் ஒரு ஆடத்தில் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஏறவேண்டுமென்றால் இடம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு தகுந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்த ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் எந்த ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டிலும் இடம் இல்லை என்று நிற்கும்படியான நிலை ஏற்படக் கூடாது.

[முற்பகல் 11-40]

அதேமாதிரி, இந்த பஸ்பாசிலே மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு போகலாம் என்றிருக்கிறது. உறவினரையோ அல்லது வேறு ஒருவரையோ அழைத்துக் கொண்டு போகக் கூடாது. ஆனால், ரயில்வே பாசில் அப்படியில்லை; அதிலே அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பஸ்பாசிலேகூட, தங்களுக்கு தேவைப்படுகின்றவர்களை, தங்கள் பாதுகாப்பிற்காக ஒருவர் அழைத்துக் கொண்டு போகலாம். அப்படிப்பட்ட அவசியம், சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். எனவே, மனைவி அல்லது ஒரு நெருங்கிய உறவினர் என்று அதை மாற்றி உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், அது சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறோம்.

அதேமாதிரி, ரயில்வே டிக்கட்டைப் பற்றி ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். 2000 ரூபாய்க்கு கூப்பன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இரண்டு தரம் ரயில்வே

[திரு. கு. ரமணி]

[1981 மே 9]

கட்டணம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டணத்தை ஈடு செய்கின்ற அளவிற்கு அதை ஈடு செய்யவேண்டும். நாங்கள் அதிகம் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை; வசதியும் கேட்கவில்லை. எந்த அளவுக்குக் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு இந்த ரூ. 2,000 என்பதை உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்,

அதேமாதிரி, ஓட்டல் உணவு; இதைப்பற்றி விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நாம் சென்றால் அங்கே இலை இருக்காது; குடிக்க தண்ணீர் கிடைக்காது. கொஞ்ச நேரம் கழித்துச் சென்றால், அவர்கள் அதை எல்லாம் விற்று காசாக்கி விடுவார்கள்; நமக்காக சாத்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நமக்காக கடை வைக்கவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நாங்கள் அறுசுவை உணவு வேண்டுமென்று கூட கேட்கவில்லை, ஒரு சாதாரண மனிதன் 500, 600 சம்பாதிக்கக் கூடிய மனிதன் சாப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு அங்கே உணவு சாப்பிடுவதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அரசாங்கமே அதை நடத்த வேண்டும். வேறு என்ன சர்க்கஸ் வித்தை பண்ணினாலும் அந்த ஓட்டல் முதலாளிகளை நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அந்த நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே, அதற்கு என்ன செலவாகும் என்பதை அரசாங்கமே முதலில் செலவு செய்து, அதற்கு என்ன ஆகிறது என்று சொன்னால், அதை நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். எனவே இதற்கு அரசே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு முக்கியமான விஷயம். இந்த சட்டமன்றத்திலே நம் எல்லோரையும் பாதுகாக்கின்ற, நமக்காக பாடுபடுகின்ற ஊழியர்களின் அவல நிலையைப் பார்க்கவேண்டும்; படுமோசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் தினக் கூலிகளாகவே இருக்கிறார்கள். 450 நாட்களுக்கு மேல் ஒரு தொழிலாளி அப்படியிருக்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அது இந்த ஊழியர்களுக்கு சம்பந்தப்படாது. இந்த சட்டமன்ற ஆளுகைக்குள் இருக்கக்கூடியவர்களை நாம் தினக் கூலிகளாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது; அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும். அவர்கள் மாதச் சம்பளம் வாங்க வேண்டும் இன்றைக்கு அவர்கள் தினக்கூலியாக ரூ. 10 பெறுகிறார்கள். சட்டமன்றம் இருக்கும்போது இந்த வேலை; அதற்குப் பிறகு அந்த வேலையும் இல்லை. இப்படி 365 நாட்களில், உயர்ந்த பட்சம் 80, 90 நாட்கள் மட்டுமே வேலை; பாக்கி நாட்களில் அவர்கள் என்ன மூட்டை சுமப்பதா? அவர்கள் வேறு என்ன வேலை செய்ய முடியும்? இந்த அவல நிலை இந்த சட்டமன்றத்திலே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அடி மட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய ஊழியர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். சட்டமன்றக் கூட்ட நாட்களில்

1981 மே 9]

[திரு. கு. ரமணி]

மட்டும் வேலை; மற்ற நாட்களில் வேலையில்லை என்ற அவல நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது

வேலை கொடுக்கவேண்டும்; அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் மாதம் ரூ. 300 சம்பளமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் மனிதர்களாக வாழ முடியும். அதுவும் குறைவு என்றுதான் நாங்கள் சொல்வோம். காரணம், போக்குவரத்துத் துறையில் நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம், குறைந்த பட்ச சம்பளம் ரூ. 320 என்று.

இங்கேதான் ரூ. 300 என்று சொல்கிறோம். அது கூட குறைவுதான். இருந்தாலும், அந்த முறையிலாவது கொடுக்க வேண்டும். இதிலே, பல பேர்கள் 10 வருட, சர்வீஸ் உள்ளவர்கள் அதாவது 4, 5 பேர்கள் அவ்வாறு இருப்பதாகவும், 50 பேர்கள் 3 வருஷம் சர்வீசில் இருப்பதாகவும் ஒரு 60 பேர்கள் ஜூனியர் அசிஸ்டென்டாகவும், குமாஸ்தாவாகவும் 3 வருஷங்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவர்களுக்கெல்லாம் இங்கேயே நேரடியாக வேலை கொடுக்க வேண்டும். கலெக்டர் ஆபீசிலே இருந்தும், எம்பிளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சிலே இருந்தும் கொண்டு வரக்கூடாது. நமக்காக பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு இங்கே நிரந்தரமாக்க வேலை கொடுக்க வேண்டும். எனவே அத்தனை பேர்களும் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும்.

அதேபோல், சட்டமன்றம் நடக்கும் நாட்களில் இவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். இது ஏற்கெனவே, 25-4-79 அன்று இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும், அன்றைக்கு அன்று கட்சியிலே நிதி மந்திரியாக இருந்த மனோகரன் அவர்கள் கூட கொடுத்த வாக்குறுதி, மனோகரமாக இருந்தது. ஆனால், நடைமுறைக்கு வரவில்லை. 7-11-79-லே வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது; அதுவும் துரதிருஷ்ட வசமாக நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இப்படி அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் அவைக்குறிப்பிலே கூட இருக்கிறது. அதையெல்லாம் இங்கே கோட் பண்ணி பேசுவதற்கு நேரமில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். இந்த அவை கூடுகின்ற நாட்களில் அவர்களுக்கு கட்டாயம் பஸ் பாஸ் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இதிலே சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

தினப்படியை எடுத்துக் கொண்டால், காவலர்களுக்கு ரூ. 4 கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், இன்றைக்கு சட்ட மன்றத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு அவ்வாறு கொடுக்கப்படும் ரூ. 4 என்பதை ரூ. 5 ஆவது கொடுக்கவேண்டும். எக்ஸ் - எம். எல். ஏ.க்களைப் பற்றி பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை நாங்கள் உயிரோடு இருக்கிறோம், உயிரோடு இருக்கிறோம் என்று சொல்லி எழுதிக் கொடுக்க

[திரு. கு. ரமணி]

[1981 மே 9]

வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். ஒவ்வொரு தரமும் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை இது போன்று கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கக் கூடாது. இந்த கேவலமரண நிலை இருக்கக் கூடாது. இதை கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. செ.சிவசாமி) : 12.30 மணிக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும். ஆகவே சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, முடித்துவிடுகிறேன். இதற்கே நாம் எவ்வளவு குஸ்தி போட வேண்டியிருக்கிறது பாருங்கள். தேர்தல்களை நடத்தி வைப்பதும் பட்டியல் தயார் செய்வதும், ஓட்டர்ஸ் என்றோல் பண்ணுவதும் முழுவதும் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள்தான். அந்த வேலை முடிந்தால் ஒரு வார காலத்திற்குள் கொடுக்க வேண்டிய அந்த விசேஷ ஊதியத்தை கொடுக்க வேண்டும். மாத கணக்கில் கிடைப்பதில் மன எரிச்சல் இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதில் பிரத்யேகமாக கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சட்டமன்றம் முறையாக நடப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றம் பற்றிய ஏழாம் மானியக் கோரிக்கை, தேர்தல்கள் பற்றிய 8-ஆம் மானியக் கோரிக்கை ஆகிய இரண்டையும் வரவேற்று ஒருசில கருத்துகளை சுருக்கமாகச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்று சட்டமன்ற உணப்பினர்களாக மாறியிருக்கின்றவர்கள் பெறுகிற எழுது பொருள்கள் போன்ற பொருள்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், தரப்படுகிற இந்த எழுது பொருள்களை அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது அமைச்சர்கள் அல்லது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது நடவடிக்கை குறிப்பேட்டில் சுருக்கமுத்திலே எழுதுவதற்கு பதிலாக பதிவு செய்யப்பட்ட நாடாக்களில் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள், போன்றவர்கள் முக்கிய கொள்கை விளக்கங்களைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே அறிவிக்கின்றபொழுது, சென்னை மாநகரத்திலுள்ள தொலைக்காட்சி, டெலிவிஷன் இவைகளை நாட்டு மக்களுக்குக் காட்டக்கூடிய நிலையில் முக்கியமான விவாதங்கள் ஏற்படுகிறபோது டெலிவிஷன் காட்சிகளை படம் போடுவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 9]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

வெறும் விளம்பரங்களுக்கு, ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற போக்கு கடந்த காலத்திலே இந்த சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரில் ஒருசில பத்திரிகைகள் வாயிலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் வருத்தத் தோடு குறிப்பிட்டு கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த சட்டமன்றப் பேரவையை நடத்துகிற பேரவைத் தலைவர் ஆடம்பரமான விளம்பரங்களுக்காகவும், ஆணித்தரமான கொள்கைகளை கேவலப்படுத்துவதற்காகவும் சண்டை போட்டால்தான் பேப்பரில் எட்டு பத்தி நியூஸ் வரும் என்று வேண்டுமென்றே சண்டை போட்டு, அதற்காக முயற்சிப்பதும் அந்த முயற்சிக்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பதும் நாட்டுமக்களின் மனதிலே பரவலாக, பரபரப்பை ஏற்படுத்துவது என்பது பண்பாட்டிற்கும், கலாச்சாரத்திற்கும், கண்ணியத்திற்கும் குறைவு ஏற்படுத்துவதென்று அந்த எண்ணத்தோடு மாமன்றத் தினுடைய தலைவர் அவர்கள் எந்தவிதமான ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஏற்பட்டாலும், இவைகள் எல்லாம் தள்ளுபடி செய்து பத்திரிகை குறிப்பேட்டிலே வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை நாடி செல்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் மட்டத்தில் நடக்காது என்பதை தெரிந்து பிறகுதான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நாட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை எல்லா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் ஏற்படுத்திக் கொள்வது நல்லது என்பதை நான் பணிவோடு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த மாமன்றத்தின் முதலமைச்சராக மாறி இருக்கின்றவர் பலதரப் பட்ட மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளவர் என்பதையும், மற்ற மாநில முதலமைச்சர்களுக்கும், இந்த முதலமைச்சருக்கும் வித்தியாயம் இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்தியாவைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று ஸ்லோகன்களை கடந்த காலத்தில் இந்திய தேர்தல் மன்றம் சொன்னது என்பதையும், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் முதலமைச்சரை தேர்ந்தெடுக்கும் பொழுது எம். ஜி. ஆரைக் கூப்பிடுங்கள், ஏழைகளைக் காப்பாற்றுங்கள் என்ற ஸ்லோகன்களை முன் வைத்து இந்த முதலமைச்சர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே தீவிரமான கொள்கை விளக்கங்களைத் தேடிக் கொள்வதற்கும், உன்னதமான லட்சியங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் மாமன்ற உறுப்பினர்களானாலும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் முடியாது என்ற கட்டத்திற்கு வரும்பொழுதுதான் முதலமைச்சரை பார்ப்பது தர்மம் என்ற ரீதியில் நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் குடும்பங்களுக்கு அந்த பென்ஷன் பெறுகிற முயற்சியில் இருக்கிறாரா, இல்லையா என்று உறுப்பினர்களே கோரிக்கை வைக்கிறார்கள். இவை

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1981 மே 9]

[முற்பகல் 11-50]

என்பதையும் மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிலைக்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். லாபியில் ஒரு நேரடி டெலிபோன் தொடர்பு வசதி இருக்கவேண்டும். அப்படி நேரடி டெலிபோன் தொடர்பு வசதி இல்லாத காரணத்தால் பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன, அதேமாதிரி விடுதியிலும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய கட்சிக்காரர் ஒருவர் மற்றவர்களால் குத்திக்கொல்லப்பட்டு அவர் குற்றயிரும் கொலையுயிருமாய் கிடக்கிறார் என்ற செய்தி தொலைபேசி மூலமாக விடுதிக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டும் கூட பல மணி நேரம் கழித்துத்தான் அந்தச் செய்தி தெரியக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விடுதிகளில் நேரடித் தொலைபேசி வசதிகளை ஒவ்வொரு அறைக்கும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றத் தொடர்கூட்டம் என்று கொன்னால் சக்தியை இழக்கக் கூடிய நிலை இன்று இருக்கின்ற அந்த விடுதியின் உணவின் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒரு முறை இந்த மாமன்றத்தின் தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் அங்கே வந்து அந்த விடுதியில் சாப்பிடுவார்களானால் எவ்வளவு வேதனையோடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கலப்படத்தை நாடுமுழுவதும் தேடி அவைவதைவிட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சங்கமம் ஆகின்ற அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியை நீங்கள் ஒரு முறை வந்து பார்ப்பீர்களானால் கலப்படத்திற்கு ஒரு உச்ச கட்டத்தை நீங்கள் பார்க்க முடியும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வருகிறவர்களுக்கு வயிற்றுவலி, வருகிறவர்களுக்கு கேஸ் டிரபிள், நெஞ்சுவலி, கால்வலி, கண்வலி எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், பெண்டுபிள்ளைகளை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு கஞ்சி காய்ச்சிக் குடிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொண்டு மாமன்றத் தலைவர் ஒரு முறை வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெயில்வே டிக்கட்டுகள் இங்கே இருக்கின்ற ஆர். ஆர். செக்ஷன் மூலமாக ஒரு நாளைக்கு 20 டிக்கட்டுகள் கோட்டா என்று வைத்துக் கொண்டு போகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தால் டிக்கட் கொடுக்கலாம் இல்லையென்று சொன்னால், வரவில்லையென்று சொன்னால் அதை கேன்சல் செய்து விடலாம். அந்த நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் இல்லங்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்கின்ற வகையில் மாலை நேரங்களில் சட்டமன்ற கூட்டத் தொடர் முடிந்தபிறகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியிலிருந்து கிரின்வேஸ் ரோட்டிற்கு அமைச்சர்கள்

1981 மே 9]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

இருக்கின்ற ரோடுக்கு ஒரு பஸ் வசதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாங்குகிற பேட்டா விலே இங்கே டாக்கிக்கும் ஆட்டோவுக்கும் கொடுப்பதற்கு கூட மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு பரிதாபகமான நிகழ்ச்சியை தெரிவிக்கிறேன். சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டம் முடிந்த பிறகு ஊருக்கு தைரியமாகத் திரும்பிப் போகமுடியுமா என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் ஆளுங்கட்சியின் சார்பாக நான் தெரிவித்துக் கொள்வது எல்லாம் முன்பு இந்த மாமன்றத்திலே நான் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினேன். மக்களோடு தொடர்பு இல்லாமல் மக்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறவர்கள் அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் தனியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை வேண்டுமானால் ஏற்படலாம். ஆனால் பல்லாயிரக்கணக்கான லட்சக்கணக்கான தொண்டர்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய முற்போக்கு இயக்கங்களுக்கு சொந்தம் கொண்டாடுகிறவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் தனியாக இருப்பது பைத்தியம் பிடிப்பதுபோல் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதிக்கு வருகிறார்கள் கட்சியைக் கட்டிக்காத்து வளர்த்தவர்கள் தியாகம் செய்தவர்கள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், புடம்போட்ட தங்கங்கள், கட்சிக்காக தங்களுடைய இன்னுயிரை ஈந்தவர்கள் அந்த ஏழடுக்கு மாளிகையைப் பார்த்து ஏக்கப் பெருமூச்சுவிட்டு நம்மாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் உறங்கிக்கொண்டு இருக்கிறான் என்றும் வேண்டுமென்றே இல்லையென்று சொல்கிறான் என்றும் சொல்கிற வம்பு வருகிறது என்பதையும் அதற்கு ஏற்ப ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிட சட்டமன்றப் விடுதியில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தனியாக ஒரு தொலைபேசியை வைத்து அதன் மூலம் தொடர்பு கொண்டு இன்னார் வந்திருக்கிறார்கள், நீங்கள் பார்க்க விரும்புகிறீர்களா என்ற நிலையை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டமன்ற விடுதிக்கட்டடத்திற்கு முன்பு ***போல் காட்சி அளிக்கிறது என்பதையும் அங்கே வேறும் எருக்கம் செடிதான் நின்று கொண்டிருக்கிறது என்பது தயும் கீழே வந்து காற்றாட கொஞ்சம் ஓய்வு எடுக்கலாம் என்று சொன்னால் கல்லும் முள்ளும் மண்ணும் தான் இருக்கிறது என்பதையும் அது கேட்பாரற்ற அநாதைக் கூடமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த விடுதியின் சுற்றுப்புற படிக்கட்டுகள் இருக்கிற இடத்தில் தனியாக ஒரு அறை மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வருகிறவர்கள் அந்த மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற

* * மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1981 மே 9]

அறையை சிறுநீர் கழிப்பிடங்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அந்த நூற்றம் அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வியாதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலைய உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உள்ள இந்த குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. சிவசாமி) : * * * என்ற வார்த்தை நீக்கப்படுகிறது.

திரு. கோவைத்தம்பி : ஒரே ஒரு கருத்தை மாத்திரம் கூறி விடைபெறலாம் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர்களுக்குப் பாதுகாவலர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அல்லது பணியாளர்களாக இருக்கின்றவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்திற்குள்ளே பணியாற்றுகிறவர்கள் அல்லது பாதுகாவலர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அவர்களுக்கு எல்லாம் நம் ஆட்சியில் சர்க்கார் பஸ்ஸில் இலவசமாகச் செல்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அமைச்சர்கள் காரில் செல்கிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்களும் காரிலே செல்கிறோம். திடீரென்று பி. ஏ.வை அல்லது மற்றவர்களை அல்லது பணியாளர்களைப் பார்த்து நீங்கள் இறங்கி வீட்டுக்கு வாருங்கள் என்று சொன்னால் திடீரென்று அவர்கள் கையில் காசு இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நேரங்களில் அவர்களிடம் பாஸ் இருந்தால் நல்லது; அவர்கள் பஸ்ஸில் எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லக்கூடிய நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விரும்பினால் மதியம் இங்கேயே சாப்பிடுவதற்கான ஒரு வசதியை மாமன்றத்தின் பேரவைத் தலைவரவர்கள் உருவாக்கிக் கூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சரப்பாட்டிற்குப் பல ரூபாய்களை செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் சாப்பிடுவதற்கே பயமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையைப் போக்க இந்த மாமன்றக் கட்டிடத்திற்குள்ளேயே ஒரு விடுதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, ஒன்றரை மணிக்குப் பிறகு உறுப்பினர்கள் இங்கேயே சாப்பிடலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

இந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் மாமன்றத் தலைவரவர்களும், நிதியமைச்சரவர்களும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டு

1981 மே 9]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் திரு. ரமணி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவைத்தம்பி அவர்களும் பல விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அவைகளைப்பற்றி நான் திரும்பவும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இருந்தாலும் கூட ஒருசிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். •

நம்முடைய சட்டமன்றக் கூட்ட நடவடிக்கைகளைக் குறைந்த பட்சம் மூன்று மாதங்களுக்கு அதிகமாக இடைவெளி போகாமல் கூட்ட வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நாட்டிலே நடக்கின்ற பல சம்பவங்களைப் பற்றியும் பல முக்கியமான விவரங்களைப் பற்றியும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நாம் விவாதிக்கின்ற பொழுதுதான் ஆங்காங்குள்ள நிர்வாகம் சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கவும், மற்றுமுள்ள காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்யவும் ஏதுவாக இருக்கும். இப்பொழுது 6 மாதங்கள் வரை இடைவெளி என்பதில் காலதாமதம் வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு, இனிமேல் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் இடைவெளி இல்லாமல் கூட்ட வேண்டும்; அதுவும் 100 நாட்களுக்குக் குறையாமல் ஒரு வருடத்தில் நடத்த வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்கு பொதுமக்கள் மத்தியிலே இருந்து மனுக்கள் மூலம் பல கோரிக்கைகள் வருகின்றன. அதை அமைச்சர்களிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டமன்றம் நடக்கின்ற இடத்திற்குப் பக்கத்திலே சரியான ஏற்பாடுகள் இல்லை. நாங்கள் அமைச்சர்களிடத்தில் கொடுப்பதற்காக மேலே போய்க் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே போகின்ற நேரத்தில் சிலசமயங்களில் அவர்களைப் பார்க்க முடிவதில்லை. அது சம்பந்தமாகச் சீராக, எதிர்பார்க்கப்பட்ட நடவடிக்கை நடைபெற்றவில்லை என்ற மனக்குறை எங்களிடத்திலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வரும் மனுக்களை எந்த அமைச்சருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ அதற்காகத் தனியான ஏற்பாட்டைச் செய்து விட்டால் அது அங்கே போய்ச் சேரும்; நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அது சம்பந்தமாகத் துரிதமான பதிலும் வர வேண்டும். இப்பொழுது எப்படி வருகிறது என்றால், உங்களுடைய மனுகிடைத்தது, இன்னாருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று மொட்டையாகப் பதில் வருகிறது. அதுவும் மூன்று மாதங்கள் கழித்துக் கூட வருகிறது. பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்,

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 மே 9]

அவர்களுக்கு வருகின்ற விஷயங்களை—சில முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அனுப்பப்பட்ட மனுவுக்குக்கூட மூன்று மாதங்கள் கழித்து, உங்கள் மனுகிடைத்தது என்ற பதிலைச் சொல்வதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? எனவே, இதற்குத் துரிதமான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய நிதியமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் பணிபுரியும் பணியாளர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், காவலர்கள் இங்கே காலையிலிருந்து இருக்கிறார்கள். நாம் சபையை 9 மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் அவர்கள் காலை 8 மணிக்கே வந்துவிட வேண்டும். சில நேரங்களில் சபை மாலையிலும் நடக்கிறது; 3 மணிக்கு மேலேயும் நடக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற தினப்படி 4 ரூபாய் என்பது என்ன நியாயம்? சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நமக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கும் பொழுது இவர்களுக்கு 4 ரூபாய் தினப்படி கொடுப்பதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? சட்டமன்றம் நடைபெறும் காலத்தில் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள்; மீதி நேரங்களில் அவர்கள் பணியைச் செய்ய ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கும் இங்கேயுள்ள மின் ஊழியர்களுக்கும், ஏனைய ஊழியர்களுக்கும் சட்டமன்றம் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் பணியாற்றுகின்ற அந்த ஊழியர்களுக்கு அவர்கள் பணியாற்றுகின்ற அந்தக் காலங்களுக்குத் தினப்படி 4 ரூபாய் என்பதை மாற்றி 10 ரூபாய் ஆக்க வேண்டும். 4 ரூபாய் என்பது மிகமிகக் குறைவு. இரண்டு வடை ஒரு டீ சாப்பிட்டால் 4 ரூபாய் தீர்ந்து விடும். ஆகவே, இந்தப் படியை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

இன்னும் ஒன்று. நம்முடைய சட்டமன்றக் கட்சிகளுக்கு அலுவலகங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அலுவலகங்களுக்கு எந்தவிதமான ஃபோன் வசதியும் இல்லை. ஃபோன் வேண்டுமென்று நாங்கள் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அது செய்யப்படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, நாங்கள் அலுவலரை நியமித்திருக்கிறோம். சட்டமன்றக் கட்சிக்குக் செயலாளர். அவர் போய் வருவதற்கு, அங்கிருந்து இங்கு வருவதற்கு அல்லது நாங்கள் சொல்லக்கூடிய வேறுபல வேலைகளை, வெளியே போய் செய்வதற்கு அல்லது வேறு அலுவலகங்களுக்குச் செல்வதற்கு, நாங்கள் கொடுக்கின்ற தபால்களைக் கொடுத்து விட்டு வருவதற்கு, அந்தச் சட்டமன்றக் கட்சி அலுவலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற அலுவலர் ஒருவருக்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. அது கொடுக்கப்படவில்லையென்று தெரிகிறது.

1981 மே 6]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அது மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அலுவலகம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், உறுப்பினர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் குடும்பத்துடன் தங்கி சமைத்துச் சாப்பிட வசதியாக இருக்கும். சில கட்சியினருக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில கட்சியினருக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரைக்கும் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்று வரை கொடுக்கப்படவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைச் சுற்றியிருக்கிற இடங்களிலே வீடுகள் இருக்கின்றன. அந்த வீடுகள் இன்றுவரை எங்கள் கட்சியினருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கப் படாததற்கான காரணங்களை நாங்கள் அறிய முடியவில்லை.

ரெயில்வே கூப்பன் சம்பந்தமாக பல பேர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஊருக்குப் போக வேண்டுமென்றால், அவசரமாக அந்த டிக்கட்டை வாங்குகிறோம். சட்டமன்றக் கூட்டம் முடியாமலிருக்கும் போது, வாங்கிய டிக்கட்டைத் திரும்பக் கொடுக்க முடியவில்லை, பணத்தைத் திரும்பப் பெற முடியவில்லை. அதனால் கூப்பனை இழக்க வேண்டியிருக்கிறது, ஆகவே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கிற மாதிரி. ரெயில்வே சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும், கூப்பனுக்குப் பதிலாக, பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். கூப்பன் கொடுத்து டிக்கட் வாங்கி விட்டு, சில நேரங்களிலே ஊருக்குப் போகமுடியவில்லையென்றால், கூப்பனையும் திரும்பப் பெற முடியவில்லை ரீஃபண்டும் வாங்க முடியவில்லை. ஆகவே, அதனை மாற்றி, பாஸ் கொடுக்கின்ற ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, நம்முடைய பஸ் பாஸ் சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். அதிலே என்ன போட்டிருக்கிறார்கள்? பெண் உறுப்பினராக இருப்பவர் யாரையும் துணைக்கு அழைத்துப் போகலாம் என்றிருக்கிறது, ஆண் உறுப்பினர் துணைவியாரை அழைத்துச் செல்லலாம் என்றிருக்கிறது. அதை, துணைவியார் அல்லது உதவியாளர் என்று சேர்க்க வேண்டும். சிலருக்குப் பாதுகாப்புக்கோ, வேறு வேலைகளுக்கோ ஆள் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, துணைவியார் அல்லது உதவியாளர் என்று சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு ஒட்டு ஹாஸ்டலில் பார்த்தால் ஃபோன் கிடையாது. வெளியிலிருந்து 'கால்' வருகிறது. ஆனால், 3 நிமிஷம், 4 நிமிஷம் கழித்துத்தான் பேச முடிகிறது. ஆகவே, அதிகமான கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அங்கு ஒவ்வொரு அறையிலும் ஒரு ஃபோன் வைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சாப்பாட்டைப் பற்றி, ஏற்கனவே மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். வேறு பல சட்டமன்றங்களைப் பார்த்தபோது, அங்கெல்லாம் அரசாங்கமே அவர்களுக்கு நல்ல உணவு விடுதி நடத்த வேண்டிய நடவடிக்கை

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 மே 9]

எடுத்திருப்பதை அறிந்தோம், அந்தமாதிரி உணவுவிடுதி நடத்தி, ஆகிற செலவை, நஷ்டம் இல்லாமல் கணக்கிட்டு, உறுப்பினர்களிடமிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளலாம். அப்படி ஒரு விடுதியை நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்னும் ஒன்று. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோவை தம்பி சொன்ன மாதிரி சட்டமன்றத்தைச் சுற்றி சுகாதாரக் கேடு இருக்கக்கூடிய அளவில், மிகமிக மோசமாக இருக்கிறது. குப்பையைக் கூட அங்கேதான் கொட்டுகிறார்கள். பால் நிறுவனம், அங்கு ஒரு கடை வைத்திருக்கிறது. அந்த மிச்சப் பாலை அங்கேயே கொட்டுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை, ஒரே துர்நாற்றமாக இருக்கிறது. ஹாஸ்ட்டல் முன்னாலே, என்ன என்ன செடி இருக்கிறதோ, அத்தனையும் முளைக்கின்றது. சீரான முறையிலே, நல்ல பூந்தோட்டம் மாதிரி வைத்து, மாலை நேரங்களிலே உட்கார்ந்து ரேடியோ கேட்க வசதி செய்து கொடுக்கலாம். இப்பொழுது, அங்கு ரேடியோ இருக்கிறது. அதை வைப்பதும் கிடையாது, அது பாடுவதும் கிடையாது. பாடினாலும் கேட்க முடியாத அளவு ஒரே இரைச் சலோடு இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு வைத்தியச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போதுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அதே வைத்திய உதவி அவர்களுக்கு இனாமாக அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு அந்த வசதி கிடையாது. இப்பொழுதுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் குடும்பங்களுக்கும் எந்த அளவு வைத்திய உதவி கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே வகையில், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வைத்திய உதவி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய பென்சன் சம்பந்தமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே சொல்வதற்கு சம்பந்தம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. ஏற்கனவே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த அளவுக்கு பென்சன் வருகிறது. 30-ந் தேதிக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு குறைந்த பென்சன். 1-ந் தேதிக்குப் பின்னர் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு அதிகமான பென்சன் கிடைக்கிறது. ஒரே பணியில் இருந்தவர்கள், ஒரே தரத்தில் இருந்தவர்கள் ஒரு நாள் முன்னதாக ரிடைரானவர்கள் குறைந்த பென்சன் வாங்குகிறார்கள் என்றால் அது சரியாக இல்லை. அவர்களுக்கு நியாயமான பென்சன் கொடுக்க வேண்டும். அது போலீஸ் காரர்களாக இருந்தாலும் வேறு யாராக இருந்தாலும் 30-ந் தேதிக்கு முன்னால் ரிடைரானவர்களுக்கும் 1-ந் தேதிக்குப்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 மே 9]

பிறகு ரிட்டையரானவர்களுக்கும் ஒரேமாதிரியான பென்சன் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வயோதிக பென்சன் பற்றி எல்லாம் முன்னாலேயே சொல்லப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகத்தில் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போது ஒரு வட்டாரத்திலே 4,000 பேர்களுக்குக் கொடுப்பதாக உள்ளது. அதிலே யாராவது 4 பேர்கள் இறந்து போனால், அந்தப் பட்டியலிலே இருந்து 4 பேர்களை எடுத்து போடும் அளவுக்கு இருக்கிறது. இந்த எண்ணிக்கை 1967 ஆம் ஆண்டில் இருந்து வந்துள்ளது. எனவே எந்தவிதமான ஆதரவும் இல்லாமல், வேலை பார்த்து ரிட்டையர் ஆகி இருப்பவர்களுக்கும் பென்சன் கொடுக்கவேண்டும். இதற்காக 100 கோடி 200 கோடி அதிகமானாலும் பரவாயில்லை. எனவே 60 வயதுக்கு மேற்பட்டு இருக்கின்ற அனைவருக்கும் குறைந்த பட்சம் 50 ரூபாய் கிட்டத்தக்க வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும் இந்தப் பென்சன் சம்பந்தமாக பணியாற்றுவதற்கு தனியாக எந்த அதிகாரியும் இல்லை. அங்கே இருக்கின்ற தாசில்தார் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. பல வேலைகள் காரணமாக அவர்களால் இந்தப் பணியை முழுமையாகச் செய்ய முடியவில்லை. எனவே இந்தப் பென்சன் கொடுக்கும் வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக தனியாக அலுவலர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆங்காங்கு தங்கள் கடமைகளை சரியாகச் செய்வதற்கு—நாங்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்கவில்லை—எல்.டி.சி. அளவுக்கு ஒரு அலுவலரை நியமிக்க வேண்டும். எங்களுக்கு வரக்கூடிய மனுக்களைப் பெற்று சரியாக அவைகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும், தொடர்பு கொள்வதற்கும் அவர்களை நியமிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்வதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அலுவலகம் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அங்கே போய் பார்த்தால் உடைந்த நாற்காலி, எங்கே போய் பார்த்தாலும் குப்பைகூளங்கள், இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சரியாக எந்த அலுவலகமும் கொடுப்பதில்லை. எனவே தொகுதியிலே இருக்கின்ற 2 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஏதாவது ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அந்த அலுவலகத்தை அமைத்து, அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விரும்புகிற ஒருவரை நியமித்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மனுக்களை வாங்கி அந்த உறுப்பினர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற வகையிலே, ஒரு எல்.டி.சி. லெவலிலே கொடுத்து உதவி செய்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தபால்களுக்கு விரைவாகப் பதில் எழுதவும், அதன் நிலைமைகளை

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 மே 9]

அறிந்து பொதுமக்களுக்குத் தெரிவிக்கவும் இப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டினைச் செய்து கொடுத்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வதற்கு ஏதுவாக யிருக்கும். நாங்கள் எழுதுகின்ற கடிதங்களுக்கு வேகமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும், அமைச்சர்களுடைய பி.ஏ.க்கள் இருக்கின்றார்கள், இருந்தாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கடிதங்களைத் தனியாக கவனிப்பதற்கு, இதற்கென்று தனியாக ஒரு அலுவலரை நியமித்து அந்தக் கடிதங்களுக்குப் பதிலைக் கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.10]

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே முன்வைத்து இருக்கின்ற சட்டமன்றம், தேர்தல், மற்றும் பிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நீங்கள் அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றம், அது செயல்படுகின்ற விதம் இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நமது அருமைக்கும், பெருமைக்கும் உரிய உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவைகளிலே பல கருத்துக்கள் எங்களுக்கும் உடன்பட்ட கருத்துக்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அவைகளைத் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும், இந்தச் சட்டமன்ற வளாகத்திலே நாம் பார்ப்போமானால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறிது நேரம் தங்கியிருந்து வருவதற்கு இருக்கின்ற 'லவுஞ்ச்' மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குக் கூட இல்லை, அங்கே இருக்கின்ற வசதி கூட இங்கே கிடையாது. இங்கே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை அந்த 'லவுஞ்சில்' உட்கார்ந்து சிறிதும் கேட்க முடியாது, அதற்கு ஒலிப்பெட்டிகள் வைக்கப்படவில்லை. அங்கே உட்கார்ந்து வெளியே யாருடனாவது தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணினால், தொலைபேசி தொடர்பு வசதி இல்லை. எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமகனார் அவர்கள் இவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்தச் சிறிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பக்கத்திலே நின்று கொண்டு காப்பி கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பல உறுப்பினர்கள் அங்கே சர்க்கரை இல்லாத காப்பி கிடைக்குமா என்று கேட்டு, கிடைக்காத காரணத்தால், சர்க்கரை போடப்பட்ட காப்பியையே சாப்பிட்டுக் கொண்டு போகிற நிலை ஏற்படுகிறபோது அவர்களுக்கு உடல் நலக் குறைவு இருந்தால் அது பாதிக்கும் என்பதோடு, சர்க்கரை போட்ட காப்பி சாப்பிடுவதால் உடல்நலக்குறைவு ஏற்படும் என்பதாலும், இப்படிப்பட்ட சிறுசிறு வசதியினை நீங்கள் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 9]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

விடுதியைச் சுற்றி இருக்கும் சூழ்நிலையைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். சுற்றி இருக்கும் சூழ்நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் பூங்கா வேண்டுமென்று ஒரு பக்கம் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், தண்ணீர் தேங்காமல் இருக்குமா என்ற வினாவையும் ஒரு பக்கத்தில் எழுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி குறைகளைப் போக்கவேண்டும். நல்ல பூங்கா ஒன்று ஒவ்வொரு விடுதிக்கு முன்னாலும்—ஒவ்வொரு விடுதி என்று சொன்னால் அங்கே 3 விடுதிகள் இருக்கின்றன—அமைக்க வேண்டும். அந்த 3 விடுதிகளுக்கு பெயர் சொல்லி அழைப்பதிலே கூட சில குழப்பம் இருக்கிறது. ஒரு விடுதி—புது விடுதி என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னொரு விடுதி பழைய விடுதி என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றொரு விடுதி 'பழைய புதிய விடுதி' என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழிலே ஏராளமான நல்ல சொற்றொடர்கள் இருக்கின்றன. நாம் எல்லாம் மற்றவர்களை அழைப்பதற்காக பெயர்களை வைக்கின்ற வகையிலே—இந்த விடுதிகளுக்கும் ஏதாவது ஒரு பெயர் சூட்டலாமா என்று அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பெயர்கள் எளிதாகவும் அதே நேரத்தில் நம்முடைய பெருமையைப் பறைசாற்றுகின்ற முறையிலும் இருக்கவேண்டும். முத்தமிழுக்கும் இந்த நாட்டிலே பெருமை தேடித் தந்த அந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க மன்னர்களான 'சேரன், சோழன், பாண்டியன்' ஆகியவர்களை நினைவுபடுத்தி, ஒரு விடுதிக்கு 'சேரன் விடுதி' என்றும், மற்றொரு விடுதிக்கு 'சோழன் விடுதி' என்றும், மற்றொரு விடுதிக்கு 'பாண்டியன் விடுதி' என்றும் நம்முடைய தமிழ் பெருமையைப் பறைசாற்றுகின்ற முறையிலும், எளிதாக இருக்கும் வகையிலும் அந்தப் பெயர்களை வைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களின் பரிசீலனைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், உறுப்பினர்கள் அந்த விடுதிகளில் தங்கி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்த விடுதிகளில் எல்லா அறைகளிலும் தொலைபேசி தொடர்பு இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் 'பழைய புதிய விடுதி' என்று சொல்லப்படுகிறதே அதில் ஒவ்வொரு அறைக்கும் தனித்தனியாக தொலைபேசி தொடர்பு வைக்கப்படும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் 1974 ஆம் ஆண்டிலே முன்னவராக இருந்த நேரத்தில் உறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள் அந்த உறுதி கொடுத்து கிட்டத்தட்ட 7-8 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட காரணத்தால், கட்டாயமாக இந்த முறை நீங்கள் அந்த வசதியைச் செய்து தரவேண்டும் என்று பணிவோடு நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக நான் சொல்ல விரும்புவது—உறுப்பினர்கள் பயணம் செய்வதற்காக சில சீட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ரூ 2,000 அளவிற்கு நாங்கள் ரயில் பயணம் செய்யலாம் என்று கொடுக்கிறார்கள். மாம்பலத்திஸ் இருக்கிறவருக்கும் ரூ 2,000 அளவிற்குச் செல்ல சீட்டு, மதுராந்தகத்தில் இருந்தாலும் ரூ 2,000 அளவிற்கு செல்ல சீட்டு நீலத்திரைகடலோரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும் ரூ 2,000 அளவிற்குச் சீட்டு என்று சொன்னால், கன்னியா

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 மே 9]

குமரியில் இருக்கின்ற ஒருவர் 5 தடவை அவர் தொகுதிக்குச் சென்று வந்தால் அந்த ரூ 2,000 சீட்டு இருக்கிற இடம் தெரியாமல் போய்விடும். ஆகவே, இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, அதிக தூரம் பயணம் செய்பவர்களுக்கு தனிச் சலுகை தர இயலுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பலருக்கு பஸ் பயணம் பிடிப்பது இல்லை. ஆகவே, சிலருக்கு அந்தச் சலுகை தரவேண்டுமே என்று இல்லாமல், தமிழ் நாடு பூராவும் போய்பார்த்து விட்டு வருவதற்கு ஏற்ற வகையில் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இலவச ரயில் பாஸ் கொடுப்பதாக இருந்தால், பயணம் செய்வதற்கும் எளிதாக இருக்கும், அவர்கள் மக்கள் பணி செய்வதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஒரு உறுப்பினர் தன்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் இருந்து பணி செய்கிறார் என்று கூறிவிட முடியாது, அவரது கடமையைப் பல்லாற்றாணுக்கும் செய்வதற்கு, கடப்பாடு உடையவராக இருக்கிறார் ஒரு தொகுதிக்கு மட்டும் கடமை ஆற்ற கடப்பாடு உடையவராக அவர் இருந்து விட முடியாது. தமிழகம் முழுமைக்கும் அவர் சென்று காரியம் ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சில பொதுப் பிரச்சனைகளிலே அவர் தனது கடமையை ஆற்ற வேண்டியவராக இருக்கிறார். ஒரு இடத்தில் வறட்சி, ஒரு இடத்தில் கலவரம், ஒரு இடத்தில் தீ விபத்து என்று சொன்னால், அல்லது இயற்கையின் மற்ற உற்பாதங்கள் ஏற்படுகின்றபோது மட்டுமல்ல, சில நல்ல திட்டங்களையும் பார்த்து வருவதற்கு அவர்களுக்கு விருப்பம் இருக்கலாம், அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் காரியங்கள் ஆற்றுவதற்கு இப்படிப்பட்ட சிலசில சலுகைகளைக் கொடுப்பதன் மூலம் பெரிய சேவைகளை அவர்கள் புரிவதற்கு அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, இங்கே இருக்கின்ற சில வசதிகளைப் பற்றி நான் சொல்லவேண்டும். அதிகாரிகள் எல்லாம் நீங்கள் சொல்கிற செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும், உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் இங்கே

வந்து இருக்கிறார்கள். சில நேரங்களிலே அதிகாரிகள் நிற்பதற்கே இடம் இல்லாமல் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற காட்சியினை நான் பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கெல்லாம் இன்னும் சிறிது அதிகமான வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று பாருங்கள். அதைப்போலத்தான் இங்கே பணிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், சட்டப்பேரவை பணியாளர்களாக இருக்கிற பல ஏவல் பணியாளர்கள், அதிலும் குறிப்பாக, நான் இன்று பார்த்தாலும், 5, 6 பேர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நிரந்தரம் ஆக்கப்படாமல் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே இருக்கின்றவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும்.

வரவேற்பாளர்களாக தற்காலிகமாக நியமிக்கப்படுகின்ற வர்கள் எல்லாம் நிரந்தர வரவேற்பாளர்கள் நியமிக்கப்படும் போது அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிற காரணத்தால்

1981 மே 9]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ஏற்கெனவே தற்காலிகமாக இருக்கிறவர்களை நிரந்தரமாக்க வழி இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிற வீசுதிகள் சில இங்கே இல்லைதான். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பாராளுமன்றத்திலே நாடாவினே பதிவு செய்கின்ற முறை இருக்கிறது. பேசுகின்ற பேச்சுக்கள் எல்லாம் நாடாவினே பதிவாகிவிடுகிறது. ஒருவர் சுருக்கெழுத்தில் எழுதும்போது அவருக்கு என்று சில சிக்கல்கள், தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது என்றால் மாலையிலே அவர் தன்னுடைய தனி அறையிலே உட்கார்ந்து போட்டுப் பார்த்து சீர்செய்து, செம்மைப்படுத்திக் கொண்டு, ஒழுங்குபடுத்தி நிரல் நிறையாக அதை வகுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் இங்கே எழுதுகின்றவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய மனோ வேகத்தோடு கையை ஓடவிட்டால்தான் முடிகிறது. அப்படி ஒரு 21 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். அவர்களுடைய திறமைக்கு ஏற்பவும், அவர்களுடைய கடுமையான வேலைக்கு ஏற்பவும் நீங்கள் அவர்களுக்கு சற்று சிறப்பான ஊதியம் கொடுப்பதற்கு வழி இருக்குமானால், தயவுசெய்து பரிசீலித்தால் நாங்கள் மகிழ்ச்சி யுடையவர்களாக இருப்போம். இந்த அவை முழுவதும் அதை வரவேற்கும் என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை.

அதைப்போலத்தான் நீங்கள் சில புதிய திட்டங்களையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். உதாரண மாக இங்கே பத்திரிகையாளர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம் இங்கே பேசப்படுகின்ற நல்ல கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் பெரிய விளம்பரம் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு, அதற்குரிய ஏதாவது ஒரு அளவுகோலை நீங்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, பரிசுகள் கொடுக்கின்ற ஒரு முறையைக் கொண்டுவருவீர்களானால் நல்ல கருத்துக்கள், சிறந்த கருத்துக்கள், அந்தக் கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்ற நேரத்திலே அதற்கு தகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளம்பரப் படுத்தப்படுகின்ற நேரத்திலே, பிரசுரிக்கின்ற நேரத்திலே இங்கே வருகின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரு எண்ணம் தோன்றும். இந்த அவையினுடைய பொன்னான நேரத்தை நாம் எப்படி பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, ஒரு சிந்தனை அவர்களுக்கு ஏற்படும். நல்ல கருத்தோடு வந்தால் மட்டுமே போதும். நமக்கு நல்ல விளம்பரம் கிடைத்துவிடும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு வருதல் வேண்டும். புதிய, புதிய கருத்துக்களை, நல்ல சிந்தனைகளை மட்டுமே சொன்னால் போதும், நமக்கு விளம்பரம் கிடைத்துவிடும். ஏனென்றால் விளம்பரத்தை எதிர் பாராத மனிதனே கிடைமாதா. உலகத்திலேயே சொல்வார்கள், ரோமாபுரியிலே இருந்துகொண்டிருந்த மாபெரும் வீரன் சீசருக்கு மட்டும்தான் புகழ்ச்சி பிடிக்காது என்று. அவனிடம் கூட ஒருவன் போய் நின்று “உங்களுக்கு புகழ்ச்சியே பிடிக்காது” என்று சொன்னால் அதையே அவன் புகழ்ச்சியாக எடுத்துக்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 மே 9]

கொள்வானாம். அந்த அளவுக்கு புகழ்ச்சியே பிடிக்காத மனிதன் இல்லை என்ற காரணத்தால் அந்தப் புகழும், விளம்பரமும், பெயரும் நல்லது சொன்னால் வரும் என்ற எண்ணத்தை ஊட்டுகின்ற நல்ல பத்திரிகையாளர்களுக்கு நிச்சயமாக நாம் அதிகமான பரிசைக் கொடுத்து ஊக்குவிப்போமானால், நல்ல சலுகை கெடுத்து ஊக்குவிப்போமானால் எல்லோரும் அதைப்போல எண்ணிடவும் ஆரம்பிப்பார்கள், எல்லோரும் நல்லதையே பேசவும் ஆரம்பிப்பார்கள், இந்த அவையின் நேரம் நல்லமுறையிலே பயன்படும் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதை நான் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே இன்னொன்றையும் நான் உடனடியாகச் சொல்வேன். கேள்விகளை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். பல கேள்விகளை நாங்கள் கொடுத்தாலும் கூட அதற்குரிய தகவல் எங்களுக்கு வரமாட்டேன் என்கிறது. சில ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்தால் உண்மையிலேயே அந்தத் தீர்மானங்களை ஒற்றி வைத்து விட்டோமோ என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மீண்டும் திருப்ப முடியாத, அளவுக்கு ஒற்றி வைத்து விட்டோமோ என்ற ஐயப்பாடுகள் எங்களுக்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைப் பற்றி இங்கே அதிகமாகச் சொல்லாவிட்டாலும், மற்ற வினாக்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட—நான் ஒரு குறுகியகால வினா வாஞ்சிநாதன் பெயர் சூட்டுவதுபற்றி இந்த தமிழக அரசு என்ன கருத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி அறிவதற்காக வினாவைக் கொடுத்துவிட்டு, மிக ஆர்வத்தோடு பதிலை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அரசே அதற்கு சாதகமாக இருக்கக்கூடிய நிலையை வேறு வகையிலே நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறதே தவிர அந்த வினாவுக்கு விடை என்ற வகையிலே நான் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

உங்களுக்கு இன்னொன்றையும் சொல்வேன். சில நேரங்களில் வினாக்களுக்கு விடையளிக்கின்ற அமைச்சர்கள் நாங்கள் எந்த அளவுக்கு பதிலை எதிர்பார்க்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு ஆழமாகப் பதில் சொல்லாமல் மேலோட்டமாக பதில் தருவதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு நான் அமைச்சர்களை மட்டும் குறை சொல்ல மாட்டேன். காரணம் அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற அந்தத் தகவல் சரியான அடிப்படையிலே தரப்படவில்லையோ என்று கருதுகிறேன். எனவே அதை நன்றாக முறைப்படுத்தி, எம்மைப்படுத்தி தரவில்லை என்ற என்னுடைய மனக்குறையை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில நேரங்களிலே மானியத்திலே பேசுகின்றோம், பட்ஜெட்டிலே பேசுகின்றோம். வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே பேசுகின்றபோது விரிவாகப் பேசுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசி முடித்த உடனே அவை முன்னவர் அல்லது முதலமைச்சர் பதில்

1981 மே 9]

[திரு. குமாரி அனந்தன்]

சொல்லுவதை உடனே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? தயவு செய்து மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு இந்த ஒன்றை விளக்குவதற்கு அனுமதியும் நேரமும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களை எல்லோரும் சொல்லுகின்றார்கள். உடனடியாக முதலமைச்சர் அதற்கு பதில் சொல்வது என்பது—அவர் திறமையாகப் பதில் சொல்கிறார், மிகப் பாராட்டக்கூடிய வகையில் பதில் சொல்கிறார்; மிக நன்றாக இருக்கிறது; உண்மை. ஆனாலும் கூட அத்தனை குறிப்புகளையும் அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட அத்தனை பேர்களும் பேசி முடித்தபிறகு வரிசை வரிசையாக உடனே அவைகளுக்கு பதில் சொல்ல முடியுமா? அத்தனைக்கும் வரிசையாக பதில் சொல்லுகின்ற நிலையில் ஒதுக்கிக் கொண்டால் நன்றாக இருக்காதா?

[பிற்பகல் 12-20]

உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால் வெள்ளிக்கிழமையன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தன்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறார் என்றால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் திங்கள்கிழமை தான் பட்ஜெட் விவாதத்திற்குப் பதிலளிப்பது என்று வைத்துக் கொண்டால் சனியும் ஞாயிறும் அவர்களுக்கு சிந்திப்பதற்கும் மற்ற அதிகாரிகளைக் கலந்து பேசுவதற்கும் தானே சில புதிய திட்டங்களை உருவாக்கிக்கொடுத்து அதாவது உறுப்பினர்கள் கொடுத்த அந்த எண்ணத்திற்கேற்ப செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பான வகையிலே அறிவிப்புக்களை வெளியிடுவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் அல்லவா? எனவே அப்படிச் செய்தால் ஒரு இரண்டு நாட்களாவது இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பேசுவதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இப்போது செய்வது மிகப் பாராட்டுக்குரியதாக இருந்தால் இதைவிட மிக மிகப் பாராட்டுக்குரியதாக அந்தப் பதில்கள் வரும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதைப்போலத்தான் மானியக் கோரிக்கைகளும் கூட. மானியக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையிலே நாமெல்லாம் இப்போது பேசிய உடனே மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் மிகத் திறமையாகப் பதில் சொல்வார்கள். அவர் மெத்தக் கற்ற வித்தகராக இருக்கின்ற காரணத்தாலே, முத்தமிழ்க் கடலிலே மூழ்கி முத்து எடுத்தவராக இருக்கின்ற காரணத்தாலே, அற்புதங்கள் விளைவிக்கின்ற அருமையான பதில்களைச் சொல்வார். அதிலே ஐயமில்லை. ஆனாலும் கூட நாங்கள் எங்கிருந்தோ எங்கள் நெஞ்சத்திலே கொண்டுவருவதை எல்லாம் ஏற்கெனவே அமைச்சரவர்களிடத்திலே சொல்ல முடியாமல் அப்போதுதான் சொல்கிறோம். ஆதலினாலே கணப் பொழுதுக்கு முன்னாலே சொன்னதற்கு உடனடியாகப் பதில் சொல்வதற்கு பதிலாக மறுநாள் அவர்கள் மற்ற மானியக் கோரிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னாலே, முன்னாலே பேசிய விவாதத்திற்கு, அதாவது முந்தைய நாள் பேசிய விவாதத்திற்கு தொடர்புடைய அமைச்சர் பதில் கூறிவிட்டு அன்றைக்குள்ள

மானியக் கோரிக்கையினை எடுத்துக் கொண்டால் சிறப்பாக அமையாதா என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நான் பேசவேண்டிய பல கருத்துக்கள் இருந்தாலும் கூட அதாவது தேர்தல்கள் போன்றவற்றை உடனே நடத்த வேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கைகள் நீண்ட நாட்களாக இருக்கின்றன. அதுபற்றிக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். அவற்றிற்கான தேதிகளை எல்லாம் அறிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற கோரிக்கைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதுபற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதிலளிப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயம் க நம்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு செய்தி. அது என்னவென்று சொன்னால் இங்கே பல தகவல்கள் சொல்லப்படுகின்றன. நாங்கள் சொல்வதை எல்லாம் பரிவோடு கவனிக்கின்ற அமைச்சர்கள் பரிசீலிக்கப்படும், ஆவன செய்யப்படும், செய்து முடிக்கப்படும் என்றெல்லாம் பலவிதமான உறிச்சொற்களைப் பயன்படுத்தி தங்களுடைய வினை முடிப்பதற்கான காலங்களையும் அல்லது வினை முடிப்பதற்கான துடிப்புக்களையும் இங்கே அறிவிக்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்றன, எத்தனை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்றன, எத்தனை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்றன என்பது போன்ற ஒரு இன்டெக்ஸ் போல் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டால் சிறப்பாக இருக்கும். இப்போது உறுதிமொழிக்குழு மட்டும் தான் இருக்கின்றது. அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி மட்டும் தான் இருக்கின்றது. அந்த உறுதிமொழிகள் சொல்வதைப்பற்றித் தான் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறதே தவிர பரிசீலனை செய்வது ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டிருப்பது எவை எவை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமை இருப்பதால் அதுபற்றியும் ஒரு குறிப்பு எடுத்து அங்கே நூலகத்திலே ஒரு கருவி போல எடுத்து வைத்திருந்தால் எங்களுக்கு அது வழிகாட்டுகின்ற குறிப்புக்களைத் தரக்கூடும் என்ற காரணத்தால் இந்த எண்ணத்தை உங்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கே நூலகத்திலே பலவிதமான வசதிகள் தேவை. படிப்பதற்குரிய சூழ்நிலைகள் நிறைய இருந்தாலும் கூட இன்னும் தேவைப்படுகிறது. உங்களைப் பாராட்டி இத்தோடு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்ய நினைக்கிறேன். லெஜிஸ் அலர்ட் என்று சொல்லப்படுகின்ற குறிப்பினை நீங்கள் எல்லோருக்கும் அனுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். அது மிக்க நன்றாக இருக்கின்றது. அதைப் பார்த்து என்னென்ன நூல்கள் வந்திருக்கின்றன, என்னென்ன நல்ல கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன என்று நாங்கள் பார்த்துப் படிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறீர்கள். இதற்காக என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொண்டு மற்றவைகள் எல்லாம் உங்களுடைய பார்வையிலே வைப்பதற் குரியதுதான். பாராட்டுவதற்கு நிறைய இருந்தாலும் கூட அதிலே நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் உங்களுக்கு செம்மைப்

1981 மே 9]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

படுத்துவதற்குரிய வாய்ப்பினைக் கொடுத்து மேலும் பிறரால் புகழப்படுகிற வாய்ப்பைத் தடுத்துவிடக் கூடாதே என்பதற்காகத் தான் நான் தென்படுபவைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டினேன் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையினை நிறைவு செய்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அவையின் முன்னவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமன்றம் ஒரு நாளைக்கு 20,000-லிருந்து 25,000 ரூபாய் வரை மக்களுடைய வரிப்பணத்தைச் செலவழித்து இங்கே நடத்தப்படுகிறது. அப்படி நடத்தப்படுகின்ற இந்தச் சபையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் இன்று சபையிலே ஏதோ ஒரு கோளாறை வைத்துக் கொண்டு இங்கே பலநல்ல காரியங்களைச் சொல்லாமல் அவர்கள் வெளியிலே சென்றுவிடுவார்களேயானால் அது உண்மையிலேயே ஒட்டுப் போட்ட மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய ஒரு பாதகம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சபையைப் போறுத்தவரையிலே நாங்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் படித்தவர்கள் தான். அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் தான். முன்பு நாங்கள் இருந்த காலத்திலே 1957-லே இருந்து 1967 வரை ஒரு நாளைக்கு நாங்கள் வாங்கிய படி 12½ ரூபாய் ஒரு மாதத்திற்கு 150 ரூபாய். அதற்குப் பிறகுதான் அடுத்த பிரியேடில் அதை 15 ஆக உயர்த்தி, கொஞ்ச கொஞ்சமாக இப்போது ரூ. 250 ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கெல்லாம் பட்ட சபையிலே பி.ஏ. படித்தவர்கள், எம்.ஏ. படித்தவர்கள், பி.ஏ., பி.எல்., எம்.ஏ., பி.எல். படித்தவர்கள் போன்ற படித்த இளைஞர்கள் இருக்கிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட இளைஞர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சபையிலே, அதேபோல ஆற்றல் மிக்க அமைச்சர்கள் இருக்கக்கூடிய இந்த சபையிலே ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காக இங்கே மணிக்கணக்கில் கலாட்டாக்கள் நடந்துக் கொண்டே வருமேயானால், அது மிகவும் வருந்தக்கூடிய, வேதனைப் படக்கூடிய ஒன்று என்பதைத்தான் நான் முக்கியமாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்வதற்காகத்தான் முக்கியமாக இப்போது நான் பேச எழுந்தேன்.

ஒரு சமயம் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஒரு ஸ்டேட்மெண்டைப் படிக்க வந்தார்கள். அப்போது சபாநாயகராக இருந்த திரு. சிவசண்முகம் அவர்கள் நாட்-அலவ்ட் என்று சொன்னார்கள். மீண்டும் இராஜாஜி அவர்கள் படிக்கத் தொடங்கியபோது, அவர் சொன்னார்; "The Honible Chief Minister cannot issue a statement like this. I won't allow. Please sit down." என்று சொன்னார். அப்படி அவர் சொன்னவுடனேயே இராஜாஜி அவர்கள், அந்த அறிவுலக மேதையவர்கள், ஆடாமல் அசையாமல் அப்படியே அமர்ந்து விட்டார்கள். அந்த மரபை நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். சில சமயங்களில் நாங்கள் கூட, வயது முதிர்ந்தவர்கள் கூட,

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] 1981 மே 9]

பாநாயகர் அவர்களிடத்திலே பேசுவதற்கு நேரம் அதிகமாகக் கேட்டு கொஞ்சம் வாதாடுகிறோம். அது கூட கூடாது. ஏனென்றால் இந்த அவையின் மரபை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும்.

அந்த அடிப்படையிலே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய இருப்பிடத்திற்கு வந்து உட்கார்ந்து, கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்ப்பாரேயானால், அளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அத்தனை அன்பு சகோதரர்களும் ஆடாமல், அசையாமல் அப்படியே இருந்துவிட வேண்டும். அதுதான் மரபு. அது போலவே எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கும் நாங்களும் ஒரு நியதியைக் கடைப்பிடிப்போமேயானால், நிச்சயமாக இவர்களைக் கணக்கான ஒட்டுக்களைப் போட்டு நம்மை இங்கே அனுப்பியிருக்கும் தமிழக மக்களுக்கு நாம் இன்னும் அதிகமான அளவில் வேலை செய்ய முடியும். அவர்களுடைய தலைவியியை நிர்ணயிக்கக் கூடிய அளவிலே பெருமை பெற்றிருக்கும் இந்த அவை, அதனுடைய அங்கத்தினர்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் மதிப்பைத் தேடித் தரவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே நாம் அனைவரும் நடந்து கொண்டால் இப்போது நிறைவேற்றி வரும் திட்டங்களைப்போல பலகோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி இன்னும் அதிகமான அளவில் மக்களுக்கு தேவையான காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க முடியும். அந்த வகையிலே நாம் சபையை நடத்துவோமேயானால் அது சற்றுச்சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே கூட கடந்த 4, 5 நாட்களாக ரொம்ப நிம்மதியாக சட்டசபை நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பேன். ஏனென்றால் நாம் இந்த அவையில் இருப்பதையே சில சமயம் மறந்து விடுகிறோம். ஏதோ ஒரு கலாட்டா செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். அப்படி நாம் நினைத்து செயல்பட்டால் அது மக்களுக்கு இலக்கக் கூடிய பெரும் பாவம் என்பதை இந்த நேரத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை சுட்டிக் காட்டி, இந்த சபை ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும்; அதற்கு இந்த சபையிலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த சபை கட்டுக்கோப்பாக இருந்து மரபுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அந்த வகையில் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று எல்லோருக்கும் என்னுடைய வேண்டுகோளாகடுத்து அடுத்தாற்போல் என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

சட்டமன்றத்திலே ஒரு நூலகம் இருக்கிறது. அந்த நூலகத்திலே போய் உட்கார்ந்து நாங்கள் படிப்பதற்கு சரியான இடம் கிடையாது. புத்தகங்களை சரியாக அடுக்கி வைக்க சரியான பீரோக்கள் இல்லை. அதையெல்லாம் சற்று ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அது மட்டும் இல்லாமல் இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அதைப்பற்றிச் சொன்னாலும் கூட, நானும் சொல்லவிரும்புகிறேன். சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றக் கூடிய அந்த அலுவலர்கள் பாவம் மிகவும் பரிதாபமானவர்கள். அவர்களுக்கு பாஸ் கொடுக்கவேண்டும், பேட்டா கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். எந்தவித தயக்கமும் காட்டாமல் அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக மாற்றி அவர்களுக்கு பாஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

1981 மே 9]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இங்கே வாயில்களில் நிற்கக் கூடிய காவலர்கள் பாவம் நாள் முழுவதும் நின்றுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 4 ரூபாய் தான் நாள் ஒன்றுக்கு கொடுக்கப் படுகிறது. நாம் 50 ரூபாய் வாங்குகிறோம். அவர்களுக்கு இது மிக மிகக் குறைவு என்று சுட்டிக் காட்டி அதை கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கவுன்சிலிலே இருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற லவுஞ்ச் பெரியதாக இருக்கிறது. நல்ல இடவசதி இருக்கிறது. மிக நன்றாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே மன்ற உறுப்பினர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் லவுஞ்ச் குறுகிய இடம் உள்ளதாக இருக்கிறது. நான் தலைவர்—தம்பி நெடுமாறன் அவர்களுடன் சென்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது பார்த்தேன். என்னால் அங்கே வசதியாக உட்காரக்கூட முடிய வில்லை. குறுகிய இடமாக இருக்கிறது. மைக் வ. தியும் இல்லை. ஆனால் எங்களுக்கு, பெண்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அறையிலே எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. மைக் வசதி இருக்கிறது. போன் வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே அது போலவே ஆண் உறுப்பினர்களின் லவுஞ்சுக்கும் வசதி என் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே இருக்கும் காண்டிளில் நின்று கொண்டுவரக் காப்பி குடிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே போனால் நிறையப் பேர்கள் கூடி இருப்பார்கள், அவர்களை இடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு, கும்பலில் முட்டி மோதிக் கொண்டு போய், கியூவில் நின்று டோக்கன் வாங்கி பிறகு காப்பியை நின்று கொண்டுதான் குடிக்க வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அதனை சற்று பெரியதாக எல்லோருக்கும் வசதியாக, முக்கியமாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வந்து உட்கார்ந்து நிம்மதியாக காப்பி சாப்பிடுவதற்கு, டிபன் சாப்பிடுவதற்கு வசதியாக காண்டிள் ஒன்று இங்கே சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நடக்கும் இடத்திற்கு அருகிலேயே ஒன்று அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு கடைசியாக நாங்கள் இங்கே கேட்பதற்காக எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட கேள்விகள் இருக்கின்றனவே அவைகள் 42 நாட்கள் கழித்துத்தான் எடுத்துக் கொள்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவ்வாறு இருப்பதை மாற்ற வேண்டும். ஒரு வாரம் அல்லது 10, 15 நாட்களுக்குள்ளாக கேள்விகளுக்கான பதில்கள் வரும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எம்.எல்.ஏ. க்களின் சார்பாக உண்மையிலேயே நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். நாங்கள் முன்பு உறுப்பினர்களாக இருந்தபோது ந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியாது பஸ்ஸுக்குப் போகவேண்டும் என்றால் கூட கியூவில் நின்று, டிக்கெட் வாங்கித்தான் போகவேண்டும். அதில் கோபப்படுகிற

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1891 மே 9]

எம். எல். ஏ.க்களாக இருந்தால், சண்டை பிடித்துக் கொண்டு, பதிலுக்கு அந்த அதிகாரிகள் உங்களுக்கு என்ன கொம்பா முளைத் திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள், அப்படிப்பட்ட நிலைமை முன்பு இருந்தது. நான் எப்போதுமே அத்தகைய கேள்விகளுக்கெல்லாம் இடம் வைத்தது இல்லை. ஏனென்றால் எப்படி ஆபீசர்களை அப்போச பண்ண வேண்டும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் நம்முடைய பதவி நிரந்தரமானது அல்ல. முறையாக அவர்களை அணுகி ஒழுங்காகக் கேட்டால் சரியான முறையிலே நமக்கு மதிப்பைத் தருவார்கள் மரியாதையைத் தருவார்கள். அது நான் அறிந்த உண்மை.

[பிற்பகல் 12-30]

இன்று பஸ் பாஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி ரெயில்வே கூப்பன்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை பணம் கட்டித்தான் நாம் மத்திய அரசிலிருந்து வாங்கியிருக்கிறோம். நமது அமைச்சரவை எம். எல். ஏ.க்களுக்காக பணம் கட்டித்தான் இரண்டாயிரம், இரண்டாயிரம் கட்டித்தான் கூப்பன்ஸ் வாங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை எடுத்துக்கொண்டு டிக்கட்ஸ் வாங்கச் சென்றால்—நமக்கு அவசரமாக ஊருக்குப் போகவேண்டுமென்று இரண்டு டிக்கட்டுகள் வாங்க வேண்டும் என்றால் ஒரு மணி நேரம் காத்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. உங்களுக்கு ப்ரபான்ஸ் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பிறகு தெரிந்தவர் ஒருவரைப் பிடித்து இரண்டு பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் டிக்கட்ஸ் வாங்குவதற்கு ஒரு மணிநேரம் காத்திருக்கவேண்டியதாயிற்று. நானே போயிருந்தேன். ஆகவே அந்த நிலையை மாற்றி எப்படி பஸ் பாஸ் கொடுக்கப் படுகிறதோ அப்படி கூப்பனுக்குப்பதில் ரெயில்வேயிலும் பாஸ் கொடுத்துவிட்டால் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். மத்திய அரசை அணுகி இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு க்ளார்க்ஸ் கொடுப்பது பற்றி திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் எவ்வளவோ பேப்பர்கள் டிஸ்போஸ் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கிறுக்கு பிடிக்கும் போலிருக்கிறது. வந்திருக்கிற எல்லாத் தபால்களுக்கும் பதில் எழுதியாக வேண்டும். இவற்றிற்கு கவர்ஸ் கார்ட்டு என்று வாங்குவதற்குப் பதிலாக ஸ்டாம்பு கொடுத்து விடுங்கள். எவ்வளவு ஆகிறதோ அதைக் கொடுத்துவிடுகிறோம். ஆகவே எல்லா மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரு க்ளார்க்-கம்—டைப்பிஸ்ட் கொடுத்துவிடுங்கள்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 750 கொடுக்கப்படுகிறது. அமைச்சர்களுக்குக் கூட கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் ரொம்பக் குறைவாகும். அமைச்சர் ஒருவருக்கு ரூ. 1000 என்பது ரொம்பவும் குறைச்சல். எங்களுக்கு ரூ. 750 என்றால் அமைச்சர்கள் ரூ. 2500 எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எடுத்துக்கொண்டு வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும். வீட்டில் கஷ்டமில்லாமல் இருக்க வேண்டும். அந்தளவுக்குச் செய்யவேண்டும். உறுப்பினர்களுக்கு. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு க்ளார்க்-கம்—டைப்பிஸ்ட் அதற்கு

1981 மே 9] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அரசாங்கம் பாதிப் பணம் நாங்கள் பாதிப் பணம் என்று கொடுக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால் எங்களுக்கு உடனடியாக வேலைகளை செய்ய அது வாய்ப்பாக இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

நாம் எல்லோரும் கோபித்துக் கொள்கிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் உள்ள, ஒரு ரூமில் என் பிள்ளை, பேரன், பேத்தி என்று வைத்துக் கொள்கிறேன் என்றால் அது நிடாயம் இல்லை. அப்படிச் செய்யக்கூடாது. ஒரு ரூம் என்றால் இவ்வளவு குடிநீர் ஆகும் என்று வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு கக்கூஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஒரு ரூமில் பத்து பதினைந்து பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டும், அப்படி பத்து பதினைந்து பேர்கள் ஒரு ரூமில் இருந்தால் அந்தக் கட்டடம் எப்படி உருப்படியாக இருக்கும்? ஆகவே வரக்கூடிய தொகுதி மக்களுக்காக — சுடுகாடு என்று கொன்னார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள், உண்மையில் நன்றாகத்தான் இல்லை — கூரை ஷெட்ஸ் போட்டு அங்கே போன் வசதி செய்து கொடுத்து அவர்கள் உறுப்பினர்களோடு தொடர்பு கொண்டால் நாங்கள் ஒட்டோடி வந்து அவர்களைப் பார்த்துக் கொள்வோம். சட்டசபைக் கட்டடத்திற்குள்ளே, உறுப்பினர்கள் விடுதிக்குள்ளே இவ்வளவு கூட்டத்தை வைத்துக் கொள்வது என்பது கஷ்டமான காரியம். கீழ்ப்படியில் இறங்கும் போது வெற்றிலை எச்சிலைத் துப்பிச் செல்கிறார்கள். பக்கத்தில் ஒன்றுக்கு இருந்துவிட்டு ஒரே நாற்றம், சகிக்கவில்லை. சாயங்காலம் ஜென்னல்களை திறந்து வைத்தால் நாற்றம் தாங்கமுடிய வில்லை. ஆகவே உறுப்பினர்களைப் பார்க்க வருபவர்களுக்கு நான்கைந்து கக்கூஸ்கள் போட்டு குடிநீர் வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வெளியே ஷெட்கள் அமைத்துக்கொடுத்தால் அங்கிருந்துகொண்டு அவர்கள் உறுப்பினர்களைப் பார்க்க தகவல் அனுப்பலாம்.

அந்தக் காலத்தில் ஒரு ரூமிற்கு நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.50 வாடகை கொடுத்து வந்தோம். என் கூட என் அப்பா, அம்மா, வீட்டுக்காரர், மகன், மகள் இருந்தால் ரூ. 4 கொடுக்கவேண்டும். இப்போது எல்லாவற்றையும் ஃப்ரீ என்று வைத்து விட்டோம். அப்படி ஃப்ரீ என்று வைத்துவிட்டதால்தான், அதன் விளைவுதான் இப்படி கஷ்டப்படுகிறோம். மறுபடியும் வாடகை கட்டச் சொன்னால் கட்டத் தயாராகயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அதைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

கட்சி அலுவலகத்திற்கு போன் வசதி வேண்டும். கட்சி அலுவலக அலுவலர்களுக்கு பாஸ் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு கூட இப்போது கொடுக்கப்படுகிற பத்து லிட்டர் பெட்ரோல் போதாது. அதை இன்னும் ஜாஸ்தியாக்கவேண்டும், மணியடிக்கப் பெற்றது.

[1981 மே 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீதும், தேர்தல் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சிறப்பான முறையில் எடுத்து வைத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கை எவ்வளவு இன்றியமையாத ஒன்று. ஒரு துறையைப் பற்றியது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஒரு ஜனநாயக ஏற்பாடாக சட்டமன்றத் துறையும் தனித்து இயங்கக் கூடிய நீதித் துறையும், சட்டமன்றம் இப்பற்றுகின்ற சட்டங்களை நடைமுறைபடுத்துகின்ற தனித்து இயங்குகின்ற நிர்வாகத் துறையும் ஆக 3 துறைகளும் 3 கால்களாக அமைகின்றன. இந்த 3 கால்களிலும், முக்கியமான முதல் கால் சட்டமன்றம் என்றும், ஆக ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் சார்பாக எடுத்துத் தெரிவிப்பார்கள், அந்த முறையிலே சட்டமன்றத்தை பொறுத்துத் தான் ஜனநாயக ஆட்சி முறை அமைகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சிறப்பாக எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வகையிலே சட்டமன்றம் மதிக்கப்பட வேண்டும். சட்டமன்றம் மதிக்கப்பட வேண்டுமென்று வருகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும். மற்றவர்கள் மதிக்க வேண்டுமென்கிறபோது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மதிக்கத்தக்க அளவுக்கு நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஆக அந்த அளவுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்த வேண்டும். தங்கள் நடைமுறையிலே அத்தனையையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். காரணம், நாடு அவர்கள் செய்வதை கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற 235 உறுப்பினர்களும், மேலவையிலே இருக்கின்ற 63 உறுப்பினர்களும், தற்போது 41 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் செய்வதை இந்த நாடு கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு தொகுதியும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. யார் யார் தங்களுடைய கடமைகளை முறைப்படி ஆற்றுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. யார் யார் பண்போடும், அன்போடும், ஜனநாயகமுறைகளுக்கு கட்டுப்பாட்டும் நடக்கிறார்கள் என்பதையும் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, சட்டமன்றத்தின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தரம் உயர்ந்த அளவுக்கு அமைய வேண்டும். இந்த வகையிலே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு சிலரைத் தவிர, நான் துணிவோடு, பெருமையோடு கூறிக் கொள்வேன், மிகப் பெரும்பாலோர் என்று சொல்லவேண்டும், இந்த மன்றத்தினுடைய பெருமை புகழ் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற தங்கள் நோக்கங்களைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றும் அளவிற்கு நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்றத்தினுடைய நடவடிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு, கடமையுணர்ச்சியோடு, மிகச் சிறப்பான, முறையிலே தங்கள் பொறுப்புக்களை ஆற்ற வேண்டும். அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியையும், கடமையுணர்ச்சியையும் பார்க்கும் போது, சட்டமன்றத்திற்கு உறுப்பினர்கள் கட்டாயம் வரவேண்டும் என்பது இந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியிலே ஒன்று. நாள்தோறும் தவறாமல் வரவேண்டுமென்பது மற்றொன்று, ஆக அப்படி வந்தாலும் கூட, கடைசிவ் ரயில் இருக்க வேண்டும் என்பது இன்னொன்று என்பதையும் வலியுறுத்த வேண்டும். சட்டமன்றத்திற்கு வருகின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு, அவர்கள் நாள்தோறும் வரவேண்டுமென்பதல்லாமல், அக்கறையோடு வந்து, விவாதத்திலே பங்கு கொள்ளுகின்றவர்களுக்கு இரண்டு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, அவ்வாறு வரும் ஒருசில உறுப்பினர்களைத் தான் திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கிறேன். சட்டமன்றக் கூட்டம் 1.30 மணிக்கு முடிந்தாலும் 2.30 மணிக்கு முடிந்தாலும் அல்லது மீண்டும் மாலையில் கூடினாலும் சரி, அவர்களுடைய முகங்களைத் தான் திரும்பத் திரும்பப் பார்க்க முடிகிறது. இரண்டு பக்கங்கங்களிலேயிருந்தும் அவர்களைப் பார்க்க முடிகிறது. அவர்களுக்கு 3 நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, இவர்களுக்கு இன்னும் அதிக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணம், அவர்களால்தான் இந்த மன்றம் நடக்கிறது என்கூடச் சொல்லலாம். அவர்கள் அவ்வாறு வரவில்லையென்றால் இந்த மன்றமே நடைபெற முடியாமல் போய்விடும். அந்த அளவுக்கு காப்பாற்றுகின்ற உறுப்பினர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டம், இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற சட்டம். இந்த அவையினுடைய கருத்துக்கள், இந்த நாட்டினுடைய கருத்துக்களாக மாறுகின்றன. வருகின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களும், நாட்டு மக்களுடைய எண்ணங்களை அறிந்து, அவர்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்து, அதற்கேற்ப இங்கே கோரிக்கைகளை வழங்கி வருகிறார்கள். நாம் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக வருகிறோம். வாக்குரிமைச் சீட்டுகளைப் பெற்று வருகிறோமே தவிர, டிக்கட் என்ற பெயரில் அல்ல. டிக்கட் என்றிருந்தால், யாரும் அதை வாங்கிவிடலாம் ஆனால், டிக்கட் என்ற பெயரிலே அல்லாமல், வாக்குரிமையை மக்கள் நம்மிடத்திலே தந்திருக்கிறார்கள். வாக்குரிமையை பெற்று நாம் இங்கே வந்திருக்கிறோம். அந்த வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் இங்கே கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. அந்த வகையில் அத்தனை உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும், தன்மையும் மூலம் இயங்கி வருவதன்காரணமாக ஓரளவுக்கு சிறப்பான முறையில் மன்றத்தை நடத்த முடிகிறது. இன்னமும் நம் மாநிலம் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கத்தக்க அளவிற்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981-மே 9]

தமிழக சட்டமன்றம் பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றது என் ஒரு பெயர் நம் காதுகளில் வந்து அவ் வப்போது விழுந்தால், அதுதான் நாம் இந்த மன்றத்திற்குத் தேடித் தந்த பெருமிதமாக இருக்கும். அதற்கு மன்ற உறுப் பினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும்; அந்த ஒத் துழைப்பைத் தரவேண்டுமென்று சிலரை நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

இங்கே இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி அவர்களை யும் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன தைப் போல மன்ற உறுப்பினர்கள் கூட தெளிவில்லாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. சில வழிகளிலே பயிற்சி அளிப்பது கூட நல்லது ஆகவே இதில் வருகிற விளக்கங்கள் 'டெபிசிட் பட்ஜெட்' என்றாலும் கூட தெரியாது; சாட்டப்பட்டத் தொகை என்றால் என்னவென்று தெரியாது. கூட்டப்பட்டத் தொகை என்றால் என்னவென்று தெரியாது. இதுபோன்ற விளக்கங்கள் எல்லாம், வினாக்கள் எப்படி கேட்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட வினாக்கள் கேட்கப்பட்டால் என்னென்ன விளைவுகள் ஏற் படும் இதற்கெல்லாம் புதியவர்களாக இருப்பவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அறிவிக்கிற முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டால் நல்லது; என்று சொன்னார்கள்; அப்படி இருப்பதற்கு 'காமன் வெல்த் பார்லிமெண்டரி அமைப்பு' என்று ஒன்று வைத்திருக் கிறோம். அதன் மூலமாக சிறந்தவர்களை, அனுபவம் உள்ள வர்களை, பாராளுமன்றத் துறையிலே பேரும் புகழும் உள்ள வர்களை, அதிலே நீண்ட நெடும் நாட்களாக இருந்து வருப வர்களை எல்லாம் அழைத்து மாத்தத்திற்கு ஒரு கூட்டம், இரண்டு வாரத்திற்கு ஒரு கூட்டம் என்று கூட கூட்டச் செய்யலாம். உறுப்பினர்கள் வரவேண்டுமே என்பது தான் அதிலே இருக்கிற அக்கறையே தவிர, நாம் அவர்களை கூப்பிட்டு விட்டு நாலு பேர், ஆந்து பேர் என்று கூடுவார்களா னால் கூப்பிட்டவர்களுக்கும் அது நன்றாக இருக்காது. நமக்கும் அது நன்றாக இருக்காது. ஆகவே உறுப்பினர்கள் விரும்பு வார்களானால் கருத்தரங்கம் வைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யலாம் அங்கே விவாதிக்கலாம். மிகச் சிறந்தவர்களை அழைத்து கருத்துக்களை வழங்கும்படிச் செய்யலாம். நமக்கு எடுத்துச் சொல்கிற வகையிலே அமையக் கூடும். வகுப்புகளிலே பேரா சிரியர் மாணவர்களுக்கு பயிற்றுவிக்கிற ஒரு முறை. மேடையிலே ஏறி அரசியல் தலைவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களிலே பேசுவதற்கு இருக்கிற ஒரு முறை; மழக்காடு மன்றங்களில், மழக்கறிஞர்களுக்கு வாதாடுவதற்கு ஒரு முறை; சட்டமன்றத்திலே சட்டமன்ற உறுப் பினர்கள் பேசுகிற ஒரு முறை; ஆக நான்கு முறைகளும் வெவ் வேறு; பொது மேடையிலே இருக்கிற முறையை சட்ட மன்றத்திலே கடைபிடித்தாலும் சரியாக வராது; சட்டமன்றத் திலே கடைபிடிக்கிற முறையை பொதுக் கூட்டத்திலே கடை

1981 மே 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிடித்தாலும் அது சரியாக வராது; அங்கே விளங்கும் செய்
யாது. ஆனால் இங்கே சட்டமன்றத்திலே இருக்கிற முறையை
நீதிமன்றங்களிலே கடைபிடித்தால் நீதிபதி ஏற்றுக் கொள்ளவும்
மாட்டார். நீதிமன்றத்திலே கடைபிடிக்கிற முறையை சட்ட
மன்றத்திலே கொண்டு வந்தால் உரிமைப்பிரச்சினைகள் அதிக
மாக வந்தாலும் வரும். இவ்வளவு நிலைமைகளுக்கு
ஏற்ப, சட்டமன்ற பாங்குக்கு ஏற்ப நிலைமைகள் ஒழுங்காக
வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னதும் சரிதான். எல்லா
உறுப்பினர்களும் சொன்ன கருத்துக்களில் தவறு இருப்பதாக
நான் கூறவேயில்லை; அவைகளில் இருக்கிற குறைபாடுகளை
ஏற்படுத்தித் தரவேண்டிய வசதி, வாய்ப்புகளை பற்றி சிறப்
பாக எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு
காரணம் என்னவென்று கேட்டால் இந்த மன்றமே 1920-க்கு
முன்னால் அமைக்கப்பட்டு, அப்போதிருந்த அரசியல் சூழ்
நிலைக்கு ஏற்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் கொண்டு இந்த
மன்றம் நடத்துவதற்காக, அதுவும் தமிழகம் மட்டுமல்ல
'காம்போசிட் ஸ்டேட்' என்று சொல்லப்படுற ஒரு பரந்த
'ராஜதானியை' ஆளுவதற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு சிறு
அமைப்பாக இருந்த ஒரு மன்றம். ஆனால் அந்த அமைப்பு
அப்படியே இருக்கிறதே தவிர ஜனநாயகம் விரிவடைந்து,
விரிவடைந்து உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை பெருகிப் பெருகி,
தேவைகள் பெருகிப் பெருகி உறுப்பினர்களுக்கும், நாட்டு
மக்களுக்கும் தொடர்புகள் மிக அதிகமாகி பிரச்சினைகள் அதிக
மாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலம் தான் தீர்க்கமுடியும் என்ற
ஒரு நிலை ஏற்பட்டு அப்படி விரிவடைந்த வகையிலே தான்
இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்கள் கஷ்டங்களை
எடுத்துச் சொன்னார்கள், அந்த கஷ்டங்களை எல்லாம் அரசு
நன்றாக உணர்கிறது என்பதையும், குறிப்பிட்டு கூறிக்கொள்
கிறேன். அது அத்தனைக்கும் காரணம் நமக்கு இருக்கிற இட
நெருக்கடி காரணமாகத் தான் இங்கே மன்ற உறுப்
பினர்கள் சொன்ன கஷ்டங்களுக்கும், இன்னல்களுக்கும் அடிப்
படையாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆகவே புதியதொரு சட்ட
மன்ற கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு தன்மையை நாம் சென்ற
ஆண்டே சொன்னோம். அதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ந்து
நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகவே எவ்வளவு செலவு பல்வேறு
வகைகளிலும் ஆனாலும் கூட அதற்கு கூடுமான வரையில்
விரைவில் ஒரு முடிவு எடுத்து, இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டு
காலத்திற்குள் புதியதொரு கட்டிடத்தை எழுப்புவதற்கு வசதி,
வாய்ப்போடு கொண்டு வந்தால் தான் இந்த பிரச்சினையிலே
முக்கால்வாசி பிரச்சினைகளை நாம் தீர்க்க முடியும். சட்ட
மன்ற பேரவை, சட்டமன்ற மேலவை கூடுவதற்கும், மாண்புமிகு
உறுப்பினர்கள் சொல்லியது மாதிரி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள்,
ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒரு வருக்கொருவர் கலந்து உரையாடி,
பேசி கருத்துக்களை பரிமாறி நிலைமைகளை பார்க்கிற ஒரு சூழ்
நிலையை ஏற்படலாமென்றும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை
இந்த அவையிலே ஏற்படுவதற்கு கூட ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.
இப்போது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒரு புறம் ஆளுங்கட்சி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மே 9]

உறுப்பினர்கள் மறுபுரம் சென்றால் ஒருவருக்கொருவர் காண்பதற்கு வசதி ஏற் றுவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை என்று கூறினார்கள். ஆகவே தனிக் கட்டிடம், எல்லோரும் ஒன்றாக சேர்ந்து பழகுவதற்கான அளவிலே புது கட்டிடத்தை நாம் அமைக்க முடியும்.

நூல் நிலையம் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுவும் முக்கியமான தன்மை தான். நூல் நிலையத்தில், மற்ற மாநில சட்டமன்ற நூல் நிலையங்களில் இருக்கிற நூல்களை விட அதிகமான அளவு நாம் வைத்துக் கொட்டிடுக்கிறோம். அதை விட 'ரேர் பூக்ஸ்' என்று சொல்லத்தக்க அளவு மிக அருமையான புத்தகங்கள் எல்லாம் நம் நூல் நிலையத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரே இடத்தில் நூல் நிலையம் இல்லாமல், நான்கு, ஐந்து இடங்களில் பரவலாக வைத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன மாதிரி போய், உட்கார்ந்து நிம்மதியாக படித்து வருகிற அளவிற்கு வசதி வாய்ப்புகள் இல்லை. எனவே இருக்கிற இடத்திலே ஓரளவுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து இருக்கிறோமே தவிர, உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியோடு உட்கார்ந்து நிம்மதியாகப் படிப்பதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கின்றது என்று சொல்லமுடியாது. ஒரு பெரும் பகுதி புத்தகங்கள், ஏற்கெனவே இதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் வெள்ளைக்காரர் ஆண்ட காலத்தில் நடைபெற்ற சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் எப்படி நடைபெற்றன என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் விரும்புவார்களானால் அதைப்பற்றிய ஏடுகள், அகில இந்திய ஏடுகள் மத்திய அரசு பற்றிய ஏடுகள் ராஜாஜி மண்டபத்திற்குக் கீழே உள்ள ஒரு பெரிய அறையிலே கோடவுளில், கிடங்குகளிலே அவ்வளவு நூல்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே யாரும் போகமுடியாது. இங்கேயும் இரண்டு மூன்று இடங்களிலே வைத்திருக்கிறோம். வராண்டாவிலே வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன மாதிரி உறுப்பினர்கள் போய் உட்கார்ந்து படிக்கவும் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஐயப்பாடு ஏற்பட்டால் அங்கே இருக்கின்றவர்கள் அதை விளக்கவும் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு அதுபற்றிய விளக்கங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனே நூலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மேகஜின்ஸிவிருந்தோ அல்லது நாளிதழ்களிலிருந்தோ அல்லது குறிப்பிட்ட புத்தகத்திலிருந்தோ அல்லது ரோக் சபா புரீசிடயிங்கிலிருந்தோ கொண்டு வந்து தருகின்ற அளவுக்கு உறுப்பினர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற அளவுக்கு ஆட்கள் இருந்தால்தான் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் தெளிவாக நடைபெற முடியும். அதற்கான வழிவகைகளைப் பெற முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் புதிய கட்டிடம் வருவதற்கு இயலாமல் இருப்பதுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேண்டின் பற்றி பலவித கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். இங்கே வருகின்றவர்கள் கேண்டின் வசதி பெறமுடியாமல் பட்டினியாக இருந்து முடிந்த பிறகு விடுதிக்குச் சென்று சாப்பிடுகிற சூழ்

1981 மே 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலை இருக்கிறது. அதையும் அதன் மூலமாகத்தான் பெற முடியும். உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கான நிலைமையையும் மற்றவர்கள் அவர்களைக் காணுவதற்கான நிலைமையையும் கஷ்டங்களையும் சொன்னார்கள். சட்ட மன்றத்திற்கு வருகிறபோது ஆரை மணி நேரம், ஒரு மணி நேரம் அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதற்கு வசதியிருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்திலே ஆங்காங்கே ஒவ்வொரு அறை அமைச்சருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த அறையிலே பாராளுமன்றம் நடக்கிறபோது உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களைக் காணலாம். அங்கே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சரி, வெளியே இருந்து வருகிறவர்களும் சரி காணுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பாராளுமன்றம் நடக்கிறபோதே அமைச்சர்கள் வெளியே ஒரு மணி நேரம் வந்து பார்த்துவிட்டு உடனே உள்ளே போய் விடுகிற வசதி இருக்கிறது. அதுயெல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டுதான் நாம் செய்கிற சூழ்நிலையிலே வைத்திருக்கிறோம். செலவு கொஞ்சம் கூடினாலும் கூட இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிரந்தரமான கட்டத்தை கட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தைத்தான் சென்ற ஆண்டு வெளிப்படுத்தினோம். அப்படி வெளியிட்டதற்குப் பிறகு மண்புழை முதல்வர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு ஒரு கடிதத்தை அதற்கான இடத்தை கோட்டைக்குள்ளேயே ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்றும் இங்கே இருந்தால்தான் அதற்கான பாதுகாப்பு இருக்கும், செக்ரடேரியட் பக்கத்தில் இருப்பதால், இது தொலைவிலே போய் விடுமானால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்று நீண்ட கடிதம் ஒன்றை எழுதினார்கள். எழுதியதற்குப் பிறகு நானும் முதலமைச்சர் அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்றுவந்தபோது கூட மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்து இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னோம். ஆகவே அவர்கள் கூட கோட்டார்கள், கோட்டைக்குள்ளேதான் இருக்க வேண்டுமா என்று, கோட்டைக்குள்ளே செக்ரடேரியட் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது, செக்ரடேரியட் கோட்டைக்குள்ளே தான் இருக்கிறது என்று சொன்னவுடனே அவர்களும் விளங்கிக்கொண்டு ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி ஏற்பாடு செய்து இங்கே இருக்கிற ராணுவத்தினருக்கு அறிவிப்பு செய்து தே வயான இடத்தை ஒதுக்கித் தரும்படியாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இடத் தத் தந்து மூன்று இடங்கள் சொன்னோம். அதிலே ஒரு குறிப்பிட்ட இடத் த அவர்கள் தருவதற்கு ஏற்றுக்கொண்டு இங்கே இருக்கின்ற ராணுவ கட்டடத் த இடிப்பதற்கான செலவை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஒரு மாற்றும் இடம் நாம் தரவேண்டும் என்றும் அந்த நிபந்தனையின் பேரில் வேண்டுமானால் இடத்தைத் தரலாம் என்று சொல்லி மத்திய அரசு நமக்கு தருகிறது. இங்கே இருக்கின்ற ராணுவ அதிகாரியும் சட்டமன்றத் துறியினரும் தலைமைச் செயலாளரும் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வினரவிலே அதற்கான இடம் கிடைத்து விடுமானால் அதற்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மே 9]

காக தனி குழு அ மக்கப் ட்டிருக்கிறது, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற் கட்டட்டத்தை எப்படிக்கட்ட வேண்டுமென்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்வதற்காக, இது வந்து முடிந்தால் கட்டாயம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வி ரவிலே பணிகளை ஆற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஆற்றி இந்தத் தொடருக்குள்ளாகவே அதிலே குடியேறுகிற அளவுக்கு ஆக்குவோமானால் மிக மிக நல்லது என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இதோடு சேர்த்தே இன்னொன்றையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய மதிப்பு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதிலே அரசுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் பராமன்ற உறுப்பினர்கள் மதிப்பு காப்பாற்றப்படுகிற அளவுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மதிப்பு காப்பாற்றப்படவில்லை என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அப்படி காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது, காப்பாற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற விடுதி அதற்கான சூழ்நிலைகள் ஏற்படுத்துவதற்குத் தேவியற்றதாக அமைந்திருக்கிறது என்று எல்லோரும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே டேவியிலும் பிற இடங்களிலும் அமைந்து இருப்பதைப்போல ஒவ்வொரு உறுப்பினர்க்கும் தனித்தனி வீடு என்ற அளவில் ஒரு 6 வீடுகள் கொண்ட தனித்தனி பிளாட்டுகளாக ஆக்கி புதிய சட்டமன்றக் கட்டத்தோடு இதையும் சைமல்டேவியசாக எடுத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இப்படி அதற்கு ஒரு வழியை ஏற்படுத்தினால் அவர் பாடு, வீடு பாடு, சமையல் பாடு சாப்பாடு பாடு என்று அவரவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டால் இவ்வளவு தொல்லைகளும் மற்றவர்களும் வராது, அவர்களுக்கே ஒப்படைத்து விடலாம்.

[பிற்பகல் 12.50]

அவர்களைப் பார்க்க வருகின்ற தொகுதி மக்களும், மற்றவர்களும் அவர்களை நேரடியாகப் போய்ப் பார்க்க, அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க, வசதி வாய்ப்புக்களைச் செய்வதற்கான நிலை ஆகிய வசதிகள் ஏற்படும்.

எவ்வளவோ செலவு செய்கின்ற இந்த அரசு, 1,139 கோடிக்கு நீங்கள் வழிவகை செய்கின்றீர்கள்; ஆனால் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு நாம் செலவழிப்பது 96 இலட்சம் ரூபாய்தான். ஆனால் இவ்வளவு செலவுக்கு வகை தேடித் தருகின்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கூடுதல் செலவானாலும் பரவாயில்லை என்ற எண்ணம் கொண்டவன்தான் நான். அதற்கான அளவிற்கு இரண்டையும் ஒரே தடவையில் எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்ற எண்ணத்தில், அதற்கான இடத்தையும் பார்த்து, விரைவிலே அதற்கான தன்மைகளைச் செய்வோமேயானால் வசதி ஏற்படும். இங்கே சட்டமன்றப் பேரவை மேலவை உறுப்பினர்களுக்குச் சேர்த்து, அதற்கான வசதி வாய்ப்புகளை விரைவிலே செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதுவரையில் என்னென்ன வசதி வாய்ப்புக்களைக் கூடுதலாகச் செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்வதற்கு நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம்.

1981 மே 9]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உறுப்பினர்களுடைய தொலைபேசி பற்றிய தன்மைகளையெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது 25 உறுப்பினர்கள் வெளி இடத்திற்கு, நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளலாம். அந்த அளவிற்கு வாய்ப்பு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 25 பேர்களுக்கு மேல் ஒரே சமயத்தில் பேசத் தொடங்கினால் முடியாது. ஆனால் உள்ளேயிருக்கின்ற தொடர்பை வைத்துக் கொண்டு, 300 இணைப்பு வைத்திருக்கிறோம், அங்கே தொடர்பு கொண்டு தொடர்பு கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, இதனுடைய தன்மையை இந்த ஆண்டு இன்னும் எந்த அளவிற்குக் கூட்டலாம் என்று கூட்டி, அதிகமான அளவிற்கு வசதி வாய்ப்பைத் தந்து, நேரடியாகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு வசதி செய்வதற்கு, தொலைபேசி இலாக்கா எந்த அளவிற்கு ஒத்து வருகிறது என்று பார்த்து; அவர்களோடு சேர்ந்து அதையும் செய்வதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்கிறோம்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் சிலபல கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டு வந்ததற்கான காரணமே உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கைகளின் பேரில்தானே தவிர, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் தாங்களாகக் கொண்டு வரவில்லை. உறுப்பினர்களே சிலபேர் தங்களுக்கு வசதியில்லை, நிம்மதியாகப் படிக்க முடியவில்லை; உலாவ முடியவில்லை; அங்கே எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியவில்லை; ஒரே கூட்டமாக வருகிறது; டிஸ்டர்பன்ஸ் அதிகமாக இருக்கிறது; திருட்டுப் போகிறது; எந்தச் சாமானையும் வைத்து விட்டு வர முடியவில்லை என்று இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் சொன்னதற்குப் பிறகுதான், சர்வகட்சித் தலைவர்களையும் வைத்து மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் ஒரு விதமான ஏற்பாட்டைச் செய்து, ஒரு கட்டுதிட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தக் கட்டுதிட்டத்திற்கு உறுப்பினர்கள் தான் மதிப்பு தர வேண்டும்; மற்றவர்களுக்கு எடுத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே அனுபவித்த உரிமையில்லையே என்று சில பேர் ஏங்கினாலும்கூட, வேறு பல மாநிலங்களிலே—இப்பொழுது கேரளாவை எடுத்துக்கொண்டால் கேரள சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய அறைக்குள்ளே வேறு யாரும் போகவே முடியாது; வேறு சில மாநிலங்களில் கண்டிப்பாக நிறைவேற்ற முடிகிறது. குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குப் பிறகு அந்த வளாகத்திற்குள்ளேயே நுழைய முடியாத அளவிற்குப் பல இடங்களிலே வைத்திருக்க முடிகிறது; அங்கேயெல்லாம் முடியும்பொழுது இங்கே முடியாது என்று சொன்னால் சரியாக வராது. ஆகவே இதற்கு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பு தருவார்களேயானால் நாளாவட்டத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு மதிப்பு ஏற்படும். அதை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆனால் அதிலே ஏதாவது சங்கடங்கள் இருக்குமேயானால் அவர்கள் சொன்னதுமாதிரி வருகின்றவர்கள் மரத்தடியில் நிற்கின்றார்கள், வேறு இடங்களிலே நிற்கின்றார்கள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மே 9]

கள் என்ற அளவிற்கான சூழ்நிலைகள் இல்லாமல், அதற்கான ஏற்பாட்டை விரைவிலே இந்தத் துறையின் மூலமாகக் கவனித்து, அவர்கள் வந்து கங்கியிருந்து, தொடர்பு கொண்டு, உறுப்பினர்களுடைய அறைக்குப் பேர்கிற அளவிற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு இந்தக் குறுகிய காலத்தில் முடியாததன் காரணத்தினால் அது வரவில்லை. அடுத்த தொடர் கூடுவதற்குள்ளாக என்ன ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று கண்டறிந்து, வந்து பார்க்கின்றவர்களை அவமதிக்கக்கூடாது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்; அவர்கள் மரத்தடியிலும், வெளியிலும், வேறு இடங்களிலும் நிற்கிறார்கள் என்ற நிலைக்கு இடமில்லாமல் அந்த வசதிவாய்ப்புக்களைச் செய்வதற்கும், ஒத்துழைப்புகருவதற்கும் முயற்சி செய்யலாம்.

ஜப்பான் சட்டமன்றத்தைப் பற்றிக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டிலுடைய ஜனநாயக முறைப்படி, உறுப்பினர்களோ, அமைச்சர்களோ அவைத் தலைவரைப் பார்த்துத்தான் பேச வேண்டுமென்ற முறையைத்தான் எவத்திருக்கிறோம். அவைத் தலைவர்தான் தலைமை தாங்குகிறார்; மற்றவர்களெல்லாம் ஒருநிலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற முறை. ஆனால் அவைத் தலைவருக்கு இரண்டு பக்கமும் அமைச்சர்களைக் கொண்டு போய் வைத்து விட்டு உறுப்பினர்களைப் பார்த்து அமைச்சர்கள் பேசுவது என்று வருகின்றபொழுது, அமைச்சர்கள் ஒரு பக்கமும், உறுப்பினர்கள் இன்னொரு பக்கமும் என்று ஆகிவிடும். நம்முடைய நாட்டு மரபுக்கு ஏற்றபடிதான் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட முறைகள் இல்லாமல், பாராளுமன்ற முறையில், வேறு பல இடங்களில் இருப்பதுமாதிரி செமி சர்க்கிள் என்று வைப்போமேயானால் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இப்பொழுது 6 பேர், 7 பேர்களை ஒரேயிடத்தில் அடைக்கும் பொழுது ஒவ்வொருவரையும் தட்டித் தட்டி உள்ளே வந்து உட்காருகிறார்கள். புதிதாகக் கட்டும்பொழுது இரண்டே இரண்டு பேருக்கான சீட்டாக வைக்கும் பொழுது இந்தப் பக்கம் ஒருவரும், அந்தப்பக்கம் ஒருவருமாக உட்காருகின்ற அளவிற்கு நாம் ஏற்பாட்டைச் செய்து விடுவோமேயானால் இடைஞ்சல் வராது.

அடுத்து, ஒலிபெருக்கிகளைக் கூடுதலாக்க இப்பொழுது வாய்ப்பில்லாத காரணத்தினால் இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் வைக்க முடியவில்லை. இந்தப் பகுதிக்கும், அந்தப் பகுதிக்கும் இன்னும் மூன்று நாளுக்கு, இங்கே வைத்திருப்பதைப்போல, இது கொக்குத் தலை ஒலிபெருக்கி—Goo e head mike என்கிறார்கள். ஆகவே, அதுமாதிரி ஒலிபெருக்கியை இங்கே புதிதாகக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கின்ற வரையில் இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்பதற்கான முயற்சிகளிலே நாம் ஈடுபட்டு வருகிறோம்.

சட்டமன்றம் கூடுகின்ற நாட்களைப் பொறுத்தவரையிலேயும், கூடுதலாக ஆகக் வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆண்டுக்காண்டு அதனுடைய அவசியத்தைக் கருதி, தேவையைக் கருதி நாம் அதனுடைய நாட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு தான் வருகின்றோம். 1962-லே 40 நாட்கள்; 1966-லே 50 நாட்கள்; இப்படி 50-க்கும் 40-க்கும் இடையிலேதான் 1962-லே யிருந்து 1966 வரை சட்டமன்றம் நடந்தது. 42-லிருந்து 55 நாட்களுக்குள் தான் 1967-லிருந்து 1970-வரையிலும் சட்டமன்றம் நடந்தது. 1971-ல், 63 நாட்கள், 1972-ல் 59 நாட்கள் 1973-ல் 66 நாட்கள், 1974-ல் 73 நாட்கள், 1975-ல் 63 நாட்கள். பிறகு, 1977-லே 44 நாட்கள், 1978-லே 57 நாட்கள், 1979-லே 71 நாட்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு இதுவரையிலும், நாம் கூடியிருப்பது 67 நாட்கள் இந்த 14-ஆம் தேதியோடு முடிந்து விடுகிறது. இந்த ஆண்டு, கிட்டத்தட்ட, இன்னும் இரண்டு தடவையாவது கூட வேண்டி வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னொரு 85 அல்லது 90 நாட்கள் இந்த ஆண்டு கூட வேண்டி வரும். ஆகவே, வேலை எவ்வளவு இருக்கிறதோ, மன்றத்தினுடைய பணிகள் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நாட்களை ஒதுக்குவது பற்றி எந்த மறுப்பும் இல்லை. ஆனால், இவ்வளவு நாள் கூட வேண்டுமென்று வகுத்துக்கொள்வதற்கு இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுவது மாதிரி 3 கூட்டம் அல்லது, 4 கூட்டங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டு, ஒரே தடவையாகச் சேர்ந்து, இரண்டு மாதம், இரண்டரை மாதம் வைக்காமல், ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம் வைத்து, பட்ஜெட்டுக்குத் தனியாக கூட்டம் வைத்து, அதற்குப் பிறகு ஒரு தடவை, அதற்குப் பிறகு ஒரு தடவை என்று 4 அல்லது 3 கூட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு எதிர்பாராத நிலைமை காரணமாக காலந்தாழ்ந்து விட்டதன் காரணமாக இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டதே தவிர, அடுத்த ஆண்டிலேயிருந்து அதைச் செய்யலாம்.

இந்த அவையையும், மேலவையையும் அடுத்த தொடர் கூட்டத்திற்குள்ளாக ஏர்-கண்டிஷன் செய்வதற்கான முயற்சிகளையும் அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய கட்டிடம் வருகிற வரையில் காத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ரூ. 20, 25 இலட்சம் இரண்டுக்கும் ஆகும் என்றார்கள். ஆனாலுங்கூட இருந்து நிம்மதியாக, மாலையிலும், மத்தியானமும் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் இருப்பதன் காரணமாக, இந்த மண்டபத்தையே ஏர் கண்டிஷன் செய்வதன் மூலமாக, இங்குள்ள ஃபான்களை எல்லாம் கூட எடுத்துவிடலாம். அவையை நடத்தும்போது, இறைச்சல்கள் வராமல், நாம் தெளிவாகப் பேச்சைக் கேட்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கையை இந்த அரசு முறைப்படி மேற்கொள்ளும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மே 9]

மேலும், பல்வேறு வசதி, வாய்ப்புகளை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல வகைகளிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விடுதியைப் பொறுத்து, அதனுடைய தன்மையைப் பொறுத்து, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வசதி, வாய்ப்புகளைப் பொறுத்தெல்லாம், எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வசதி வாய்ப்புகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபொழுதெல்லாம், நிதிநிலைமை குறுக்கிடுகிறது. ஆனால், நிதிநிலைமை வருகிறபொழுது, மற்றவர்களுக்கெல்லாம் சேர்த்து நாம் பார்த்துக்கொண்டு வருகிற பொழுது, கூடுமான வரையில் நிதியினுடைய அடிப்படையில் செய்து வருகின்றோம், அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, பிற மாநிலங்கள், மற்றவைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இங்கே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 4, 5 மாநிலங்களுக்கு மேல் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். 4, 5 மாநிலங்களுக்கு மேல் நம்மைவிடக் கூடுதலாக வாங்குகிறார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்வதற்கு வசதி வாய்ப்புகளைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. இப்பொழுது நேரம் சரியாக இல்லாததன் காரணமாக, பின்னால், அதற்கான சில வகைகளிலே நிலைமைகளை ஆராய்ந்து செய்யவேண்டுமென்றாலுங்கூட, ரூ. 1, 39 கோடி ஒதுக்கிய உங்களுக்கு ஏதேனும் தராமல் போனால் அது நியாயமாக இருக்காதே என்று கருதி, ஏதேனும் தர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது என்ற காரணத்தினாலே, இப்பொழுது ரெயில்வே கூப்பன் ரூ. 2,000 என்று இருப்பதை மே 1 ஆம் தேதியிலிருந்து ரூ. 2,500 அளவுக்குத் தரப்பட இருக்கிறது. கூப்பன் தந்து, அதைப் பயன்படுத்தி, திருப்பி வாங்க முடியவில்லையென்பதற்கு, அந்தக் கூப்பன் கொடுத்து, பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்தால், குறிப்பிட்ட அளவு 15 சதவீதத்திலிருந்து கொடுக்கிற நேரத்திலிருந்து அவர்கள் கழிக்கிறார்கள், ஆனால், ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்து, ஒட்டுமொத்தமாகக் கொடுக்கின்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அதற்கென்று தனித் தன்மைகள் இருப்பதன் காரணமாக, அவர்கள் 0%, 15% கழித்தாலும், நாம் 10% கழிக்க வேண்டி இருக்கும். ஆகவே, அதைக் கழித்துக் கொண்டு, 70, 75 சதவீதத்தைத் திருப்பிக் கூப்பனாகவே, உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்க ஏற்பாடு செய்வது என்று இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே இருக்கிற அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 250 அப்படியே இருக்கிறது. காம்ப்ளசேட்டரி அலவன்ஸ் ரூ. 350 கொடுத்ததோடு, ரூ. 50 சேர்த்து, ரூ. 400 மே 1 ஆம் தேதியிலிருந்து தரப்படுகிறது.

தொலைபேசிக் கட்டணம் ரூ. 150 என்று இருந்ததை ரூ. 100 சேர்த்து, ரூ. 250 இப்பொழுது தரப்படுகிறது. ஆகவே, கூடுதலாக ரூ. 150 தருகிறேன். வறட்சி நிலையைப் பொறுத்து இதை ஈற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதற்குப் பிறகு, ஆராய்ந்து, அடுத்த கூட்டத்திலே, நிலைமை சீர்படுமானால், வேறுபல நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து செய்யேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 9]

நான் உங்களிடத்திலே கேட்கலாம் என்று தான் இருந்தேன், வறட்சி ஏராளமாக இருப்பதாலே, நன்கொடை தருவீர்களா என்று. இருந்தாலும் கேட்டதற்குக் கொடுக்காமல் இருந்தால், ஈயென இரத்தல் இழிந்தன்று அதனெதிர் ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று என்று வந்து விடுமோ என்று கருதி, தானம் கொடுப்பது என்ற அளவு, இந்தத் தொலைபேசிக் கட்டணம் மே 1 ஆம் தேதியிலிருந்து ரூ. 150/-லிருந்து, ரூ. 250 ஆக ஆகிறது. காம்ப்னீசேட்டரி அவ்வன்ஸ் ரூ. 350 ரூ. 400/ ஆக ஆகிறது. அதே மாதிரி, ரூ. 2,000 ஆக இருந்த கூப்பன், ரூ. 2,500/ ஆக ஆகிறது. கூப்பன் பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்தால், அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கிற வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுகிறது என்பதை எடுத்துக்கூறி, மற்றவைகள் நேரம் ஏற்படும்போதும், வசதி ஏற்படும்போதும் செய்யப்படும் என்று தெரிவித்து, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

மானியக் கோரிக்கை எண் 7—ம.நில சட்டமன்றம்

திருவாளர்கள் கே. எம். தங்கமணி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 93,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்

திருவாளர்கள் கே. எம். தங்கமணி, கே. ஆர். சுந்தரம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 26,22,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்

[1981 மே 9]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(உ) கோரிக்கை எண் 42 ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 30,43,34,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஊ) கோரிக்கை எண் 43 பல்வகை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 43 பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ், ரூ. 69,61,63,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(எ) கோரிக்கை எண் 55 பல்வகை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 55 பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 11,91,50,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

(ஏ) கோரிக்கை எண் 56 ம நில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

1981 மே 9]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 56, மாநில அரசு வழங்கும் கடன் களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,55,75,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு, 1981 (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

2. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவையின் முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

4. தகவல் கோரல்

கள்ளுக்கடைகள் திறப்பை சில மாதங்கள் ஒத்திவைத்தல்

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எல்லாம் பலமுறை சொன்னோம், இந்த கள்ளு சாராயக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டாம், கொஞ்சம் தள்ளி வைப்புகள் என்று சொன்னோம். அதையும் கேட்காமல் நம்முடைய அமைச்சரவை கொண்டு வந்தது. இப்போது அதைக் கொஞ்சம் நிதானமாகச் செய்யலாம் அவசரக் கோலமாக அந்தச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வருவோமானால், அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் கிடைக்காது. ஆகையினாலே இதை ஒரு மாதம் 2 மாதம் தள்ளிப் போடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.